Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 231/2013 AL COMISIEI

din 19 decembrie 2012

de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 83, 22.3.2013, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul delegat (UE) 2018/1618 al Comisiei din 12 iulie 2018	L 271	1	30.10.2018

▼B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 231/2013 AL COMISIEI

din 19 decembrie 2012

de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condiţiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea

(Text cu relevanţă pentru SEE)

CAPITOLUL I

DEFINIȚII

Articolul 1

Definiţii

Pe lângă definiţiile prevăzute la articolul 2 din Directiva 2011/61/UE, în sensul prezentului regulament se aplică și următoarele definiţii:

1. „angajament de capital” înseamnă angajamentul contractual al unui investitor de a furniza fondului de investiţii alternative (FIA) o sumă convenită cu titlu de investiţie, la cererea AFIA;

2. „persoană relevantă”, în cazul unui AFIA, înseamnă oricare dintre următoarele:

   (a) un administrator, un partener sau echivalentul acestuia, sau un director al AFIA;

   (b) un angajat al AFIA sau orice altă persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziţia și sub controlul AFIA și care este implicată în furnizarea de către AFIA a serviciilor de administrare a portofoliului colectiv;

   (c) o persoană fizică sau juridică implicată direct în prestarea de servicii către AFIA în baza unui acord de delegare încheiat cu părţi terţe în vederea furnizării de către AFIA a serviciilor de administrare a portofoliului colectiv;

3. „conducere superioară” înseamnă persoana sau persoanele care conduc efectiv activitatea unui AFIA, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/61/UE, și, după caz, membrul executiv sau membrii executivi ai organului de conducere;

4. „organ de conducere” înseamnă organul cu cea mai înaltă putere de decizie din cadrul unui AFIA, care îndeplinește funcţiile de supraveghere și de conducere, sau numai funcţia de conducere dacă cele două funcţii sunt separate;

5. „măsură specială” înseamnă o măsură care decurge direct din natura nelichidă a activelor unui FIA, afectează drepturile specifice de răscumpărare ale investitorilor într-un tip de unităţi sau de acţiuni ale FIA și constituie o măsură ad-hoc sau separată de drepturile generale de răscumpărare ale investitorilor.

▼B

CAPITOLUL II

DISPOZIŢII GENERALE

SECŢIUNEA 1

Calculul activelor administrate

[Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 2

Calculul valorii totale a activelor administrate

(1) Pentru a putea beneficia de derogarea prevăzută la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE un AFIA trebuie:

(a) să identifice toate FIA pentru care este numit AFIA extern sau FIA pentru care este AFIA dacă forma juridică a FIA permite administrarea internă, în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2011/61/UE;

(b) să identifice portofoliul de active al fiecărui FIA administrat și să determine, în conformitate cu normele de evaluare prevăzute de legea ţării în care FIA este stabilit și/sau de regulile sau actele constitutive ale FIA, valoarea corespunzătoare a activelor administrate, inclusiv a tuturor activelor dobândite prin utilizarea efectului de levier;

(c) să însumeze valorile activelor administrate determinate pentru toate FIA administrate și să compare valoarea totală a activelor administrate rezultată cu pragul relevant stabilit la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE.

(2) În sensul alineatului (1), organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) pentru care AFIA este societatea de administrare desemnată în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, nu se includ în calcul.

În sensul alineatului (1), FIA administrate de AFIA, pentru care acesta a delegat funcţii în conformitate cu articolul 20 din Directiva 2011/61/UE, se includ în calcul. Cu toate acestea, portofoliile FIA pe care AFIA le administrează prin delegare se exclud din calcul.

(3) Pentru calcularea valorii totale a activelor administrate, fiecare poziţie pe un instrument financiar derivat, inclusiv pe un instrument financiar derivat încorporat în titluri transferabile, trebuie convertită în poziţia echivalentă pe activele suport ale instrumentului financiar derivat respectiv, utilizând metodologia de conversie stabilită la articolul 10. Valoarea absolută a acestei poziţii echivalente se utilizează apoi la calculul valorii totale a activelor administrate.

(4) Atunci când un FIA investește în alte FIA administrate de același AFIA extern, investiţia respectivă poate fi exclusă din calculul activelor administrate de AFIA.

▼B

(5) Atunci când un compartiment al unui FIA administrat intern sau extern investește în alt compartiment al aceluiași FIA, investiţia respectivă poate fi exclusă din calculul activelor administrate de AFIA.

(6) Valoarea totală a activelor administrate se calculează în conformitate cu alineatele (1)-(4) cel puţin o dată pe an, utilizând cele mai recente valori disponibile ale activelor. Cea mai recentă valoare a activelor disponibilă pentru fiecare FIA trebuie determinată în cele 12 luni care preced data de calcul al pragului în conformitate cu prima teză din prezentul alineat. AFIA trebuie să stabilească o dată de calcul al pragului și să o aplice în mod consecvent. Orice modificare ulterioară a datei alese trebuie justificată în faţa autorităţii competente. La selectarea datei de calcul al pragului, AFIA trebuie să ţină seama de datele și de frecvenţa de evaluare a activelor administrate.

Articolul 3

Monitorizarea permanentă a activelor administrate

AFIA stabilește, instituie și aplică proceduri de monitorizare permanentă a valorii totale a activelor administrate. Monitorizarea trebuie să furnizeze o imagine de ansamblu actualizată a activelor administrate și să includă observarea activităţii de subscriere și de răscumpărare sau, dacă este cazul, a apelurilor de vărsare a capitalului, a distribuirilor de capital și a valorii activelor în care a investit fiecare FIA.

Apropierea valorii totale a activelor administrate de pragul prevăzut la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE și activitatea așteptată de subscriere și de răscumpărare se iau în considerare la evaluarea necesităţii de a calcula mai frecvent valoarea totală a activelor administrate.

Articolul 4

Încălcarea ocazională a pragului

(1) AFIA evaluează situaţiile în care valoarea totală a activelor administrate depășește pragul relevant, pentru a stabili dacă acestea au sau nu un caracter temporar.

(2) Dacă valoarea totală a activelor administrate depășește pragul relevant, iar AFIA consideră că situaţia nu are caracter temporar, acesta notifică fără întârziere autoritatea competentă, indicând faptul că situaţia nu este considerată ca având caracter temporar, și solicită acordarea autorizării în termen de 30 de zile calendaristice în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2011/61/UE.

(3) Dacă valoarea totală a activelor administrate depășește pragul relevant, iar AFIA consideră că situaţia are caracter temporar, acesta notifică fără întârziere autoritatea competentă, indicând faptul că situaţia este considerată ca având caracter temporar. Notificarea trebuie să includă informaţii care justifică evaluarea de către AFIA a caracterului temporar al situaţiei, inclusiv o descriere a situaţiei și o explicare a motivelor pentru care aceasta este considerată temporară.

▼B

(4) O situaţie nu poate fi considerată ca având caracter temporar dacă are probabilitatea să dureze mai mult de trei luni.

(5) La trei luni de la data la care valoarea totală a activelor administrate a depășit pragul relevant, AFIA recalculează valoarea totală a activelor administrate pentru a demonstra că aceasta se situează sub pragul relevant sau pentru a demonstra autorităţii competente că situaţia care a condus la depășirea pragului a fost soluţionată și nu este nevoie de o cerere de autorizare.

Articolul 5

Informaţiile care trebuie furnizate în cadrul înregistrării

(1) În cadrul obligaţiei prevăzute la articolul 3 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, AFIA comunică autorităţilor competente valoarea totală a activelor administrate calculată în conformitate cu procedura stabilită la articolul 2.

(2) În cadrul obligaţiei prevăzute la articolul 3 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2011/61/UE, AFIA furnizează pentru fiecare FIA documentul de ofertă, sau un extras relevant din documentul de ofertă, sau o descriere generală a strategiei de investiţii. Extractul relevant din documentul de ofertă și descrierea strategiei de investiţii trebuie să includă cel puţin următoarele informaţii:

(a) principalele categorii de active în care poate investi FIA;

(b) sectoarele industriale, geografice sau alte sectoare ale pieţei, sau clasele specifice de active pe care se concentrează strategia de investiţii;

(c) o descriere a politicii de împrumut sau a politicii privind efectul de levier a FIA.

(3) Informaţiile care trebuie furnizate de AFIA în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2011/61/UE sunt indicate la articolul 110 alineatul (1) din prezentul regulament. Pentru comunicarea acestor informaţii trebuie utilizat modelul de raportare proforma prevăzut în anexa IV.

(4) Autorităţile competente din Uniune își comunică reciproc și comunică Autorităţii Europene pentru Valori Mobiliare și Pieţe (AEVMP) și Comitetului European pentru Riscuri Sistemice (CERS) informaţiile colectate în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2011/61/UE, atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obligaţiilor lor.

(5) Informaţiile solicitate pentru înregistrare se actualizează și se furnizează anual. Din motive legate de exercitarea competenţelor lor în conformitate cu articolul 46 din Directiva 2011/61/UE, autorităţile competente pot solicita unui AFIA să furnizeze cu o frecvenţă mai mare informaţiile prevăzute la articolul 3 din Directiva 2011/61/UE.

▼B

SECȚIUNEA 2

Calculul efectului de levier

[Articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 6

Dispoziții generale privind calculul efectului de levier

(1) Efectul de levier al unui FIA se exprimă ca raport între expunerea sa și valoarea activului său net.

(2) AFIA calculează expunerea FIA administrate în conformitate cu metoda brută prevăzută la articolul 7 și cu metoda angajamentului prevăzută la articolul 8.

Având în vedere evoluțiile pieței și până la 21 iulie 2015 cel târziu, Comisia revizuiește metodele de calcul menționate la primul paragraf pentru a decide dacă acestea sunt suficiente și adecvate pentru toate tipurile de FIA sau dacă trebuie elaborată o metodă de calcul al efectului de levier suplimentară și opțională.

(3) Expunerea aferentă oricăror structuri financiare sau juridice care implică părți terțe și sunt controlate de un FIA trebuie inclusă în calculul expunerii, dacă aceste structuri sunt înființate cu scopul specific de a mări, în mod direct sau indirect, expunerea la nivelul FIA. În cazul FIA a căror politică principală de investiții constă în a dobândi controlul asupra societăților necotate sau a emitenților necotați, AFIA nu trebuie să includă în calculul efectului de levier expunerile existente la nivelul acestor societăți sau emitenți, cu condiția ca FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, să nu fie nevoit să suporte eventuale pierderi care depășesc investițiile sale în societatea respectivă sau emitentul respectiv.

(4) AFIA exclud acordurile de împrumut încheiate, dacă acestea au caracter temporar și sunt integral acoperite de angajamentele contractuale de capital ale investitorilor în FIA.

(5) Un AFIA trebuie să dispună de proceduri formalizate în mod adecvat pentru calcularea expunerii fiecărui FIA pe care îl administrează, în conformitate cu metoda brută și cu metoda angajamentului. Calculul trebuie să fie aplicat consecvent în timp.

Articolul 7

Calcularea expunerii FIA prin metoda brută

Expunerea unui FIA calculată prin metoda brută este suma valorilor absolute ale tuturor pozițiilor evaluate în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și cu toate actele delegate adoptate în temeiul acesteia.

Pentru calcularea expunerii unui FIA prin metoda brută, AFIA:

▼B

(a) exclude valoarea numerarului și a echivalentelor de numerar, care constituie investiții foarte lichide deținute în moneda de bază a FIA, pot fi rapid convertite într-o sumă cunoscută în numerar, sunt supuse unui risc nesemnificativ de schimbare a valorii și furnizează un randament care nu depășește rata unor obligațiuni guvernamentale pe trei luni, de înaltă calitate;

(b) convertește instrumentele financiare derivate în poziții echivalente pe activele suport ale acestora, utilizând metodologiile de conversie prevăzute la articolul 10 și metodele stabilite în anexa I punctele 4-9 și punctul 14;

(c) exclude împrumuturile în numerar care rămân sub formă de numerar sau echivalente de numerar în sensul literei (a) și pentru care sumele datorate sunt cunoscute;

(d) include expunerea care rezultă din reinvestirea împrumuturilor în numerar și reprezintă valoarea cea mai mare dintre valoarea de piață a investiției realizate și valoarea totală a numerarului împrumutat menționată în anexa I punctele 1 și 2;

(e) include pozițiile deținute în acordurile repo sau reverse repo și în acordurile de dare sau luare de titluri cu împrumut sau în alte acorduri în conformitate cu anexa I punctul 3 și punctele 10-13.

Articolul 8

Calcularea expunerii FIA prin metoda angajamentului

(1) Expunerea unui FIA calculată prin metoda angajamentului este suma valorilor absolute ale tuturor pozițiilor evaluate în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și cu actele delegate aferente, sub rezerva îndeplinirii criteriilor prevăzute la alineatele (2)-(9).

(2) Pentru calcularea expunerii unui FIA prin metoda angajamentului, AFIA:

(a) convertește fiecare poziție pe un instrument financiar derivat în poziția echivalentă pe activul suport al instrumentului derivat respectiv, utilizând metodologiile de conversie prevăzute la articolul 10 și în anexa II punctele 4-9 și punctul 14;

(b) aplică acordurile de compensare și de acoperire a riscurilor;

(c) calculează expunerea creată prin reinvestirea împrumuturilor, dacă această reinvestire mărește expunerea FIA astfel cum se menționează în anexa I punctele 1 și 2;

▼B

(d) include în calcul alte acorduri în conformitate cu anexa I punctul 3 și punctele 10-13;

(3) Pentru calcularea expunerii unui FIA prin metoda angajamentului:

(a) acordurile de compensare includ combinaţiile de tranzacţii cu instrumente financiare derivate sau poziţii în titluri care se referă la același activ suport, indiferent – în cazul instrumentelor financiare derivate – de data scadenţei, dacă tranzacţiile respective cu instrumente financiare derivate sau poziţii în titluri se efectuează cu unicul scop de a elimina riscurile aferente poziţiilor asumate prin celelalte instrumente financiare derivate sau poziţii în titluri;

(b) acordurile de acoperire a riscurilor includ combinaţiile de tranzacţii cu instrumente financiare derivate sau poziţii în titluri care nu se referă neapărat la același activ suport, dacă tranzacţiile respective cu instrumente financiare derivate sau poziţii în titluri se efectuează cu unicul scop de a compensa riscurile aferente poziţiilor asumate prin celelalte instrumente financiare derivate sau poziţii în titluri.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), un instrument financiar derivat nu se convertește în poziţia echivalentă pe activul suport, dacă întrunește toate caracteristicile următoare:

(a) schimbă performanţa activelor financiare din portofoliul FIA cu performanţa unor active financiare de referinţă;

(b) compensează total riscurile activelor din portofoliul FIA care au făcut obiectul swap-ului, astfel încât performanţa FIA nu depinde de performanţa acestor active;

(c) nu include caracteristici opţionale suplimentare, nici clauze privind efectul de levier și nici alte riscuri suplimentare faţă de deţinerea directă a activelor financiare de referinţă.

(5) Prin derogare de la alineatul (2), la calcularea expunerii prin metoda angajamentului, un instrument financiar derivat nu se convertește în poziţia echivalentă pe activul suport, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiţii:

(a) deţinerea în același timp de către FIA a unui instrument financiar derivat referitor la un activ financiar, precum și a numerarului care este investit în echivalentele de numerar definite la articolul 7 litera (a) este echivalentă cu deținerea unei poziţii lungi pe activul financiar respectiv;

(b) instrumentul financiar derivat nu generează o creștere a expunerii și a efectului de levier sau riscuri.

▼B

(6) Acordurile de acoperire a riscurilor se iau în considerare la calcularea expunerii unui FIA numai dacă îndeplinesc toate condiţiile următoare:

(a) poziţiile implicate în relaţia de acoperire a riscurilor nu urmăresc generarea unui randament, iar riscurile generale și specifice sunt compensate;

(b) reducerea riscului de piaţă la nivelul FIA este verificabilă;

(c) riscurile generale și specifice aferente instrumentelor financiare derivate, dacă există, sunt compensate;

(d) operaţiunile de acoperire a riscurilor privesc aceeași clasă de active;

(e) sunt eficiente în condiţii de tensiune a pieţei.

(7) Sub rezerva alineatului (6), instrumentele financiare derivate utilizate pentru acoperirea riscurilor valutare și care nu generează o creștere a expunerii și a efectului de levier sau alte riscuri, nu se includ în calcul.

(8) Un AFIA compensează poziţiile în următoarele cazuri:

(a) între instrumente financiare derivate, cu condiţia ca acestea să aibă același activ suport, chiar dacă data scadenţei este diferită;

(b) între un instrument financiar derivat al cărui activ suport este un titlu transferabil, un instrument al pieţei monetare sau unităţi ale unui organism de plasament colectiv, astfel cum sunt acestea menţionate la punctele 1-3 din secţiunea C a anexei I la Directiva 2004/39/CE, și activul suport respectiv.

(9) AFIA administrând FIA care, în conformitate cu politica lor principală de investiţii, investesc mai ales în instrumente financiare derivate pe rata dobânzii utilizează reguli specifice de compensare în durată pentru a ţine seama de corelarea dintre segmentele de scadenţă de pe curba ratei dobânzii, astfel cum se prevede la articolul 11.

Articolul 9

Metode de creștere a expunerii unui FIA

La calculul expunerii, AFIA utilizează metodele prevăzute în anexa I pentru situaţiile menţionate în aceeași anexă.

Articolul 10

Metodologii de conversie pentru instrumentele derivate

AFIA utilizează metodologiile de conversie prevăzute în anexa II pentru instrumentele financiare derivate menţionate în aceeași anexă.

▼B

Articolul 11

Reguli de compensare în durată

(1) La calculul expunerii FIA, AFIA aplică reguli de compensare în durată în conformitate cu articolul 8 alineatul (9).

(2) Regulile de compensare în durată nu se utilizează în cazul în care conduc la o reprezentare falsă a profilului de risc al FIA. AFIA care recurg la regulile de compensare respective nu trebuie să includă alte surse de risc, precum volatilitatea, în strategia lor privind rata dobânzii. În consecinţă, în cadrul strategiilor de arbitraj pe rata dobânzii nu se aplică aceste reguli de compensare.

(3) Utilizarea acestor reguli de compensare în durată nu trebuie să conducă, prin intermediul investiţiilor în poziţii pe termen scurt, la un nivel nejustificat al efectului de levier. Instrumentele financiare derivate pe rata dobânzii cu durată de viaţă scurtă nu trebuie să fie principala sursă de randament a unui FIA cu durată medie, care utilizează reguli de compensare în durată.

(4) Instrumentele financiare derivate pe rata dobânzii se convertesc în poziţia echivalentă pe activul suport și se compensează în conformitate cu anexa III.

(5) Un FIA care aplică reguli de compensare în durată poate utiliza și un cadru de acoperire a riscurilor. Regulile de compensare în durată pot fi aplicate numai instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii care nu sunt incluse în acorduri de acoperire a riscurilor.

SECŢIUNEA 3

Fondurile proprii suplimentare și asigurarea de răspundere civilă profesională

[Articolul 9 alineatul (7) și articolul 15 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 12

Riscurile legate de răspunderea profesională

(1) Riscurile legate de răspunderea profesională care trebuie acoperite în conformitate cu articolul 9 alineatul (7) din Directiva 2011/61/UE sunt riscurile de pierdere sau daună cauzată de o persoană relevantă prin neglijenţă în îndeplinirea activităţilor, pentru care AFIA poartă responsabilitatea juridică.

(2) Riscurile legate de răspunderea profesională definite la alineatul (1) includ, fără a se limita la acestea, următoarele riscuri:

(a) pierderea documentelor care atestă dreptul de proprietate asupra activelor FIA;

(b) declaraţiile false sau înșelătoare adresate FIA sau investitorilor săi;

(c) acte, erori sau omisiuni care conduc la încălcarea:

(i) obligaţiilor juridice și reglementare;

▼B

(ii) obligaţiei de a acţiona cu competenţă și grijă faţă de FIA și investitorii săi;

(iii) obligaţiilor fiduciare;

(iv) obligaţiilor de confidenţialitate;

(v) regulilor sau actelor constitutive ale FIA;

(vi) condiţiilor de numire a AFIA de către FIA;

(d) neîndeplinirea obligaţiei de a stabili, aplica și menţine proceduri adecvate pentru prevenirea actelor necinstite, frauduloase sau răuvoitoare;

(e) evaluarea activelor sau calcularea preţurilor unităţilor/acţiunilor în mod necorespunzător;

(f) pierderi decurgând din întreruperea activităţii sau din disfuncţionalităţile sistemului, ale procesării tranzacţiilor sau ale managementului proceselor.

(3) Riscurile legate de răspunderea profesională trebuie să fie permanent acoperite, fie din fonduri proprii suplimentare adecvate, determinate în conformitate cu articolul 14, fie printr-un nivel adecvat de acoperire furnizat de asigurarea de răspundere civilă profesională, stabilit în conformitate cu articolul 15.

Articolul 13

Cerinţe calitative privind administrarea riscurilor legate de răspunderea profesională

(1) AFIA aplică politici și proceduri interne eficace de administrare a riscurilor operaţionale pentru a identifica, măsura, administra și monitoriza în mod adecvat aceste riscuri, inclusiv riscurile legate de răspunderea profesională, la care este sau poate fi, în mod rezonabil, expus. Activităţile de administrare a riscurilor operaţionale sunt desfășurate independent în cadrul politicii de administrare a riscurilor.

(2) AFIA înființează o bază de date istorice privind pierderile, în care se înregistrează orice deficienţe operaţionale, pierderi sau daune suportate. Această bază de date înregistrează, fără a se limita la acestea, toate riscurile legate de răspunderea profesională menţionate la articolul 12 alineatul (2) care s-au materializat.

(3) În cadrul administrării riscurilor, AFIA utilizează datele istorice interne privind pierderile și, dacă este cazul, date externe, analiza scenariilor și factori care reflectă mediul de afaceri și sistemele de control intern.

(4) Expunerile la riscurile operaţionale și pierderile suportate sunt monitorizate permanent și fac obiectul unor rapoarte interne regulate.

(5) Politicile și procedurile AFIA de administrare a riscurilor operaţionale trebuie să fie corect formalizate. AFIA trebuie să instituie mecanisme care să asigure respectarea politicilor sale de administrare a riscurilor operaţionale, precum și măsuri eficace de tratare a cazurilor de nerespectare a acestor politici. AFIA trebuie să instituie proceduri pentru adoptarea măsurilor corective adecvate.

▼B

(6) Politicile și procedurile de administrare a riscurilor operaţionale și sistemele de măsurare sunt revizuite cu regularitate, cel puţin o dată pe an.

(7) AFIA trebuie să dispună de resurse financiare adecvate profilului de risc, astfel cum a fost acesta evaluat.

Articolul 14

Fonduri proprii suplimentare

(1) Prezentul articol se aplică AFIA care decid să acopere riscurile legate de răspunderea profesională din fondurile proprii suplimentare.

(2) Pentru acoperirea riscurilor legate de răspunderea profesională care decurg din neglijenţă profesională, AFIA trebuie să furnizeze fonduri proprii suplimentare care se ridică la cel puţin 0,01 % din valoarea portofoliilor FIA administrate.

Valoarea portofoliilor FIA administrate este suma valorilor absolute ale tuturor activelor, inclusiv ale activelor dobândite prin utilizarea efectului de levier, deţinute de toate FIA administrate de AFIA, instrumentele financiare derivate fiind evaluate la valoarea lor de piaţă.

(3) Cerinţa de fonduri proprii suplimentare menţionată la alineatul (2) se recalculează la sfârșitul fiecărui exerciţiu financiar, iar valoarea fondurilor proprii suplimentare se ajustează în consecinţă.

AFIA stabilește, implementează și aplică proceduri de monitorizare permanentă a valorii portofoliilor FIA administrate, calculată în conformitate cu al doilea paragraf de la alineatul (2). Dacă, înainte de recalcularea anuală menţionată la primul paragraf, valoarea portofoliilor FIA administrate crește semnificativ, AFIA recalculează fără întârzieri nejustificate cerinţa de fonduri proprii suplimentare și ajustează fondurile proprii suplimentare în consecinţă.

(4) Autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA poate autoriza AFIA să furnizeze fonduri proprii suplimentare inferioare valorii menţionate la alineatul (2), numai dacă este convinsă – pe baza datelor istorice ale AFIA privind pierderile, înregistrate pe o perioadă de observare de cel puţin trei ani care precedă evaluarea – că AFIA furnizează fonduri proprii suplimentare suficiente pentru a acoperi în mod adecvat riscurile legate de răspunderea profesională. Valoarea inferioară a fondurilor proprii suplimentare autorizată nu trebuie să fie mai mică de 0,008 % din valoarea portofoliilor FIA administrate de AFIA.

(5) Autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA poate solicita AFIA să furnizeze fonduri proprii suplimentare care depășesc valoarea menţionată la alineatul (2), dacă nu este convinsă că AFIA are suficiente fonduri proprii suplimentare pentru a acoperi în mod adecvat riscurile legate de răspunderea profesională. Autoritatea competentă trebuie să indice motivele pentru care consideră că fondurile proprii suplimentare ale AFIA sunt insuficiente.

Articolul 15

Asigurarea de răspundere civilă profesională

(1) Prezentul articol se aplică AFIA care decid să acopere riscurile legate de răspunderea profesională printr-o asigurare de răspundere civilă profesională.

▼B

(2) AFIA contractează și deține permanent o asigurare de răspundere civilă profesională care:

(a) are o durată inițială de cel puțin un an;

(b) prevede o perioadă de preaviz în vederea rezilierii de cel puțin 90 de zile;

(c) acoperă riscurile legate de răspunderea profesională definite la articolul 12 alineatele (1) și (2);

(d) este contractată cu o societate din UE sau din afara UE autorizată să furnizeze asigurări de răspundere civilă profesională în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională;

(e) este furnizată de o entitate terță.

Orice franșiză deductibilă convenită trebuie acoperită integral din fonduri proprii care completează fondurile proprii ce trebuie furnizate în conformitate cu articolul 9 alineatele (1) și (3) din Directiva 2011/61/UE.

(3) Acoperirea furnizată de asigurare pentru o creanță individuală trebuie să fie de cel puțin 0,7 % din valoarea portofoliilor FIA administrate de AFIA calculată în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf.

(4) Acoperirea furnizată de asigurare pentru creanțele agregate pe un an trebuie să fie de cel puțin 0,9 % din valoarea portofoliilor FIA administrate de AFIA calculată în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf.

(5) AFIA reexaminează polița de asigurare de răspundere civilă profesională și conformitatea acesteia cu cerințele stabilite de prezentul articol cel puțin o dată pe an, precum și în cazul producerii oricărei modificări care afectează conformitatea poliței cu cerințele prezentului articol.

CAPITOLUL III

CONDIȚII DE OPERARE PENTRU AFIA

SECȚIUNEA 1

Principii generale

[Articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 16

Obligațiile generale ale autorităților competente

Atunci când verifică dacă AFIA respectă articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE, autoritățile competente utilizează cel puțin criteriile stabilite în prezenta secțiune.

▼B

Articolul 17

Obligaţia de a acţiona în interesul FIA sau al investitorilor în FIA și al integrităţii pieţei

(1) AFIA aplică politici și proceduri de prevenire a practicilor frauduloase, inclusiv a celor despre care se poate estima în mod rezonabil că afectează stabilitatea și integritatea pieţei.

(2) AFIA se asigură că FIA administrate sau investitorilor în aceste FIA nu li se percep costuri nejustificate.

Articolul 18

Diligenţa necesară

(1) AFIA aplică un nivel ridicat de diligenţă în selectarea și monitorizarea permanentă a investiţiilor.

(2) AFIA se asigură de faptul că dispune de cunoștințe adecvate și de o înţelegere adecvată a activelor în care investește FIA.

(3) AFIA stabilește, instituie și aplică politici și proceduri scrise privind diligenţa necesară și pune în aplicare măsuri eficiente pentru a se asigura că deciziile de investiţii luate în numele FIA se execută în conformitate cu obiectivele, strategia de investiţii și, dacă este cazul, limitele de risc ale FIA.

(4) Politicile și procedurile privind diligenţa necesară menţionate la alineatul (3) se revizuiesc și se actualizează cu regularitate.

Articolul 19

Diligenţa necesară în cazul investiţiilor în active cu lichiditate limitată

(1) Atunci când AFIA investesc în active cu lichiditate limitată și dacă o astfel de investiţie este precedată de o fază de negociere, pe lângă cerinţele prevăzute la articolul 18, pentru faza de negociere, aceștia:

(a) stabilesc și actualizează periodic un plan de afaceri care corespunde duratei FIA și condiţiilor pieţei;

(b) caută și selectează eventuale tranzacţii coerente cu planul de afaceri menţionat la litera (a);

(c) evaluează tranzacţiile selectate luând în considerare oportunităţile, dacă există, și riscurile asociate globale, toţi factorii de natură juridică, fiscală sau financiară ori de altă natură care afectează valoarea, resursele umane și materiale, precum și strategiile, inclusiv strategiile de ieșire;

(d) îndeplinește activităţile pe care le presupune diligenţa necesară pentru tranzacţii, înainte de a prevedea executarea acestora;

▼B

(e) monitorizează performanţa FIA din perspectiva planului de afaceri menţionat la litera (a).

(2) AFIA păstrează evidenţe ale activităţilor desfășurate în conformitate cu alineatul (1) pentru o perioadă de cel puţin cinci ani.

Articolul 20

Diligenţa necesară pentru selectarea și numirea contrapartidelor și a brokerilor principali

(1) Atunci când selectează și numește contrapartide și brokeri principali, înainte de a încheia un acord și permanent după încheierea acordului, AFIA trebuie să exercite competenţa, atenţia și diligenţa necesare, ţinând seama de întreaga gamă de servicii furnizate și de calitatea acestora.

(2) Atunci când selectează brokeri principali sau contrapartide ale sale sau ale FIA pentru o tranzacţie OTC cu instrumente financiare derivate, un acord de dare cu împrumut de titluri sau un acord de răscumpărare, AFIA se asigură că brokerii principali și contrapartidele îndeplinesc toate condiţiile următoare:

(a) sunt supuși unei supravegheri continue de către o autoritate publică;

(b) sunt solizi din punct de vedere financiar;

(c) au structura organizatorică și resursele necesare pentru îndeplinirea serviciilor pe care trebuie să le furnizeze AFIA sau FIA.

(3) Atunci când evaluează soliditatea financiară menţionată la alineatul (2) litera (b), AFIA trebuie să ţină seama de faptul că brokerul principal sau contrapartida este sau nu supus reglementării prudenţiale, inclusiv cerinţei de capital suficient, și unei supravegheri eficace.

(4) Lista cu brokerii principali selectaţi se aprobă de către conducerea superioară a AFIA. În cazuri excepţionale, pot fi numiţi brokeri principali care nu sunt incluși pe listă, cu condiţia ca aceștia să îndeplinească cerinţele stabilite la alineatul (2), iar conducerea superioară să aprobe numirea. AFIA trebuie să poată demonstra validitatea motivelor acestei alegeri și faptul că a exercitat diligenţa necesară în selectarea și monitorizarea brokerilor principali neincluși pe listă.

Articolul 21

Obligaţia de a acţiona cu onestitate, echitate și competenţa necesară

Pentru a stabili dacă un AFIA își exercită activităţile cu onestitate, echitate și competenţa necesară, autorităţile competente trebuie să verifice cel puţin dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) organul de conducere al AFIA deţine în mod colectiv cunoștinţele, competenţele și experienţa adecvată pentru a înţelege activităţile AFIA, în special principalele riscuri asociate acestor activităţi, precum și activele în care investește FIA;

▼B

(b) membrii organului de conducere dedică suficient timp pentru îndeplinirea corectă a funcţiilor lor în AFIA;

(c) fiecare membru al organului de conducere acţionează cu onestitate, integritate și independenţă de spirit;

(d) AFIA dedică resurse adecvate pentru integrarea și formarea membrilor organului de conducere.

Articolul 22

Resurse

(1) AFIA trebuie să angajeze suficient personal având competenţele, cunoștinţele și experienţa necesare pentru îndeplinirea responsabilităţilor care i se atribuie.

(2) În sensul alineatului (1), AFIA ţin seama de natura, dimensiunea și complexitatea activităţilor personalului, precum și de natura și gama serviciilor și a acţiunilor întreprinse în cursul acestei activităţi.

Articolul 23

Tratamentul echitabil al investitorilor în FIA

(1) AFIA se asigură că procedurile sale decizionale și structura sa organizatorică, menţionate la articolul 57, garantează tratamentul echitabil al investitorilor.

(2) Orice tratament preferenţial acordat de AFIA unuia sau mai multor investitori nu trebuie să producă un dezavantaj general semnificativ pentru ceilalţi investitori.

Articolul 24

Stimulente

(1) Nu se consideră că AFIA acţionează cu onestitate, echitate și în conformitate cu interesele FIA administrate sau ale investitorilor în aceste FIA dacă, în legătură cu activităţile întreprinse în cadrul îndeplinirii funcţiilor menţionate în anexa I la Directiva 2011/61/UE, aceștia plătesc sau li se plătește orice remunerare sau comision, ori furnizează sau li se furnizează orice beneficiu nemonetar, altele decât următoarele:

(a) o remunerare, un comision sau un beneficiu nemonetar plătit ori furnizat FIA sau de către FIA, ori unei persoane sau de către o persoană în numele FIA;

(b) o remunerare, un comision sau un beneficiu nemonetar plătit ori furnizat unei părţi terţe sau de către o parte terţă, ori unei persoane sau de către o persoană care acţionează în numele unei părţi terţe, atunci când AFIA poate demonstra că sunt îndeplinite următoarele condiţii:

▼B

(i) existența, natura și valoarea remunerării, comisionului sau beneficiului sau, dacă valoarea nu poate fi stabilită, metoda de calcul a acestei valori sunt comunicate clar investitorilor în FIA în mod cuprinzător, exact și ușor de înțeles, înainte de furnizarea serviciului respectiv;

(ii) plata remunerării sau a comisionului ori furnizarea beneficiului nemonetar are scopul de a îmbunătăți calitatea serviciului respectiv și nu afectează respectarea obligației AFIA de a acționa în interesul FIA administrat sau al investitorilor în FIA;

(c) remunerările licite care permit sau sunt necesare pentru furnizarea serviciului respectiv, inclusiv costurile de custodie, comisioanele de decontare și de schimb, taxele reglementare sau cheltuielile de procedură, și care, prin natura lor, nu intră în conflict cu obligația AFIA de a acționa cu onestitate, echitate și în conformitate cu interesul FIA administrat sau al investitorilor în FIA.

(2) Comunicarea sub formă de rezumat a termenilor esențiali ai dispozițiilor privind remunerările, comisioanele sau beneficiile nemonetare este considerată satisfăcătoare în sensul alineatului (1) litera (b) punctul (i), cu condiția ca AFIA să se angajeze să furnizeze detalii suplimentare la cererea investitorilor în FIA pe care îl administrează și cu condiția să îndeplinească acest angajament.

Articolul 25

Utilizarea cu eficacitate a resurselor și a procedurilor – prelucrarea ordinelor

(1) AFIA stabilește, implementează și aplică proceduri și dispoziții care permit executarea promptă, echitabilă și rapidă a odinelor, în numele FIA.

(2) Procedurile și dispozițiile menționate la alineatul (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

(a) să asigure înregistrarea și alocarea cu promptitudine și acuratețe a ordinelor executate în numele FIA;

(b) să execute cu promptitudine ordinele comparabile ale FIA în ordinea sosirii, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza caracteristicilor acestor ordine ori a condițiilor de piață predominante, sau a cazului în care interesele FIA sau ale investitorilor în FIA cer alt mod de a proceda.

(3) Instrumentele financiare, sumele de bani sau alte active primite în urma decontării ordinelor executate se livrează corect și cu promptitudine FIA relevant sau se înregistrează în contul acestuia.

(4) AFIA nu trebuie să utilizeze în mod necuvenit informațiile privind ordinele în așteptare ale FIA și trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea în mod necuvenit a acestor informații de către orice persoană relevantă.

▼B

Articolul 26

Obligaţii de raportare a executării ordinelor de subscriere și de răscumpărare

(1) Atunci când au executat un ordin de subscriere sau, dacă este cazul, de răscumpărare primit de la un investitor, AFIA furnizează cu promptitudine acestuia, pe un suport durabil, informaţiile esenţiale privind executarea ordinului respectiv sau acceptarea ofertei de subscriere, după caz.

(2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când obligaţia de a furniza investitorului confirmarea de executare a ordinului revine unui terţ și dacă această confirmare conţine informaţiile esenţiale.

AFIA se asigură că persoana terţă își respectă obligaţiile.

(3) Informaţiile esenţiale menţionate la alineatele (1) și (2) cuprind următoarele:

(a) identitatea AFIA;

(b) identitatea investitorului;

(c) data și ora primirii ordinului;

(d) data executării;

(e) identitatea FIA;

(f) valoarea brută a ordinului, inclusiv comisioanele de subscriere, sau suma netă după deducerea comisioanelor de răscumpărare.

(4) AFIA furnizează investitorului, la cerere, informaţii privind situaţia ordinului sau acceptarea ofertei de subscriere, sau ambele, după caz.

Articolul 27

Executarea deciziilor de tranzacţionare în numele FIA administrate

(1) AFIA acţionează în interesul FIA sau al investitorilor în FIA pe care le administrează atunci când execută deciziile de tranzacţionare în numele acestor FIA în contextul administrării portofoliilor lor.

(2) Ori de câte ori cumpără sau vinde instrumente financiare sau alte active pentru care buna executare este relevantă, precum și în sensul alineatului (1), AFIA ia toate măsurile rezonabile pentru a obţine cel mai bun rezultat posibil pentru FIA pe care le administrează sau pentru investitorii în aceste FIA, ţinând seama de preţul, costurile, rapiditatea, probabilitatea de executare și de decontare, volumul și natura ordinului și de orice alte considerente relevante pentru executarea ordinului. Importanţa relativă a acestor factori se stabilește pe baza următoarelor criterii:

(a) obiectivele, politica de investiţii și riscurile specifice ale FIA, indicate în regulile, actele constitutive, prospectul sau documentele de ofertă ale FIA;

▼B

(b) caracteristicile ordinului;

(c) caracteristicile instrumentelor financiare sau ale altor active care fac obiectul acestui ordin;

(d) caracteristicile locurilor de executare către care poate fi direcţionat ordinul respectiv.

(3) AFIA stabilește și aplică dispoziţii eficace pentru respectarea obligaţiilor menţionate la alineatele (1) și (2). În special, AFIA stabilește în scris și aplică o politică de executare care permite FIA și investitorilor lor să obţină cel mai bun rezultat posibil pentru ordinele FIA, în conformitate cu alineatul (2).

(4) AFIA monitorizează cu regularitate eficacitatea dispoziţiilor și a politicii lor de executare a ordinelor, pentru a identifica și, dacă este cazul, a corecta orice deficienţe.

(5) AFIA revizuiesc anual politica lor de executare. Revizuirea se efectuează, de asemenea, ori de câte ori se produce o modificare semnificativă care afectează capacitatea AFIA de a obţine în continuare cel mai bun rezultat posibil pentru FIA administrate.

(6) AFIA trebuie să poată demonstra că au executat ordinele în numele FIA în conformitate cu politica lor de executare.

(7) Alineatele (2)-(5) nu se aplică atunci când nu există posibilitatea de a utiliza locuri de executare diferite. AFIA trebuie însă să poată demonstra că nu pot fi utilizate locuri de executare diferite.

Articolul 28

Transmiterea către alte entităţi a ordinelor de tranzacţionare în numele FIA pentru a fi executate

(1) Ori de câte ori cumpără sau vinde instrumente financiare sau alte active pentru care buna executare este relevantă, AFIA acţionează în interesul FIA pe care le administrează sau al investitorilor în aceste FIA atunci când transmite altor entităţi ordinele de tranzacţionare în numele FIA administrate pentru a fi executate, în contextul administrării portofoliilor acestor FIA.

(2) AFIA ia toate măsurile rezonabile pentru a obţine cel mai bun rezultat posibil pentru FIA sau pentru investitorii în FIA ţinând seama de preţul, costurile, rapiditatea, probabilitatea de executare și de decontare, volumul și natura ordinului sau de orice alte considerente relevante pentru executarea ordinului. Importanţa relativă a acestor factori se stabilește pe baza criteriilor prevăzute la articolul 27 alineatul (2).

AFIA stabilește, implementează și aplică o politică pentru asigurarea respectării obligaţiei menţionate la primul paragraf. Politica identifică, pentru fiecare clasă de instrumente, entităţile cărora le pot fi plasate ordinele. AFIA încheie acorduri de executare numai dacă acestea sunt conforme cu obligaţiile stabilite în prezentul articol. AFIA pune la dispoziţia investitorilor în FIA pe care le administrează informaţii adecvate cu privire la politica instituită în conformitate cu prezentul alineat și la orice modificări semnificative ale acestei politici.

▼B

(3) AFIA monitorizează cu regularitate eficacitatea politicii instituite în conformitate cu alineatul (2) și, în special, calitatea executării ordinelor de către entităţile identificate în cadrul acestei politici, corectând, dacă este cazul, orice deficienţe.

În plus, AFIA revizuiește anual politica respectivă. O astfel de revizuire se efectuează, de asemenea, ori de câte ori se produce o modificare semnificativă care afectează capacitatea AFIA de a obţine în continuare cel mai bun rezultat posibil pentru FIA administrate.

(4) AFIA trebuie să poată demonstra că au plasat ordinele în numele FIA în conformitate cu politica instituită în temeiul alineatului (2).

(5) Alineatele (2)-(5) nu se aplică atunci când nu există posibilitatea de a utiliza locuri de executare diferite. AFIA trebuie însă să poată demonstra că nu pot fi utilizate locuri de executare diferite.

Articolul 29

Agregarea și alocarea ordinelor de tranzacţionare

(1) AFIA pot executa un ordin al unui FIA agregat cu un ordin al altui FIA, al unui OPCVM sau al unui client, sau cu un ordin plasat la investirea fondurilor proprii numai dacă:

(a) este de așteptat, în mod rezonabil, ca agregarea ordinelor să nu aibă un efect global negativ asupra niciunui FIA, OPCVM sau client al cărui ordin urmează să fie agregat;

(b) este stabilită și instituită o politică de alocare a ordinelor care asigură în termeni suficient de exacţi alocarea corectă a ordinelor agregate, precizând inclusiv modul în care volumul și preţul ordinelor influenţează alocările acestora, precum și tratarea execută-rilor parţiale.

(2) Atunci când agregă un ordin al unui FIA cu unul sau mai multe ordine ale altor FIA, OPCVM sau clienţi, iar ordinul agregat este executat parţial, AFIA alocă tranzacţiile aferente în conformitate cu politica sa de alocare a ordinelor.

(3) Atunci când agregă tranzacţiile în nume propriu cu unul sau mai multe ordine ale FIA, OPCVM sau clienţilor, AFIA nu alocă tranzacţiile aferente într-un mod care prejudiciază FIA, OPCVM sau un client.

(4) Atunci când agregă un ordin al unui FIA, OPCVM sau altui client cu o tranzacţie în nume propriu, iar ordinul agregat este executat parţial, AFIA alocă tranzacţiile aferente FIA, OPCVM sau clienţilor cu prioritate faţă de cele în nume propriu.

Cu toate acestea, dacă poate demonstra în mod rezonabil FIA sau celuilalt client că, fără agregare, nu ar fi fost în măsură să execute ordinul în condiţii atât de avantajoase sau nu ar fi fost în măsură să îl execute deloc, AFIA poate aloca tranzacţia în nume propriu în mod proporţional, în conformitate cu politica menţionată la alineatul (1) litera (b).

▼B

SECȚIUNEA 2

Conflicte de interese

[Articolul 14 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 30

Tipuri de conflicte de interese

În scopul identificării tipurilor de conflicte de interese care apar în cursul administrării unui FIA, AFIA iau în considerare, în special, dacă AFIA, o persoană relevantă sau o persoană legată direct sau indirect de AFIA printr-o relație control:

(a) este probabil să obțină un câștig financiar sau să evite o pierdere financiară pe cheltuiala FIA sau a investitorilor acestuia;

(b) are un interes legat de rezultatul unui serviciu sau al unei activități prestate FIA, investitorilor acestuia sau unui client ori de rezultatul unei tranzacții efectuate în numele FIA sau al unui client, care este diferit de interesul FIA în acel rezultat;

(c) este stimulată financiar sau în alt mod să favorizeze:

— interesul unui OPCVM, al unui client sau grup de clienți sau al altui FIA în detrimentul interesului FIA;

— interesul unui investitor în detrimentul interesului unui alt investitor sau grup de investitori în același FIA;

(d) desfășoară aceleași activități pentru FIA în cauză și pentru un alt FIA, un OPCVM sau un client; sau

(e) primește sau va primi din partea altei persoane decât FIA sau decât investitorii acestuia un stimulent pentru activitățile de administrare a portofoliului colectiv prestate către FIA, sub formă de bani, bunuri sau servicii altele decât comisionul sau remunerația standard pentru serviciul respectiv.

Articolul 31

Politica în domeniul conflictelor de interese

(1) AFIA stabilește, implementează și aplică o politică eficace în domeniul conflictelor de interese. Această politică este stabilită în scris și este adecvată în raport cu dimensiunea și organizarea AFIA, precum și cu natura, dimensiunea și complexitatea activității acestuia.

Atunci când AFIA face parte dintr-un grup, politica respectivă ia totodată în considerare împrejurările pe care AFIA le cunoaște sau ar trebui să le cunoască și care pot genera un conflict de interese ca rezultat al structurii și al activității comerciale desfășurate de ceilalți membri ai grupului.

▼B

(2) Politica în domeniul conflictelor de interese stabilită în conformitate cu alineatul (1) cuprinde următoarele:

(a) în ceea ce privește activitățile desfășurate de către AFIA sau în numele acestuia, inclusiv activitățile desfășurate de către un delegat, un subdelegat, un evaluator extern sau o contrapartidă, identificarea împrejurărilor care constituie sau pot da naștere unui conflict de interese cu un risc semnificativ de prejudiciere a intereselor FIA sau ale investitorilor săi;

(b) procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate pentru a preveni, gestiona și monitoriza astfel de conflicte.

Articolul 32

Conflicte de interese referitoare la răscumpărarea investițiilor

AFIA care administrează un FIA deschis identifică, gestionează și monitorizează conflictele de interese apărute între investitorii care doresc să își răscumpere investițiile și investitorii care doresc să își mențină investițiile în FIA, precum și orice conflicte între înclinația naturală a AFIA de a investi în active nelichide și politica de răscumpărare a FIA, în conformitate cu obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 33

Proceduri și măsuri de prevenire sau de gestionare a conflictelor de interese

(1) Procedurile și măsurile stabilite pentru prevenirea sau gestionarea conflictelor de interese sunt concepute astfel încât să se asigure faptul că persoanele relevante implicate în diferitele activități care presupun un risc de conflict de interese desfășoară aceste activități cu un grad de independență adecvat dimensiunii și activităților AFIA și ale grupului din care acesta face parte, precum și nivelului de materialitate al riscului de prejudiciere a intereselor FIA sau ale investitorilor săi.

(2) Atunci când este necesar și adecvat pentru ca AFIA să asigure gradul de independență necesar, procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate în conformitate cu articolul 31 alineatul (2) litera (b) includ următoarele:

(a) proceduri eficace de prevenire și control al schimbului de informații dintre persoanele relevante implicate în activități de administrare a portofoliului colectiv sau în alte activități în conformitate cu articolul 6 alineatele (2) și (4) din Directiva 2011/61/UE care presupun un risc de conflict de interese în cazul în care schimbul de informații poate prejudicia interesele unuia sau mai multor FIA sau ale investitorilor acestora;

(b) supravegherea separată a persoanelor relevante ale căror funcții principale implică desfășurarea de activități de administrare a portofoliului colectiv în numele clienților sau al investitorilor ori prestarea de servicii către clienți sau investitori ale căror interese pot intra în conflict ori care reprezintă în alt fel interese diferite care pot intra în conflict, inclusiv cele ale AFIA;

▼B

(c) eliminarea oricărei legături directe dintre remunerarea persoanelor relevante care desfășoară cu precădere o anumită activitate și remunerarea altor persoane relevante, sau câștigurile generate de acestea, care desfășoară cu precădere altă activitate, atunci când activitățile în cauză pot genera un conflict de interese;

(d) măsuri pentru interzicerea sau restrângerea exercitării de către orice persoană a unei influențe inadecvate asupra modului în care o persoană relevantă desfășoară activități de administrare a portofoliului colectiv;

(e) măsuri de prevenire sau control al implicării simultane sau consecutive a unei persoane relevante în activități diferite de administrare a portofoliului colectiv sau în alte activități în conformitate cu articolul 6 alineatele (2) și (4) din Directiva 2011/61/UE, atunci când implicarea respectivă poate prejudicia gestionarea corespunzătoare a conflictelor de interese.

În cazul în care adoptarea sau aplicarea uneia sau a mai multora dintre măsurile și procedurile menționate anterior nu asigură gradul necesar de independență, AFIA adoptă măsurile și procedurile alternative sau suplimentare care sunt necesare și adecvate în acest sens.

Articolul 34

Gestionarea conflictelor de interese

Atunci când dispozițiile administrative sau organizatorice adoptate de AFIA nu sunt suficiente pentru a asigura, cu o certitudine rezonabilă, prevenirea riscurilor de prejudiciere a intereselor FIA sau ale investitorilor FIA, conducerea superioară sau un alt organ intern competent al AFIA sunt informați prompt pentru a lua orice decizie sau măsură necesară care să asigure faptul că AFIA acționează în interesul FIA sau al investitorilor FIA.

Articolul 35

Monitorizarea conflictelor de interese

(1) AFIA ține și actualizează periodic evidența tipurilor de activități desfășurate de către AFIA sau în numele său în care a apărut sau, în cazul în care este vorba de o activitate în curs de desfășurare, poate apărea un conflict de interese cu un risc semnificativ de prejudiciere a intereselor unuia sau mai multor FIA sau ale investitorilor acestora.

(2) Conducerea superioară primește în mod frecvent, cel puțin o dată pe an, rapoarte scrise privind activitățile menționate la alineatul (1).

Articolul 36

Informațiile privind conflictele de interese

(1) Informațiile care trebuie comunicate investitorilor în conformitate cu articolul 14 alineatele (1) și (2) din Directiva 2011/61/UE sunt furnizate acestora pe un suport durabil sau prin intermediul unui site web.

▼B

(2) În cazul în care informaţiile menţionate la alineatul (1) sunt furnizate prin intermediul unui site web și nu se adresează personal investitorului, trebuie îndeplinite condiţiile următoare:

(a) investitorului i-a fost comunicată adresa site-ului web și locul de pe site în care se pot găsi informaţiile, iar acesta și-a dat acordul pentru furnizarea informaţiilor prin astfel de mijloace;

(b) informaţiile trebuie să fie la zi;

(c) informaţiile trebuie să fie accesibile permanent prin intermediul site-ului web, pe toată perioada necesară, în mod rezonabil, clientului pentru a le consulta.

Articolul 37

Strategii de exercitare a drepturilor de vot

(1) Un AFIA elaborează strategii adecvate și eficace pentru a determina momentul și modul în care trebuie exercitate drepturile de vot deţinute în portofoliile FIA pe care le administrează, în beneficiul exclusiv al FIA în cauză și al investitorilor acestora.

(2) Strategiile menţionate la alineatul (1) prevăd măsuri și proceduri pentru:

(a) monitorizarea acţiunilor relevante de la nivelul societăţilor;

(b) asigurarea exercitării drepturilor de vot în conformitate cu obiectivele și cu politica de investiţii ale FIA în cauză;

(c) prevenirea sau gestionarea oricăror conflicte de interese care decurg din exercitarea drepturilor de vot.

(3) O descriere succintă a strategiilor și detaliile acţiunilor întreprinse pe baza acestor strategii se pune la dispoziţia investitorilor, la cererea acestora.

SECŢIUNEA 3

Administrarea riscurilor

[Articolul 15 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 38

Sisteme de administrare a riscurilor

În sensul prezentei secţiuni, prin sisteme de administrare a riscurilor se înţeleg sistemele formate din elementele relevante ale structurii organizatorice a AFIA, cu un rol central pentru funcţia permanentă de administrare a riscurilor, politicile și procedurile referitoare la administrarea riscurilor relevante pentru strategia de investiţii a fiecărui FIA și măsurile, procesele și tehnicile legate de măsurarea și de administrarea riscurilor la care recurge AFIA pentru fiecare FIA pe care îl administrează.

▼B

Articolul 39

Funcţia permanentă de administrare a riscurilor

(1) AFIA stabilește și menţine o funcţie permanentă de administrare a riscurilor care:

(a) implementează politici și proceduri eficace de administrare a riscurilor, în vederea identificării, măsurării, administrării și monitorizării permanente a tuturor riscurilor relevante pentru strategia de investiţii a fiecărui FIA și la care este sau poate fi expus fiecare FIA;

(b) asigură faptul că profilul de risc al FIA comunicat investitorilor în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE respectă limitele de risc stabilite în conformitate cu articolul 44 din prezentul regulament;

(c) monitorizează respectarea limitelor de risc stabilite în conformitate cu articolul 44 și notifică în timp util organul de conducere al AFIA și, dacă aceasta există, funcţia de supraveghere a AFIA în cazul în care consideră că profilul de risc al FIA nu este conform cu aceste limite sau că există un risc semnificativ ca profilul de risc să devină neconform cu aceste limite;

(d) comunică organului de conducere al AFIA și, dacă aceasta există, funcţiei de supraveghere a AFIA, cu o periodicitate corespunzătoare naturii, dimensiunii și complexităţii FIA sau activităţilor AFIA, informaţii la zi referitoare la următoarele aspecte:

(i) respectarea de către profilul de risc al FIA comunicat investitorilor în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE a limitelor de risc stabilite în conformitate cu articolul 44 și coerenţa dintre aceste limite;

(ii) caracterul adecvat și eficacitatea procesului de administrare a riscurilor, indicând în particular dacă au fost sau vor fi luate măsuri corective adecvate în cazul unor deficienţe existente sau anticipate;

(e) comunică periodic conducerii superioare informaţii la zi privind nivelul curent al riscurilor la care este expus fiecare FIA administrat, precum și orice depășiri existente sau previzibile ale limitelor de risc stabilite în conformitate cu articolul 44, pentru a se asigura că pot fi luate măsuri rapide și adecvate.

(2) Funcţia de administrare a riscurilor are autoritatea necesară și acces la toate informaţiile relevante necesare pentru a îndeplini sarcinile prevăzute la alineatul (1).

Articolul 40

Politica de administrare a riscurilor

(1) AFIA trebuie să stabilească, să implementeze și să menţină o politică de administrare a riscurilor adecvată și formalizată, care să identifice toate riscurile relevante la care sunt sau pot fi expuse FIA pe care le administrează.

▼B

(2) Politica de administrare a riscurilor trebuie să cuprindă procedurile necesare pentru a permite AFIA să evalueze, pentru fiecare FIA pe care îl administrează, expunerea la riscul de piaţă, la riscul de lichiditate și la riscul de contrapartidă, precum și expunerea FIA la toate celelalte riscuri relevante care pot avea un nivel semnificativ pentru fiecare FIA administrat, inclusiv la riscurile operaţionale.

(3) AFIA includ în politica de administrare a riscurilor cel puţin următoarele elemente:

(a) tehnicile, instrumentele și măsurile care îi permit să se conformeze articolului 45;

(b) tehnicile, instrumentele și măsurile care permit evaluarea și monitorizarea riscului de lichiditate al FIA în condiţii normale și excepţionale de lichiditate, inclusiv prin simulări de criză efectuate în mod regulat în conformitate cu articolul 48;

(c) repartizarea responsabilităţilor referitoare la administrarea riscurilor în cadrul AFIA;

(d) limitele stabilite în conformitate cu articolul 44 din prezentul regulament și o explicitare a modului în care acestea respectă profilul de risc al FIA comunicat investitorilor în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE;

(e) condiţiile, conţinutul, frecvenţa și destinatarii rapoartelor elaborate de funcţia permanentă de administrare a riscurilor menţionată la articolul 39.

(4) Politica de administrare a riscurilor trebuie să includă o descriere a măsurilor de protecţie menţionate la articolul 43, în particular a următoarelor aspecte:

(a) natura potenţialelor conflicte de interese;

(b) măsurile corective adoptate;

(c) motivele pentru care aceste măsuri ar trebui să conducă, potrivit unor așteptări rezonabile, la exercitarea în condiţii de independenţă a funcţiei de administrare a riscurilor;

(d) modul în care AFIA intenţionează să se asigure că măsurile de protecţie au o eficacitate constantă.

(5) Politica de administrare a riscurilor menţionată la alineatul (1) este adecvată pentru natura, dimensiunea și complexitatea activităţilor AFIA și ale FIA pe care le administrează.

Articolul 41

Evaluarea, monitorizarea și revizuirea sistemelor de administrare a riscurilor

(1) AFIA evaluează, monitorizează și, cel puţin o dată pe an, reexaminează următoarele aspecte:

(a) caracterul adecvat și eficacitatea politicii de administrare a riscurilor și a măsurilor, proceselor și tehnicilor menţionate la articolul 45;

▼B

(b) măsura în care AFIA respectă politica de administrare a riscurilor și măsurile, procesele și tehnicile menţionate la articolul 45;

(c) caracterul adecvat și eficienţa măsurilor luate pentru remedierea deficienţelor apărute în derularea procesului de administrare a riscurilor;

(d) îndeplinirea funcţiei de administrare a riscurilor;

(e) caracterul adecvat și eficienţa măsurilor menite să asigure separarea funcţională și ierarhică a funcţiei de administrare a riscurilor în conformitate cu articolul 42.

Frecvenţa reexaminării periodice prevăzute la primul paragraf este stabilită de conducerea superioară în conformitate cu principiul proporţionalităţii, având în vedere natura, dimensiunea și complexitatea activităţilor AFIA și ale FIA pe care le administrează.

(2) În plus faţă de reexaminarea periodică menţionată la alineatul (1), sistemele de administrare a riscurilor trebuie revizuite atunci când:

(a) politicile și procedurile de administrare a riscurilor și măsurile, procesele și tehnicile menţionate la articolul 45 sunt supuse unor modificări semnificative;

(b) evenimente interne sau externe indică faptul că este necesară o reexaminare suplimentară;

(c) strategia de investiţii și obiectivele unui FIA pe care îl administrează AFIA sunt supuse unor modificări semnificative.

(3) AFIA actualizează sistemele de administrare a riscurilor pe baza rezultatelor reexaminării menţionate la alineatele (1) și (2).

(4) AFIA informează autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la orice modificare semnificativă a politicii de administrare a riscurilor și a măsurilor, proceselor și tehnicilor menţionate la articolul 45.

Articolul 42

Separarea funcţională și ierarhică a funcţiei de administrare a riscurilor

(1) Funcţia de administrare a riscurilor este considerată separată din punct de vedere funcţional și ierarhic de unităţile operaţionale, inclusiv de funcţia de administrare a portofoliului, numai dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) persoanele implicate în exercitarea funcţiei de administrare a riscurilor nu sunt supravegheate de către persoanele responsabile de performanţa unităţilor operaţionale, inclusiv a funcţiei de administrare a portofoliului, ale AFIA;

(b) persoanele implicate în exercitarea funcţiei de administrare a riscurilor nu sunt angajate în activităţi din cadrul unităţilor operaţionale și nici din cadrul funcţiei de administrare a portofoliului;

▼B

(c) persoanele implicate în exercitarea funcţiei de administrare a riscurilor sunt remunerate conform îndeplinirii obiectivelor legate de această funcţie, independent de performanţa unităţilor operaţionale, inclusiv a funcţiei de administrare a portofoliului;

(d) remuneraţia funcţionarilor de rang înalt care exercită funcţia de administrare a riscurilor este direct supravegheată de către comitetul de remunerare, în cazul în care un astfel de comitet a fost înfiinţat.

(2) Separarea funcţională şi ierarhică a funcţiei de administrare a riscurilor în conformitate cu alineatul (1) trebuie asigurată la nivelul întregii structuri ierarhice a AFIA, până la organul de conducere. Aceasta este verificată de către organul de conducere și de către funcţia de supraveghere a AFIA, dacă există.

(3) Autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA evaluează modul în care AFIA a aplicat dispoziţiile alineatelor (1) și (2), pe baza criteriilor prevăzute la articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 43

Măsuri de protecţie împotriva conflictelor de interese

(1) Măsurile de protecţie împotriva conflictelor de interese menţionate la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE asigură, cel puţin, faptul că:

(a) deciziile luate de funcţia de administrare a riscurilor se bazează pe date fiabile, care sunt supuse unui grad adecvat de control din partea funcţiei de administrare a riscurilor;

(b) remuneraţia persoanelor implicate în exercitarea funcţiei de administrare a riscurilor reflectă realizarea obiectivelor legate de această funcţie, independent de performanţele obţinute de sectoarele în care sunt active aceste persoane;

(c) funcţia de administrare a riscurilor este supusă unei examinări independente adecvate, pentru a se asigura faptul că deciziile sunt rezultatul unui proces independent;

(d) funcţia de administrare a riscurilor este reprezentată în organul de conducere sau la nivelul funcţiei de supraveghere, dacă aceasta a fost înfiinţată, cel puţin cu aceeași autoritate ca funcţia de administrare a portofoliului;

(e) orice sarcini care intră în conflict sunt separate în mod corespunzător.

(2) În limitele proporţionalităţii și ţinând seama de natura, dimensiunea și complexitatea AFIA, prin măsurile de protecţie menţionate la alineatul (1) se asigură, de asemenea, că:

(a) îndeplinirea funcţiei de administrare a riscurilor este examinată periodic de către funcţia de audit intern sau, dacă aceasta nu a fost înfiinţată, de către o parte externă numită de organul de conducere;

(b) în cazul în care a fost înfiinţat un comitet pentru riscuri, acesta deţine resurse adecvate, iar membrii care nu sunt independenţi nu au o influenţă nejustificată asupra îndeplinirii funcţiei de administrare a riscurilor.

▼B

(3) Organul de conducere al AFIA și, dacă este cazul, funcţia de supraveghere stabilesc măsurile de protecţie împotriva conflictelor de interese prevăzute la alineatele (1) și (2), examinează în mod periodic eficacitatea acestora și iau la timp măsuri corective pentru remedierea eventualelor deficienţe.

Articolul 44

Limite de risc

(1) AFIA stabilește și aplică limite de risc cantitative, calitative sau de ambele tipuri pentru fiecare FIA pe care îl administrează, ţinând seama de toate riscurile relevante. În cazul în care se stabilesc numai limite calitative, AFIA trebuie să fie în măsură să justifice această abordare în faţa autorităţii competente.

(2) Limitele de risc calitative și cantitative pentru fiecare FIA acoperă cel puţin următoarele riscuri:

(a) riscurile de piaţă;

(b) riscurile de credit;

(c) riscurile de lichiditate;

(d) riscurile de contrapartidă;

(e) riscurile operaţionale.

(3) La stabilirea limitelor de risc, AFIA ţine seama de strategiile și de activele utilizate pentru fiecare FIA pe care îl administrează, precum și de normele naţionale care se aplică fiecăruia dintre aceste FIA. Aceste limite de risc trebuie să corespundă profilului de risc al FIA comunicat investitorilor în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE și să fie aprobate de organul de conducere.

Articolul 45

Măsurarea și administrarea riscurilor

(1) AFIA adoptă măsuri, procese și tehnici adecvate și eficace pentru:

(a) identificarea, măsurarea, administrarea și monitorizarea în orice moment a riscurilor la care sunt sau ar putea fi expuse FIA administrate de AFIA în cauză;

(b) asigurarea respectării limitelor stabilite în conformitate cu articolul 44.

(2) Măsurile, procesele și tehnicile menţionate la alineatul (1) trebuie să fie proporţionale cu natura, dimensiunea și complexitatea activităţii AFIA și ale fiecărui FIA pe care îl administrează și trebuie să corespundă profilului de risc al FIA comunicat investitorilor, în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE.

▼B

(3) În scopurile prevăzute la alineatul (1), AFIA ia următoarele măsuri pentru fiecare FIA pe care îl gestionează:

(a) instituie măsurile, procesele și tehnicile de administrare a riscurilor necesare pentru a se asigura că riscurile aferente poziţiilor deţinute și contribuţia lor la profilul de risc global sunt corect măsurate pe baza unor date solide și fiabile, precum și că măsurile, procesele și tehnicile de măsurare a riscului sunt formalizate corespunzător;

(b) efectuează, atunci când este cazul, teste *ex post* periodice pentru a examina valabilitatea metodelor de măsurare a riscului care includ prognoze și estimări bazate pe modele;

(c) efectuează simulări de criză și analize periodice adecvate ale scenariilor pentru a răspunde riscurilor provenind din modificările potenţiale ale condiţiilor de piaţă care pot avea un efect negativ asupra FIA;

(d) se asigură că nivelul actual de risc respectă limitele de risc stabilite în conformitate cu articolul 44;

(e) instituie, aplică și menţine proceduri adecvate care, în eventualitatea unor încălcări efective sau anticipate ale limitelor de risc ale FIA, să permită luarea unor măsuri corective rapide în interesul investitorilor;

(f) se asigură că există sisteme și proceduri adecvate de administrare a lichidităţilor pentru fiecare FIA, în conformitate cu cerinţele stabilite la articolul 46.

SECŢIUNEA 4

Administrarea lichidităţilor

[Articolul 16 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 46

Sistemul și procedurile de administrare a lichidităţilor

AFIA este în măsură să demonstreze autorităţilor competente din statul său membru de origine că au fost instituite un cadru adecvat de administrare a lichidităţilor și procedurile eficace menţionate la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE, luând în considerare strategia de investiţii, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare ale fiecărui FIA.

Articolul 47

Monitorizarea și administrarea riscului de lichiditate

(1) Sistemul de administrare a lichidităţilor și procedurile menţionate la articolul 46 asigură, cel puţin, că:

(a) AFIA menţine un nivel de lichiditate al FIA adecvat obligaţiilor sale suport, pe baza unei evaluări a lichidităţii relative a activelor FIA pe piaţă, ţinând seama de perioada necesară pentru lichidare și de preţul sau de valoarea la care pot fi lichidate activele respective, precum și de sensibilitatea lor la riscurile de piaţă sau la alţi factori de piaţă;

▼B

(b) AFIA monitorizează profilul de lichiditate al portofoliului de active al FIA, având în vedere contribuţia marginală a fiecărui activ care poate avea un impact semnificativ asupra lichidităţii, precum și pasivele și angajamentele semnificative, contingente sau de altă natură, pe care FIA le poate avea în raport cu obligaţiile sale suport. În acest scop, AFIA trebuie să ia în considerare profilul bazei de investitori a FIA, inclusiv tipul de investitori, dimensiunea relativă a investiţiilor și condiţiile de răscumpărare aferente acestor investiţii;

(c) în cazul în care FIA investește în alte organisme de plasament colectiv, AFIA monitorizează modul în care abordează administratorii acestor organisme de plasament colectiv administrarea lichidităţilor, inclusiv prin efectuarea de evaluări periodice pentru a monitoriza modificările condiţiilor de răscumpărare ale organismelor de plasament colectiv în care investește FIA. Sub rezerva respectării dispoziţiilor articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE, această obligaţie nu se aplică în cazul în care celelalte organisme de plasament colectiv în care investește FIA sunt tranzacţionate în mod activ pe o piaţă reglementată în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE sau pe o piaţă echivalentă dintr-o ţară terţă;

(d) AFIA instituie și menţine măsuri și proceduri adecvate de măsurare a lichidităţii în vederea evaluării riscurilor cantitative și calitative ale poziţiilor și ale investiţiilor preconizate care au un impact semnificativ asupra profilului de lichiditate al portofoliului de active al FIA, pentru a permite măsurarea în mod corespunzător a efectelor acestora asupra profilului global de lichiditate. Procedurile utilizate asigură faptul că AFIA dispune de înţelegerea și cunoștinţele corespunzătoare privind lichiditatea activelor în care FIA a investit sau intenţionează să investească, incluzând, după caz, volumul tranzacţiilor și sensibilitatea preţurilor și/sau spreadurile fiecărui activ în condiţii normale și excepţionale de lichiditate;

(e) AFIA examinează și aplică instrumentele și măsurile, inclusiv măsurile speciale, necesare pentru a administra riscul de lichiditate al fiecărui FIA aflat în administrarea sa. AFIA identifică tipul de circumstanţe în care pot fi utilizate aceste instrumente și măsuri, atât în situaţii normale, cât și în situaţii excepţionale, ţinând seama de tratamentul echitabil al tuturor investitorilor în cazul fiecărui FIA administrat. AFIA poate folosi astfel de instrumente și măsuri numai în aceste circumstanţe și cu condiţia ca informaţiile adecvate să fi fost comunicate în conformitate cu articolul 108.

(2) AFIA formalizează politicile și procedurile sale de administrare a lichidităţii menţionate la alineatul (1), le revizuiesc cel puţin o dată pe an și le actualizează în cazul apariţiei unor modificări sau a unor măsuri noi.

(3) AFIA prevăd în sistemul și procedurile lor de administrare a lichidităţilor menţionate la alineatul (1) măsuri adecvate de escaladare pentru a face faţă deficitelor de lichiditate anticipate sau existente sau altor situaţii critice ale FIA.

(4) Alineatul (1) litera (e) nu se aplică în cazul în care AFIA administrează un FIA de tip închis care utilizează efectul de levier.

▼B

Articolul 48

Limite de lichiditate și simulări de criză

(1) După caz, ţinând seama de natura, dimensiunea și complexitatea activităţilor fiecărui FIA pe care îl administrează, AFIA stabilesc și menţin limite adecvate privind lichiditatea sau lipsa de lichiditate a FIA, care să fie conforme cu obligaţiile lor suport și cu politica de răscumpărare, precum și cu cerinţele stabilite în articolul 44 privind limitele de risc cantitative și calitative.

AFIA monitorizează respectarea acestor limite și, dacă limitele sunt depășite sau este probabil să fie depășite, determină măsurile care se impun (sau care sunt necesare). Pentru a determina măsurile adecvate, AFIA examinează caracterul adecvat al politicilor și al procedurilor de administrare a lichidităţilor, adecvarea profilului de lichiditate al activelor FIA și efectul unor niveluri atipice de solicitări de răscumpărare.

(2) AFIA realizează în mod regulat simulări de criză, în condiţii normale și excepţionale de lichiditate, care să le permită să evalueze riscul de lichiditate al fiecărui FIA pe care îl administrează. Simulările de criză:

(a) sunt realizate pe baza unor informaţii fiabile și actualizate de natură cantitativă sau, dacă acest lucru nu este posibil, de natură calitativă;

(b) după caz, simulează un deficit de lichiditate al activelor FIA și solicitări de răscumpărare atipice;

(c) acoperă riscurile de piaţă și orice consecinţă a acestora, inclusiv asupra apelurilor în marjă, a cerinţelor în materie de garanţii reale sau a liniilor de credit;

(d) ţin seama de sensibilitatea evaluărilor în situaţii de criză;

(e) se efectuează cu o frecvenţă de cel puţin o dată pe an, adaptată la natura FIA, luând în considerare strategia de investiţii, profilul de lichiditate, tipul de investitori și politica de răscumpărare ale FIA.

(3) AFIA acţionează în interesul investitorilor în ceea ce privește rezultatul oricărei simulări de criză.

Articolul 49

Coerenţa dintre strategia de investiţii, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare

(1) În sensul articolului 16 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE, strategia de investiţii, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare ale fiecărui FIA administrat de un AFIA sunt considerate coerente dacă investitorii au capacitatea de a-și răscumpăra investiţiile în conformitate cu principiul tratamentului echitabil al tuturor investitorilor FIA și cu politica de răscumpărare și obligaţiile FIA.

(2) În procesul de evaluare a coerenţei dintre strategia de investiţii, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare, AFIA ţine seama, de asemenea, de impactul pe care îl pot avea răscumpărările asupra preţurilor sau a spreadurilor suport ale fiecărui activ al FIA.

▼B

SECȚIUNEA 5

Investiții în poziții din securitizare

[Articolul 17 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 50

Definiții

În sensul prezentei secțiuni:

(a) „securitizare” înseamnă o titlurizare în sensul articolului 4 punctul 36 din Directiva 2006/48/CE;

(b) „poziție din securitizare” înseamnă o poziție de titlurizare în sensul articolului 4 punctul 40 din Directiva 2006/48/CE;

(c) „sponsor” înseamnă un sponsor în sensul articolului 4 punctul 42 din Directiva 2006/48/CE;

(d) „tranșă” înseamnă o tranșă în sensul articolului 4 punctul 39 din Directiva 2006/48/CE;

Articolul 51

Cerințe privind interesul păstrat

(1) AFIA își asumă expunerea la riscul de credit al unei securitizări în numele unuia sau al mai multor FIA pe care le administrează numai dacă inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial a comunicat în mod explicit AFIA că își păstrează în permanență un interes economic net semnificativ, care nu poate fi în niciun caz mai mic de 5 %.

Se consideră că a fost păstrat un interes economic net semnificativ de cel puțin 5 % numai în următoarele cazuri:

(a) păstrarea a cel puțin 5 % din valoarea nominală a fiecăreia dintre tranșele vândute sau transferate investitorilor;

(b) în cazul securitizărilor expunerilor reînnoibile, păstrarea unui interes al inițiatorului de cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate;

(c) păstrarea unor expuneri selectate aleatoriu, echivalente cu cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate, dacă aceste expuneri ar fi fost, altfel, securitizate în securitizare, cu condiția ca numărul expunerilor potențial securitizate să fie de cel puțin 100 la inițierea tranzacției de securitizare;

(d) păstrarea tranșei care suportă prima pierdere și, dacă este necesar, a altor tranșe cu un profil de risc similar sau mai sever decât cele transferate sau vândute investitorilor și care nu sunt scadente mai devreme decât cele transferate sau vândute investitorilor, astfel încât păstrarea să reprezinte în total cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate.

▼B

(e) păstrarea unei expuneri care suportă prima pierdere de cel puţin 5 % din fiecare expunere securitizată în securitizare.

Interesul economic net este cuantificat la iniţierea tranzacţiei de securitizare și trebuie păstrat în permanenţă. Interesul economic net, care include poziţiile, dobânzile sau expunerile păstrate, nu face obiectul diminuării riscului de credit, al poziţiilor scurte sau al altei acoperiri și nu este vândut. Interesul economic net este determinat de valoarea noţională a elementelor din afara bilanţului.

Nu pot exista, pentru nicio securitizare dată, aplicări multiple ale cerinţelor privind păstrarea.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care expunerile securitizate sunt creanţe sau creanţe condiţionale deţinute faţă de instituţiile enumerate la articolul 122a alineatul (3) primul paragraf din Directiva 2006/48/CE sau garantate integral, necondiţionat și irevocabil de către astfel de instituţii și nu se aplică la tranzacţiile menţionate la articolul 122a alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/48/CE.

Articolul 52

Cerinţe calitative referitoare la sponsori și iniţiatori

Înainte ca AFIA să își asume expunerea la riscul de credit al unei securitizări în numele unuia sau mai multor FIA, acesta se asigură că sponsorul și iniţiatorul:

(a) acordă credite pe baza unor criterii solide și bine definite și stabilesc în mod clar procesul de aprobare, modificare, reînnoire și refinanţare a creditelor pentru expunerile care urmează să fie securitizate, în mod similar cu cele care se aplică expunerilor pe care le deţin;

(b) au implementat și utilizează sisteme eficace pentru a gestiona administrarea și monitorizarea permanente ale portofoliilor și expunerilor lor care implică un risc de credit, inclusiv pentru identificarea și gestionarea creditelor problematice, pentru efectuarea unor ajustări adecvate ale valorilor și pentru constituirea unor provizioane adecvate;

(c) diversifică la un nivel adecvat fiecare portofoliu de credit pe baza pieţei ţintă și a strategiei globale de creditare;

(d) dispun de o politică scrisă privind riscul de credit care include limitele de toleranţă la risc și politica privind provizioanele și descrie modul în care este măsurat, monitorizat și controlat acest risc;

(e) permit accesul rapid la toate datele relevante privind calitatea creditelor și performanţa fiecărei expuneri suport, fluxurile de numerar și garanţiile reale aferente unei expuneri din securitizare și informaţiile necesare pentru efectuarea unor simulări de criză cuprinzătoare și bine informate asupra fluxurilor de numerar și asupra valorilor garanţiilor expunerilor suport. În acest scop, datele relevante se stabilesc la data operaţiunii de securitizare și, dacă este cazul ca urmare a naturii operaţiunii de securitizare, ulterior.

▼B

(f) acordă acces rapid la toate celelalte date relevante necesare pentru ca AFIA să se conformeze cerinţelor prevăzute la articolul 53;

(g) comunică nivelul interesului lor economic net păstrat menţionat la articolul 51, precum și orice elemente care ar putea afecta menţinerea interesului economic net minim obligatoriu prevăzut la articolul respectiv.

Articolul 53

Cerinţe calitative referitoare la AFIA expuși la securitizări

(1) Înainte de a deveni expus la riscul de credit al unei securitizări în numele unuia sau al mai multor FIA și, dacă este cazul, ulterior, un AFIA trebuie să fie în măsură să demonstreze autorităţilor competente, pentru fiecare poziţie din securitizare individuală deţinută, că înţelege în detaliu și în profunzime pozițiile respective și că a instituit politici și proceduri formale adecvate la profilul de risc al investiţiilor FIA respective în poziţii securitizate, pentru a analiza și înregistra următoarele elemente:

(a) informaţiile comunicate conform articolului 51 de către iniţiatori sau sponsori pentru a preciza interesul economic net pe care îl păstrează în permanenţă în securitizare;

(b) caracteristicile de risc ale fiecărei poziţii din securitizare;

(c) caracteristicile de risc ale expunerilor suport aferente poziţiei din securitizare;

(d) reputaţia și istoricul pierderilor suferite în securitizări anterioare de iniţiatori sau sponsori în clasele relevante de expuneri suport aferente poziţiei din securitizare;

(e) declaraţiile și comunicările făcute de iniţiatori, sponsori sau agenţii ori consilierii acestora în legătură cu obligaţia de diligenţă necesară privind expunerile securitizate și, după caz, calitatea garanţiilor reale aferente expunerilor securitizate;

(f) dacă este cazul, metodologiile și conceptele pe care se bazează evaluarea garanţiilor reale aferente expunerilor securitizate, precum și politicile adoptate de iniţiator sau de sponsor pentru a asigura independenţa evaluatorului;

(g) toate caracteristicile structurale ale securitizării care pot avea un impact semnificativ asupra performanţei poziţiei din securitizare a instituţiei, precum ordinea distribuirii fluxurilor de numerar către investitori stabilită prin contract (*contractual waterfall*) și factorii de declanșare aferenţi, îmbunătăţirea calităţii creditului, creșterea lichidităţii, factorii de declanșare legaţi de valoarea de piaţă și definiţiile stării de nerambursare specifice tranzacţiei.

▼B

(2) În cazul în care un AFIA și-a asumat o expunere la o valoare semnificativă a riscului de credit al unei securitizări în numele unuia sau mai multor FIA, acesta efectuează periodic simulări de criză adecvate acestor poziţii din securitizare, în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2011/61/UE. Simularea de criză trebuie să fie proporţională cu natura, dimensiunea și complexitatea riscurilor inerente poziţiilor de securitizare.

AFIA stabilesc proceduri oficiale de monitorizare în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 15 din Directiva 2011/61/UE, care să fie proporţionale cu profilul de risc al FIA relevant cu privire la riscul de credit al unei poziţii din securitizare, pentru monitorizarea permanentă și la timp a informaţiilor privind expunerile suport ale acestor poziţii din securitizare. Aceste informaţii includ (în cazul în care prezintă importanţă pentru tipul respectiv de securitizare și fără a se limita la acele tipuri de informaţii descrise în prezentul document) tipul de expunere, procentul de împrumuturi a căror rambursare este restantă cu mai mult de 30, 60 și 90 de zile, ratele de nerambursare, ratele de rambursare anticipată, împrumuturile cu garanţia aflată în executare, tipul garanţiei reale și rata de ocupare a acesteia, distribuţia frecvenţei scorurilor de credit sau a altor cuantificări a bonităţii debitorilor la nivelul expunerilor suport, gradul de diversificare la nivel de sector și de arie geografică, distribuţia frecvenţei raportului dintre împrumut și valoarea garanţiei reale (*loan to value*), cu intervale ale căror mărimi să permită efectuarea cu uşurinţă a unei analize de sensibilitate adecvate. În cazul în care expunerile suport reprezintă la rândul lor poziţii din securitizare, AFIA trebuie să dispună de informaţiile menţionate în prezentul paragraf nu numai în ceea ce privește tranșele suport din securitizare, cum ar fi numele și calitatea creditului emitentului, ci și în ceea ce privește caracteristicile și performanţa portofoliilor suport aferente acestor tranșe din securitizare.

AFIA aplică aceleași standarde de analiză participaţiilor sau subscrierilor de titluri provenind din operaţiuni de securitizare, achiziţionate de la părţi terţe.

(3) În scopul unei administrări adecvate a riscurilor și a lichidităţilor, AFIA care își asumă expuneri la riscul de credit al unei securitizări în numele unuia sau mai multor FIA identifică, măsoară, monitorizează, administrează, controlează și raportează în mod corespunzător riscurile care apar din cauza neconcordanţelor dintre activele și pasivele FIA relevante, riscul de concentrare sau riscul de investiţie care decurg din aceste instrumente. AFIA se asigură că profilul de risc al acestor poziţii din securitizare corespunde dimensiunii, structurii globale a portofoliului, strategiilor și obiectivelor de investiţii ale FIA relevante, așa cum sunt acestea definite în regulile sau actele constitutive, în prospectul de emisiune și în documentele de ofertă ale acestora.

(4) AFIA se asigură, în conformitate cu cerinţele prevăzute la articolul 18 din Directiva 2011/61/UE, că există un grad adecvat de raportare internă către conducerea superioară astfel încât aceasta să fie pe deplin conștientă de orice asumare a unei expuneri semnificative la securitizări, iar riscurile care decurg din expunerile respective să fie administrate în mod adecvat.

(5) AFIA includ în rapoartele și în comunicările care trebuie transmise în conformitate cu articolele 22, 23 și 24 din Directiva 2011/61/UE informaţii corespunzătoare privind expunerea lor la riscul de credit al securitizării și procedurile lor de administrare a riscurilor în acest domeniu.

▼B

Articolul 54

Măsuri corective

(1) AFIA iau măsurile corective care sunt în interesul investitorilor FIA, în cazul în care descoperă, după asumarea unei expuneri la o securitizare, că determinarea și publicarea interesului păstrat nu îndeplinesc cerinţele stabilite în prezentul regulament.

(2) AFIA iau măsurile corective care sunt în interesul investitorilor FIA, în cazul în care interesul păstrat scade sub valoarea de 5 % la un moment dat după asumarea expunerii fără ca acest lucru să se datoreze mecanismului de plată natural al tranzacţiei.

Articolul 55

Clauza de anterioritate

Articolele 51-54 se aplică securitizărilor noi emise începând cu 1 ianuarie 2011. După 31 decembrie 2014, articolele 51-54 se aplică securitizărilor existente atunci când se adaugă sau se substituie noi expuneri suport după această dată.

Articolul 56

Interpretare

În absenţa unei interpretări specifice formulate de AEVMP sau de Comitetul comun al Autorităţilor europene de supraveghere, dispoziţiile prezentei secţiuni se interpretează în sensul coerenţei cu dispoziţiile corespunzătoare din Directiva 2006/48/CE și cu orientările din 31 decembrie 2010 ([1]) referitoare la articolul 122a din Directiva privind cerinţele de capital, emise de Comitetul european al inspectorilor bancari, cu modificările ulterioare.

SECŢIUNEA 6

Cerinţe organizatorice – Principii generale

[Articolele 12 și 18 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 57

Cerinţe generale

(1) AFIA:

(a) stabilesc, aplică și menţin proceduri decizionale și o structură organizatorică care să specifice structurile ierarhice și să repartizeze funcţiile și responsabilităţile în mod clar și formalizat;

(b) asigură faptul că persoanele relevante cunosc procedurile care trebuie urmate pentru îndeplinirea adecvată a responsabilităţilor ce le revin;

([1]) Comitetul european al inspectorilor bancari, Orientări referitoare la articolul 122a din Directiva privind cerinţele de capital din 31 decembrie 2010, http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf

▼B

(c) stabilesc, aplică și menţin mecanisme adecvate de control intern concepute pentru a asigura respectarea deciziilor și a procedurilor existente la toate nivelurile AFIA;

(d) stabilesc, aplică și menţin un sistem eficace de raportare internă și de comunicare a informaţiilor la toate nivelurile relevante ale AFIA și schimburi eficace de informaţii cu toate părţile terţe implicate;

(e) păstrează o evidenţă adecvată și ordonată a operaţiunilor efectuate și a organizării interne.

AFIA ţin seama de natura, dimensiunea și complexitatea activităţilor pe care le desfășoară, precum și de natura și gama serviciilor și a acţiunilor întreprinse în cadrul acestor activităţi.

(2) AFIA stabilesc, aplică și menţin sisteme și proceduri adecvate pentru garantarea securităţii, a integrităţii și a confidenţialităţii informaţiilor, ţinând seama de natura informaţiilor în cauză.

(3) AFIA stabilesc, aplică și menţin o politică adecvată de continuitate a activităţii comerciale pentru a asigura, în eventualitatea întreruperii sistemelor și a procedurilor lor, conservarea datelor și a funcţiilor fundamentale, precum și continuarea serviciilor și a activităţilor sau, atunci când acest lucru nu este posibil, recuperarea în timp util a datelor și a funcţiilor respective și reluarea în timp util a serviciilor și a activităţilor.

(4) AFIA stabilesc, aplică și menţin politici și proceduri contabile și norme de evaluare care să le permită, la solicitarea autorităţii competente, să prezinte în timp util acesteia rapoarte financiare care reflectă o imagine fidelă și corectă a poziţiei lor financiare și care respectă toate standardele și normele contabile aplicabile.

(5) AFIA aplică politici și proceduri adecvate pentru a asigura comunicarea către investitori a politicilor de răscumpărare ale FIA cu un nivel de detaliere suficient, înainte ca aceștia să investească în FIA, precum și în cazul apariţiei unor modificări importante.

(6) AFIA efectuează monitorizarea și evaluarea periodică a caracterului adecvat și a eficacităţii sistemelor și mecanismelor lor de control intern, precum și a măsurilor adoptate în conformitate cu alineatele (1)-(5), și iau măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficienţe.

Articolul 58

Procesarea electronică a datelor

(1) AFIA iau măsurile adecvate și suficiente pentru a dispune de sisteme electronice adecvate care să permită înregistrarea corespunzătoare și la timp a fiecărei tranzacţii sau a fiecărui ordin de subscriere din portofoliu sau, după caz, a fiecărui ordin de răscumpărare.

(2) AFIA asigură un nivel ridicat de securitate în timpul procesării electronice a datelor, precum și integritatea și confidenţialitatea informaţiilor înregistrate, după caz.

▼B

Articolul 59

Proceduri contabile

(1) AFIA utilizează politici și proceduri contabile conform celor menţionate la articolul 57 alineatul (4), astfel încât să se asigure protecţia investitorilor. Evidenţa contabilă trebuie ţinută astfel încât toate elementele de activ și de pasiv ale FIA să poată fi direct identificate în orice moment. Dacă un FIA are mai multe compartimente de investiţii, evidenţa trebuie ţinută separat pentru fiecare compartiment.

(2) AFIA stabilesc, aplică și menţin politici și proceduri contabile și de evaluare prin care să se asigure că valoarea activului net al fiecărui FIA este corect calculată pe baza normelor și a standardelor contabile aplicabile.

Articolul 60

Controlul efectuat de organul de conducere, de conducerea superioară și de funcţia de supraveghere

(1) La alocarea internă a funcţiilor, AFIA se asigură că organul de conducere, conducerea superioară și, dacă este cazul, funcţia de supraveghere sunt responsabile pentru respectarea de către AFIA a obligaţiilor care îi revin în temeiul Directivei 2011/61/UE.

(2) Un AFIA se asigură că următoarele atribuţii revin conducerii superioare:

(a) este responsabilă de aplicarea politicii generale de investiţii pentru fiecare FIA administrat, așa cum este aceasta definită în regulile fondului, în actele constitutive, în prospectul de emisiune sau în documentele de ofertă, după caz;

(b) supervizează aprobarea strategiilor de investiţii pentru fiecare FIA pe care îl administrează;

(c) este responsabilă de asigurarea faptului că sunt stabilite și aplicate politici și proceduri de evaluare, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE;

(d) este responsabilă de asigurarea faptului că AFIA are o funcţie permanentă și eficace de verificare a conformităţii, chiar dacă această funcţie este îndeplinită de o parte terţă;

(e) se asigură și verifică periodic că politica generală de investiţii, strategiile de investiţii și limitele de risc ale fiecărui FIA administrat sunt aplicate și respectate în mod corespunzător și eficient, chiar dacă funcţia de administrare a riscurilor este îndeplinită de părţi terţe;

(f) aprobă și examinează periodic caracterul adecvat al procedurilor interne de adoptare a deciziilor de investiţii pentru fiecare FIA administrat, pentru a se asigura că aceste decizii sunt conforme cu strategiile de investiţii aprobate;

(g) aprobă și examinează periodic politica de administrare a riscurilor și măsurile, procesele și tehnicile de aplicare a acesteia, inclusiv sistemul de limite de risc pentru fiecare FIA pe care îl administrează;

▼B

(h) este responsabil de stabilirea și aplicarea unei politici de remunerare conformă cu dispozițiile din anexa II la Directiva 2011/61/UE.

(3) AFIA se asigură totodată că următoarele atribuții revin conducerii superioare și, dacă este cazul, organului de conducere sau funcției de supraveghere:

(a) evaluează și examinează periodic eficacitatea politicilor, a măsurilor și a procedurilor instituite pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Directiva 2011/61/CE;

(b) iau măsuri adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.

(4) AFIA se asigură că în mod frecvent, cel puțin o dată pe an, conducerea superioară primește rapoarte scrise referitoare la conformitate, auditul intern și administrarea riscurilor, care precizează în special dacă au fost adoptate măsuri adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.

(5) AFIA se asigură că periodic conducerea superioară primește rapoarte asupra implementării strategiilor de investiții și a procedurilor interne pentru luarea deciziilor de investiții menționate la alineatul (2) literele (b)-(e).

(6) AFIA se asigură că organul de conducere sau funcția de supraveghere, dacă există, primește în mod periodic rapoarte scrise cu privire la aspectele menționate la alineatul (4).

Articolul 61

Funcția permanentă de verificare a conformității

(1) AFIA stabilesc, aplică și mențin politici și proceduri corespunzătoare menite să detecteze orice risc de încălcare de către AFIA a obligațiilor care le revin în temeiul Directivei 2011/61/UE, precum și riscurile conexe, și adoptă măsuri și proceduri adecvate pentru a reduce riscurile respective și pentru a permite autorităților competente să își exercite efectiv competențele care decurg din directiva menționată.

AFIA ține seama de natura, dimensiunea și complexitatea activităților pe care le desfășoară, precum și de natura și gama serviciilor și a acțiunilor întreprinse în cadrul acestor activități.

(2) AFIA instituie și menține o funcție permanentă și eficace de verificare a conformității care este independentă și are următoarele responsabilități:

(a) să monitorizeze și să evalueze periodic caracterul adecvat și eficacitatea măsurilor, a politicilor și a procedurilor stabilite în conformitate cu alineatul (1), precum și a acțiunilor întreprinse pentru remedierea deficiențelor în materie de respectare de către AFIA a obligațiilor care îi revin;

(b) consilierea persoanele relevante responsabile pentru prestarea de servicii și desfășurarea de activități, precum și asistarea acestora pentru respectarea de către AFIA a obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 2011/61/UE.

▼B

(3) Pentru a permite funcţiei de verificare a conformităţii menţionate la alineatul (2) să își îndeplinească responsabilităţile în mod corespunzător și independent, AFIA se asigură că:

(a) funcţia de verificare a conformităţii dispune de autoritatea, resursele și competenţa necesare și are acces la toate informaţiile relevante;

(b) este numit un ofiţer de conformitate responsabil cu funcţia de verificare a conformităţii, care are sarcina de a întocmi cu regularitate, cel puţin o dată pe an, rapoarte către conducerea superioară asupra chestiunilor legate de conformitate, în care să se precizeze în special dacă au fost întreprinse măsuri adecvate de remediere a eventualelor deficienţe;

(c) persoanele care exercita funcţia de verificare a conformităţii nu sunt implicate în prestarea serviciilor sau în efectuarea activităţilor pe care le monitorizează;

(d) obiectivitatea responsabilului cu funcţia de verificare a conformităţii și a altor persoane care exercită funcţia de conformitate nu este afectată și nu este probabil să fie afectată de metoda de stabilire a remuneraţiei acestor persoane.

Cu toate acestea, AFIA nu sunt obligaţi să se conformeze cerinţelor de la litera (c) sau (d) din primul paragraf dacă pot demonstra că, având în vedere natura, dimensiunea și complexitatea activităţilor, precum și natura și gama serviciilor pe care le prestează și ale activităţilor pe care le desfășoară, cerinţele respective nu sunt proporţionale, iar funcţia de verificare a conformităţii continuă să fie eficace.

Articolul 62

Funcţia permanentă de audit intern

(1) După caz și în funcţie de natura, dimensiunea și complexitatea activităţilor pe care le desfășoară, inclusiv natura și gama activităţilor de administrare a portofoliului colectiv întreprinse în cadrul activităţilor respective, AFIA instituie și menţin o funcţie de audit intern, care este separată și independentă de alte funcţii și activităţi ale AFIA.

(2) Funcţia de audit intern menţionată la alineatul (1):

(a) stabilește, implementează și menţine un plan de audit pentru examinarea și evaluarea caracterului adecvat și a eficienţei sistemelor, a mecanismelor de control intern și a procedurilor AFIA;

(b) emite recomandări pe baza rezultatelor activităţii efectuate în conformitate cu litera (a);

(c) verifică conformitatea cu recomandările menţionate la litera (b);

(d) raportează aspectele ţinând de auditul intern.

Articolul 63

Tranzacţii personale

(1) Pentru orice persoană implicată în activităţi care pot genera un conflict de interese, sau care are acces la informaţii confidenţiale în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informaţiilor confidenţiale și manipulările pieţei

▼B

(abuzul de piaţă) ([1]) sau la alte informaţii confidenţiale referitoare la un FIA sau la tranzacţiile cu un FIA sau pentru acesta, AFIA stabilește, implementează și menţine măsuri adecvate prin care aceste persoane relevante să fie împiedicate să întreprindă următoarele acţiuni:

(a) efectuarea unei tranzacţii personale cu instrumente financiare sau cu alte active, care îndeplinește unul dintre următoarele criterii:

(i) intră sub incidenţa articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2003/6/CE;

(ii) implică folosirea abuzivă sau divulgarea improprie a unor informaţii confidenţiale;

(iii) intră în conflict sau ar putea să intre în conflict cu o obligaţie care îi revine AFIA în temeiul Directivei 2011/61/UE;

(b) consilierea sau incitarea, în afara cadrului normal al sarcinilor de serviciu sau al contractului său de servicii, a oricărei alte persoane să efectueze o tranzacţie personală care este menţionată la litera (a) punctele (i) și (ii) sau care ar reprezenta în alt mod o utilizare abuzivă a informaţiilor privind ordinele în curs de executare;

(c) divulgarea, în afara cadrului normal al sarcinilor de serviciu sau al contractului său de servicii și fără a aduce atingere articolului 3 litera (a) din Directiva 2003/6/CE, a oricărei informaţii sau opinii unei alte persoane, atunci când persoana relevantă cunoaște sau ar trebui, în mod rezonabil, să cunoască faptul că, în urma divulgării, cealaltă persoană va acţiona sau ar fi probabil să acţioneze într-unul dintre următoarele moduri:

(i) efectuarea unei tranzacţii personale cu instrumente financiare sau alte active care este menţionată la litera (a) punctele (i) și (ii) sau care ar reprezenta în alt mod o utilizare abuzivă a informaţiilor privind ordinele în curs de executare;

(ii) consilierea sau incitarea unei alte persoane să efectueze o astfel de tranzacţie personală.

(2) Măsurile menţionate la alineatul (1) trebuie, în mod concret, să fie concepute astfel încât să asigure că:

(a) orice persoană relevantă cunoaște restricţiile privind tranzacţiile personale menţionate la alineatul (1), precum și măsurile adoptate de AFIA în ceea ce privește tranzacţiile personale și divulgarea informaţiilor în conformitate cu alineatul (1);

(b) AFIA este informat cu promptitudine cu privire la orice tranzacţie personală efectuată de o persoană relevantă menţionată la alineatul (1), fie prin notificarea tranzacţiei respective, fie prin alte proceduri care îi permit să identifice tranzacţiile respective;

(c) se ţine evidenţa tranzacţiilor personale notificate AFIA sau depistate de acesta, care trebuie să includă orice autorizaţie sau interdicţie privind tranzacţia în cauză.

În sensul literei (b) de la primul paragraf, atunci când anumite activităţi ale AFIA sunt desfășurate de părţi terţe, AFIA trebuie să se asigure că entitatea care desfășoară activitatea ţine o evidenţă a tranzacţiilor personale încheiate de orice persoană relevantă care intră sub incidenţa alineatului (1) și furnizează aceste informaţii cu promptitudine, la cererea AFIA.

([1]) JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

▼B

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică:

(a) tranzacţiilor personale efectuate în cadrul unui serviciu de administrare discreţionară a portofoliului în care nu există comunicare prealabilă privind tranzacţia între administratorul de portofoliu și persoana relevantă sau o altă persoană în contul căreia se efectuează tranzacţia;

(b) tranzacţiilor personale cu OPCVM sau FIA care fac obiectul unei supravegheri în conformitate cu legislaţia unui stat membru care impune un nivel echivalent de repartizare a riscurilor pentru activele lor, atunci când persoana relevantă și orice altă persoană în contul căreia se efectuează tranzacţiile nu sunt implicate în administrarea organismului respectiv.

(4) În sensul alineatului (1), sunt considerate tranzacţii personale și tranzacţiile cu un instrument financiar sau cu alt activ efectuate în numele sau în contul:

(a) unei persoane relevante;

(b) oricărei persoane cu care o persoană relevantă are o relaţie de rudenie sau legături strânse;

(c) unei persoane a cărei legătură cu persoana relevantă este de așa natură încât persoana relevantă are un interes semnificativ, direct sau indirect, în rezultatul tranzacţiei, altul decât o remunerare sau un comision perceput pentru efectuarea tranzacţiei.

Articolul 64

Înregistrarea tranzacţiilor din portofoliu

(1) AFIA efectuează fără întârziere pentru fiecare tranzacţie de portofoliu legată de un FIA pe care îl administrează o înregistrare cu informaţii suficiente pentru a permite reconstituirea detaliilor ordinului și ale tranzacţiei executate sau ale acordului.

(2) În ceea ce privește tranzacţiile de portofoliu dintr-un loc de executare, înregistrarea menţionată la alineatul (1) include următoarele informaţii:

(a) numele sau denumirea FIA și a persoanei care acţionează în contul FIA;

(b) activul;

(c) dacă este cazul, cantitatea;

(d) tipul ordinului sau al tranzacţiei;

(e) preţul;

(f) în cazul ordinelor, data și ora exactă a transmiterii ordinului și numele sau altă desemnare a persoanei căreia i-a fost transmis ordinul, iar în cazul tranzacţiilor, data și ora exactă a deciziei de tranzacţionare și a executării tranzacţiei;

▼B

(g) dacă este cazul, numele persoanei care transmite ordinul sau care execută tranzacţia;

(h) dacă este cazul, motivele revocării unui ordin;

(i) pentru tranzacţiile executate, contrapartida și identificarea locului executării.

(3) În ceea ce privește tranzacţiile de portofoliu efectuate de FIA în afara unui loc de executare, înregistrarea menţionată la alineatul (1) include următoarele informaţii:

(a) numele sau altă desemnare a FIA;

(b) documentaţia juridică și de altă natură care stă la baza tranzacţiilor de portofoliu, în special acordul așa cum a fost executat;

(c) preţul.

(4) În sensul alineatelor (2) și (3), un loc de executare include un internalizator sistematic, menţionat la articolul 4 alineatul (1) punctul 7 din Directiva 2004/39/CE, o piaţă reglementată, menţionată la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din directiva menţionată, un sistem multilateral de tranzacţionare, menţionat la articolul 4 alineatul (1) punctul 15 din directiva menţionată, un formator de piaţă, menţionat la articolul 4 alineatul (1) punctul 8 din directiva menţionată, un alt furnizor de lichiditate sau o entitate care îndeplinește într-o ţară terţă o funcţie similară funcţiilor îndeplinite de oricare din categoriile menţionate anterior.

Articolul 65

Înregistrarea ordinelor de subscriere și de răscumpărare

(1) AFIA iau toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că ordinele de subscriere primite din partea FIA și, după caz, ordinele de răscumpărare sunt înregistrate după primire, fără întârzieri nejustificate.

(2) Aceste înregistrări trebuie să includă informaţii cu privire la:

(a) FIA în cauză;

(b) persoana care dă sau transmite ordinul;

(c) persoana care primește ordinul;

(d) data și ora ordinului;

(e) condiţiile și mijloacele de plată;

(f) tipul ordinului;

▼B

(g) data executării ordinului;

(h) numărul de unităţi sau de acţiuni sau sumele echivalente subscrise sau răscumpărate;

(i) subscrierea sau, după caz, preţul de răscumpărare pentru fiecare unitate sau acţiune sau, după caz, valoarea capitalului angajat și plătit;

(j) valoarea totală subscrisă sau răscumpărată a unităţilor sau a acţiunilor;

(k) valoarea brută a ordinului, inclusiv comisioanele de subscriere, sau valoarea netă după deducerea comisioanelor de răscumpărare.

Informaţiile de la literele (i), (j) și (k) sunt înregistrate de îndată ce sunt disponibile.

Articolul 66

Cerinţe referitoare la ţinerea evidenţelor

(1) AFIA se asigură că toate înregistrările obligatorii prevăzute la articolele 64 și 65 sunt păstrate pentru un termen de cel puţin cinci ani.

Cu toate acestea, autorităţile competente pot cere AFIA să se asigure că o parte dintre aceste înregistrări sau toate aceste înregistrări se păstrează pentru o perioadă mai lungă, ţinând seama de natura activului sau a tranzacţiei de portofoliu în cauză, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a permite autorităţilor respective să își exercite funcţiile de supraveghere în temeiul Directivei 2011/61/UE.

(2) După expirarea autorizaţiei unui AFIA, registrele sunt păstrate cel puţin pentru perioada rămasă din termenul de cinci ani menţionat la alineatul (1). Autorităţile competente pot impune păstrarea pentru o perioadă mai lungă.

În cazul în care AFIA își transferă responsabilităţile legate de FIA altui AFIA, acesta se asigură că înregistrările menţionate la alineatul (1) sunt accesibile acelui AFIA.

(3) Înregistrările se păstrează pe un suport care permite stocarea informaţiilor într-un mod accesibil autorităţilor competente pentru consultări ulterioare, precum și într-o formă și într-o manieră prin care să se asigure că:

(a) autorităţile competente pot accesa rapid informaţiile și pot reconstitui fiecare etapă esenţială a procesării fiecărei tranzacţii de portofoliu;

(b) pot fi stabilite cu uşurinţă corecturile sau alte modificări, precum și conţinutul înregistrărilor înainte de efectuarea corecturilor și a modificărilor respective;

(c) nu este posibilă nicio altă manipulare sau modificare.

▼B

SECȚIUNEA 7

Evaluare

[Articolul 19 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 67

Politicile și procedurile de evaluare a activelor FIA

(1) AFIA stabilesc, menţin, aplică și revizuiesc, pentru fiecare FIA pe care îl administrează, proceduri și politici scrise care să asigure un proces de evaluare temeinic, transparent, cuprinzător și formalizat cuprinzător. Politica și procedurile de evaluare trebuie să acopere toate aspectele semnificative ale procesului de evaluare și ale procedurilor și controalelor de evaluare referitoare la FIA în cauză.

Fără a aduce atingere cerinţelor din legislaţia naţională și regulilor și actelor constitutive ale FIA, AFIA se asigură că în cazul FIA pe care le administrează se aplică metodologii de evaluare echitabile, adecvate și transparente. Politicile de evaluare identifică, iar procedurile implementează metodologiile de evaluare utilizate pentru fiecare tip de activ în care pot investi FIA în conformitate cu legislaţia naţională aplicabilă, cu regulile și cu actele constitutive ale FIA. AFIA nu investește pentru prima dată într-un anumit tip de activ dacă pentru tipul respectiv de activ nu s-au identificat metodologia sau metodologiile de evaluare adecvate.

Politicile și procedurile care stabilesc metodologiile de evaluare includ date, modele și criterii de selecţie a surselor de date privind preţurile și piaţa. Acestea trebuie să prevadă că preţurile se obţin din surse independente în toate cazurile în care acest lucru este posibil și oportun. Procesul de selecţie a unei anumite metodologii include o evaluare a metodelor relevante disponibile, ţinând seama de sensibilitatea acestora la schimbări ale variabilelor și de modul în care diversele strategii determină valoarea relativă a activelor din portofoliu.

(2) Politicile de evaluare stabilesc obligaţiile, rolurile și responsabilităţile tuturor părţilor implicate în procesul de evaluare, inclusiv a conducerii superioare a AFIA. Procedurile reflectă structura organizatorică prevăzută în politicile de evaluare.

Evaluarea politicilor și a procedurilor cuprinde cel puţin următoarele elemente:

(a) competenţa și independenţa personalului care efectuează efectiv evaluarea activelor;

(b) strategiile specifice de investiţii ale FIA și activele în care ar putea investi FIA;

(c) modalităţile de control al alegerii datelor, a surselor și a metodologiilor utilizate pentru evaluare;

(d) canalele de escaladare pentru soluţionarea diferenţelor în materie de valoare a activelor;

(e) evaluarea oricăror ajustări referitoare la dimensiunea și lichiditatea poziţiilor sau la schimbări ale condiţiilor de piaţă, după caz;

▼B

(f) momentul oportun pentru închiderea registrelor contabile pentru realizarea evaluării;

(g) frecvența adecvată de evaluare a activelor.

(3) În cazul în care este numit un evaluator extern, politicile și procedurile de evaluare stabilesc o procedură pentru schimbul de informații dintre AFIA și evaluatorul extern, pentru a se asigura că sunt transmise toate informațiile necesare pentru îndeplinirea misiunii de evaluare.

Evaluarea politicilor și a procedurilor trebuie să garanteze că AFIA examinează inițial și periodic, ca măsură de diligență necesară, părțile terțe care sunt numite să efectueze servicii de evaluare.

(4) În cazul în care evaluarea este efectuată de AFIA, politicile trebuie să includă o descriere a garanțiilor pentru desfășurarea în condiții de independență funcțională a sarcinilor de evaluare, în conformitate cu articolul 19 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2011/61/UE. Astfel de garanții includ măsuri care să prevină sau să limiteze exercitarea de către orice persoană a unei influențe inadecvate asupra modului în care o altă persoană desfășoară activități de evaluare.

Articolul 68

Utilizarea modelelor pentru evaluarea activelor

(1) Dacă un model este utilizat pentru evaluarea activelor unui FIA, evaluarea politicilor și a procedurilor conține o explicație și o justificare ale modelului și ale principalelor sale caracteristici. Trebuie să fie formalizate corespunzător motivul alegerii modelului, datele suport, ipotezele utilizate în cadrul modelului și rațiunea utilizării acestora, precum și limitările evaluării pe bază de model.

(2) Politicile și procedurile de evaluare asigură faptul că, înainte de a fi utilizat, un model este validat de o persoană cu suficiente cunoștințe de specialitate, care nu a fost implicată în procesul de elaborare a respectivului model. Procesul de validare trebuie să fie formalizat corespunzător.

(3) Modelul este supus aprobării prealabile de către conducerea superioară a AFIA. Atunci când modelul este utilizat de un AFIA în cazul căruia funcția de evaluare este internă, aprobarea de către conducerea superioară nu aduce atingere dreptului autorității competente de a solicita, în temeiul articolului 19 alineatul (9) din Directiva 2011/61/UE, ca modelul să fie verificat de un evaluator sau de un expert extern.

Articolul 69

Aplicarea coerentă a politicilor și a procedurilor de evaluare

(1) AFIA se asigură că politicile și procedurile de evaluare, precum și metodele de evaluare alese sunt aplicate în mod coerent.

(2) Politicile și procedurile de evaluare, precum și metodologiile alese sunt aplicate în cazul tuturor activelor unui FIA, ținând seama de strategia de investiții, de tipul de activ și, dacă este cazul, de existența unor evaluatori externi diferiți.

▼B

(3) În cazul în care nu este necesară o actualizare, politicile și procedurile sunt aplicate în mod coerent în timp, iar sursele și regulile de evaluare rămân consecvente în timp.

(4) Procedurile de evaluare și metodele de evaluare alese sunt aplicate în mod consecvent tuturor FIA administrate de un AFIA, ţinând cont de strategiile de investiţii și de tipurile de active deţinute de FIA și, dacă este cazul, de existenţa unor evaluatori externi diferiţi.

Articolul 70

Revizuirea periodică a politicilor și a procedurilor de evaluare

(1) Politicile de evaluare prevăd o revizuire periodică a politicilor și a procedurilor, inclusiv a metodologiilor de evaluare. Revizuirea se efectuează cel puţin o dată pe an și înainte ca FIA să se angajeze într-o nouă strategie de investiţii sau în investirea într-un nou tip de activ care nu face obiectul politicii de evaluare actuale.

(2) Politicile și procedurile de evaluare precizează modul în care poate fi efectuată o modificare a politicii de evaluare, inclusiv a metodologiei, și în ce situaţii ar fi oportun acest lucru. Se transmit recomandări de modificare a politicilor și a procedurilor către conducerea superioară, care examinează și aprobă orice modificare.

(3) Funcţia de administrare a riscurilor menţionată la articolul 38 revizuiește și, dacă este necesar, oferă asistenţă adecvată privind politicile și procedurile adoptate pentru evaluarea activelor.

Articolul 71

Revizuirea valorii fiecărui activ

(1) AFIA se asigură că toate activele deţinute de FIA sunt evaluate corect și adecvat. AFIA formalizează, pentru fiecare tip de activ, modul, adecvarea și corectitudinea valorilor individuale. AFIA trebuie să poată demonstra în orice moment că portofoliile FIA pe care le administrează sunt corect evaluate.

(2) Politicile și procedurile de evaluare trebuie să stabilească un proces de revizuire a valorii fiecărui activ, dacă există un risc semnificativ de evaluare necorespunzătoare, ca de exemplu în următoarele cazuri:

(a) evaluarea se bazează pe preţurile provenite de la o singură contrapartidă sau de la un singur broker;

(b) evaluarea se bazează pe cotaţii bursiere nelichide;

(c) evaluarea este influenţată de părţi care au legături cu AFIA;

(d) evaluarea este influenţată de alte entităţi care pot avea un interes financiar în performanţa FIA;

(e) evaluarea se bazează pe preţuri furnizate de contrapartida care este iniţiatorul instrumentului, în special dacă iniţiatorul finanţează și poziţia FIA pe instrumentul respectiv;

▼B

(f) evaluarea este influențată de una sau mai multe persoane din AFIA.

(3) Politicile și procedurile de evaluare descriu procesul de revizuire, care cuprinde verificări și controale suficiente și adecvate privind caracterul rezonabil al fiecărei valori. Caracterul rezonabil este evaluat în funcție de existența unui grad adecvat de obiectivitate. Astfel de verificări și controale trebuie să includă cel puțin:

(a) verificarea valorilor printr-o comparație între prețurile provenite de la contrapartide și între nivelurile prețurilor în timp;

(b) validarea valorilor prin compararea prețurilor realizate cu valorile contabile recente;

(c) examinarea reputației, a coerenței și a calității sursei de evaluare;

(d) o comparație cu valori generate de o parte terță;

(e) o examinare și o formalizare a derogărilor;

(f) evidențierea și cercetarea diferențelor care par neobișnuite sau care variază în funcție de nivelul de referință stabilit pentru tipul de activ în cauză;

(g) identificarea prețurilor caduce și a parametrilor impliciți;

(h) o comparație cu prețurile oricăror active conexe sau cu acoperirile acestora;

(i) o analiză a datelor de intrare utilizate pentru formarea prețurilor pe baza unui model, în special a celor la care prețul obținut prin model prezintă o sensibilitate semnificativă.

(4) Politicile și procedurile de evaluare includ măsuri adecvate de escaladare pentru remedierea diferențelor sau a altor probleme apărute la evaluarea activelor.

Articolul 72

Calcularea valorii activului net pe unitate sau pe acțiune

(1) AFIA se asigură că pentru fiecare FIA pe care îl administrează, valoarea activului net pe unitate sau pe acțiune este calculată cu ocazia fiecărei subscrieri, răscumpărări sau anulări de unități sau de acțiuni și, în orice caz, cel puțin o dată pe an.

(2) AFIA se asigură că procedurile și metodologia de calcul al valorii activului net pe unitate sau pe acțiune sunt formalizate integral. Procedurile și metodologiile de calcul și aplicarea acestora fac obiectul unei verificări periodice de către AFIA, iar documentația este modificată în consecință.

(3) AFIA se asigură că există proceduri corective în cazul calculării greșite a valorii activului net.

▼B

(4) AFIA se asigură că numărul de unităţi sau de acţiuni emise face obiectul unor verificări periodice, cu o frecvenţă cel puţin egală cu frecvenţa de calculare a preţului unităţii sau al acţiunii.

Articolul 73

Garanţii profesionale

(1) Evaluatorii externi furnizează, la cerere, garanţii profesionale care să demonstreze capacitatea acestora de a-și îndeplini funcţia de evaluare. Experţii externi furnizează garanţii profesionale în formă scrisă.

(2) Garanţiile profesionale trebuie să conţină dovezi ale calificării și capacităţii evaluatorului extern de a efectua evaluarea într-o manieră corespunzătoare și independentă, incluzând cel puţin următoarele elemente:

(a) personal și resurse tehnice suficiente;

(b) proceduri adecvate care să asigure o evaluare adecvată și independentă;

(c) cunoștinţe și o înţelegere adecvată a strategiei de investiţii a FIA și a activelor pe care evaluatorul extern este desemnat să le evalueze;

(d) o reputaţie suficient de bună și o experienţă suficientă în materie de evaluare.

(3) În cazul în care evaluatorul extern este supus obligaţiei de înregistrare profesională la autoritatea competentă sau la altă entitate a statului în care acesta își are sediul, garanţiile profesionale trebuie să conţină denumirea acestei autorităţi sau entităţi și datele de contact relevante. Garanţia profesională indică clar dispoziţiile juridice sau de reglementare sau normele de conduită profesională pe care trebuie să le respecte evaluatorul extern.

Articolul 74

Frecvenţa evaluării activelor deţinute de FIA deschise

(1) Evaluarea instrumentelor financiare deţinute de FIA deschise are loc de fiecare dată când valoarea activului net pe unitate sau pe acţiune este calculată în conformitate cu articolul 72 alineatul (1).

(2) Evaluarea altor active deţinute de FIA deschise are loc cel puţin o dată pe an și de fiecare dată când există dovezi că ultima valoare determinată nu mai este exactă sau adecvată.

SECŢIUNEA 8

Delegarea funcţiilor AFIA

[Articolul 20 alineatele (1), (2), (4) și (5) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 75

Principii generale

La delegarea sarcinii de a efectua una sau mai multe funcţii în numele lor, AFIA respectă, în special, următoarele principii generale:

▼B

(a) structura delegării nu permite sustragerea AFIA de la responsabilităţile care îi revin;

(b) obligaţiile AFIA faţă de FIA și investitorii săi nu sunt modificate în urma delegării;

(c) nu sunt afectate condiţiile pe care trebuie să le respecte AFIA pentru a putea fi autorizat și pentru a desfășura activităţi în conformitate cu Directiva 2011/61/UE;

(d) delegarea se realizează sub forma unui acord scris încheiat între AFIA și delegat;

(e) AFIA se asigură că delegatul îndeplinește funcţiile delegate cu eficacitate și în conformitate cu legislaţia aplicabilă și cu cerinţele de reglementare și trebuie să stabilească metode și proceduri pentru examinarea în permanenţă a serviciilor furnizate de către delegat. AFIA trebuie să ia măsurile corespunzătoare dacă delegatul pare să nu își poată exercita funcţiile cu eficacitate și în conformitate cu legislaţia și cu cerinţele de reglementare aplicabile;

(f) AFIA supraveghează cu eficacitate funcţiile delegate și administrează riscurile aferente delegării. În acest scop, AFIA trebuie să dispună în orice moment de cunoștinţele și de resursele necesare pentru supravegherea funcţiilor delegate. AFIA înscrie în acordul de delegare dreptul său la informare, inspecţie, acces la spaţii și la date, precum și dreptul de a da instrucţiuni delegatului și de a-l monitoriza. AFIA se asigură, de asemenea, că delegatul efectuează o supraveghere corespunzătoare a exercitării funcţiilor delegate și administrează în mod adecvat riscurile asociate cu delegarea;

(g) AFIA se asigură că se menţin continuitatea și calitatea funcţiilor delegate sau a sarcinilor delegate de exercitare a anumitor funcţii și în caz de încetare a delegării, fie prin transferul funcţiilor delegate sau a sarcinii delegate de exercitare a unor funcţii unei părţi terţe, fie prin exercitarea acestor funcţii de către AFIA în cauză;

(h) drepturile și obligaţiile respective ale AFIA și ale delegatului sunt atribuite și definite cu claritate în cadrul acordului. În special, AFIA se asigură prin acord de drepturile sale de instruire și de reziliere, drepturile la informare și dreptul de a inspecta și a avea acces la registrele contabile și la sediul delegatului. Acordul garantează că subdelegarea poate avea loc numai cu consimţământul AFIA;

(i) în cazul în care delegarea se referă la administrarea portofoliului, aceasta este conformă cu politica de investiţii a FIA. Delegatul este instruit de AFIA în privinţa modului de aplicare a politicii de investiţii, iar AFIA monitorizează în permanenţă respectarea de către delegat a acesteia;

(j) AFIA se asigură că delegatul îi comunică orice evoluţie care poate avea un impact semnificativ asupra capacităţii sale de a exercita funcţiile delegate cu eficacitate și în conformitate cu legislaţia și cu cerinţele de reglementare aplicabile;

(k) AFIA se asigură că delegatul protejează toate informaţiile confidenţiale referitoare la AFIA, la FIA la care se referă delegarea și la investitorii respectivului FIA;

▼B

(l) AFIA se asigură că delegatul stabilește, implementează și menţine un plan de urgenţă privind recuperarea datelor în caz de dezastru și testarea periodică a sistemelor de realizare a copiilor de rezervă (*back-up*), luând în considerare tipurile de funcţii delegate.

Articolul 76

Motive obiective pentru delegare

(1) AFIA furnizează autorităţilor competente o descriere detaliată, explicaţii și dovezi privind motivele obiective pentru delegare. Atunci când se verifică dacă întreaga structură de delegare se bazează pe motive obiective în sensul articolului 20 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, se ţine seama de următoarele criterii:

(a) optimizarea funcţiilor și a proceselor comerciale;

(b) realizarea de economii;

(c) competenţa delegatului în materie de administrare, de pieţe specifice sau de investiţii;

(d) accesul delegatului la capacităţi de tranzacţionare mondiale.

(2) La cererea autorităţilor competente, AFIA furnizează explicaţii suplimentare și prezintă documente care să probeze că întreaga structură de delegare se bazează pe motive obiective.

Articolul 77

Caracteristicile delegatului

(1) Un delegat dispune de resurse suficiente și angajează suficient personal care să deţină aptitudinile, cunoștinţele și competenţele necesare pentru îndeplinirea în mod corespunzător a sarcinilor delegate acestuia și dispune de o structură organizatorică adecvată pentru îndeplinirea sarcinilor delegate.

(2) Persoanele care conduc în mod efectiv activităţile delegate de AFIA au suficientă experienţă, cunoștinţe teoretice și experienţă practică adecvate în funcţiile relevante. Formarea lor profesională și natura funcţiilor exercitate anterior trebuie să fie adecvate pentru desfășurarea activităţii.

(3) Se consideră că persoanele care desfășoară efectiv activitatea delegatului nu au o bună reputaţie în cazul în care în trecutul acestora există elemente relevante atât pentru evaluarea bunei reputaţii, cât și pentru buna îndeplinire a sarcinilor delegate sau dacă există alte informaţii relevante care le afectează buna reputaţie. Astfel de elemente negative includ, printre altele, infracţiuni, proceduri judiciare

▼B

sau sancţiuni administrative relevante pentru îndeplinirea sarcinilor delegate. Se acordă o atenţie specială oricărei infracţiuni legate de activităţi financiare, inclusiv, printre altele, nerespectării obligaţiilor referitoare la prevenirea spălării banilor, lipsei de onestitate, fraudei sau infracţiunii financiare, falimentului sau insolvenţei. Printre informaţiile relevante se numără și informaţiile care indică lipsa de credibilitate sau de onestitate a persoanei.

Atunci când delegatul este supus reglementării în ceea ce privește serviciile sale profesionale în cadrul Uniunii, condiţiile menţionate la primul paragraf se consideră îndeplinite dacă autoritatea de supraveghere a examinat criteriul „bună reputaţie” în cadrul procedurii de autorizare, cu condiţia să nu existe dovezi în sens contrar.

Articolul 78

Delegarea administrării portofoliului sau a administrării riscurilor

(1) Prezentul articol se aplică în cazul delegării administrării portofoliului sau a administrării riscurilor.

(2) Următoarele entităţi sunt considerate autorizate sau înregistrate în scopul administrării de active și supuse supravegherii în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/61/UE:

(a) societăţile de administrare autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE;

(b) firmele de investiţii autorizate în conformitate cu Directiva 2004/39/CE pentru administrarea portofoliului;

(c) instituţiile de credit autorizate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE care au autorizaţia de a presta servicii de administrare a portofoliului în temeiul Directivei 2004/39/CE;

(d) AFIA externi autorizaţi în conformitate cu Directiva 2011/61/UE;

(e) entităţile din ţări terţe autorizate sau înregistrate în scopul administrării de active și supravegheate în mod eficient de o autoritate competentă din ţările respective.

(3) În cazul în care delegarea este acordată unei întreprinderi dintr-o ţară terţă, trebuie îndeplinite următoarele condiţii în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2011/61/UE:

(a) există un acord scris între autorităţile competente din statul membru de origine al AFIA și autorităţile de supraveghere a întreprinderii căreia îi este acordată delegarea;

(b) în ceea ce privește întreprinderea căreia i se acordă delegarea, acordul menţionat la litera (a) permite autorităţilor competente:

(i) să obţină, la cerere, informaţiile relevante necesare pentru a-și îndeplini sarcinile de supraveghere, astfel cum prevede Directiva 2011/61/UE;

▼B

(ii) să obţină acces la documentele păstrate în ţara terţă care sunt relevante pentru a-și îndeplini sarcinile de supraveghere;

(iii) să efectueze inspecţii la faţa locului la sediul întreprinderii căreia i-au fost delegate funcţiile. Procedurile practice de inspecţie la faţa locului trebuie să fie detaliate în acordul scris;

(iv) să primească cât mai curând posibil informaţii din partea autorităţii de supraveghere din ţara terţă în scopul investigării potenţialelor încălcări ale cerinţelor Directivei 2011/61/UE și ale măsurilor de punere în aplicare a acesteia;

(v) să coopereze în materie de asigurare a respectării legislaţiei, în conformitate cu legislaţia naţională și internaţională care se aplică autorităţii de control din ţara terţă și autorităţilor competente din UE în cazurile de încălcare a cerinţelor Directivei 2011/61/UE și ale măsurilor sale de punere în aplicare, precum și ale legislaţiei naţionale aplicabile.

Articolul 79

Supraveghere eficace

Se consideră că o delegare împiedică supravegherea eficace a AFIA în cazul în care:

(a) AFIA, auditorii acestuia și autorităţile competente nu au acces efectiv la datele privind funcţiile delegate și la sediul comercial al delegatului sau autorităţile competente nu au posibilitatea de a-și exercita drepturile de acces menţionate;

(b) delegatul nu cooperează cu autorităţile competente ale AFIA în privinţa funcţiilor delegate;

(c) AFIA nu pune la dispoziţia autorităţilor competente, la cerere, toate informaţiile necesare pentru a permite acestora să verifice conformitatea îndeplinirii funcţiilor delegate cu cerinţele Directivei 2011/61/UE și ale măsurilor sale de punere în aplicare.

Articolul 80

Conflicte de interese

(1) În conformitate cu articolul 20 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, criteriile pentru a verifica dacă o delegare intră în conflict cu interesele AFIA sau ale investitorilor în FIA trebuie să cuprindă cel puţin următoarele elemente:

(a) dacă AFIA și delegatul sunt membri ai aceluiași grup sau au alte relaţii contractuale, măsura în care delegatul controlează AFIA sau are capacitatea de a influenţa acţiunile acestuia;

(b) dacă delegatul și un investitor în FIA relevant sunt membri ai aceluiași grup sau au alte relaţii contractuale, măsura în care acest investitor controlează delegatul sau are capacitatea de a influenţa acţiunile acestuia;

▼B

(c) probabilitatea ca delegatul să obţină un câștig financiar sau să evite o pierdere financiară pe cheltuiala FIA sau a investitorilor în FIA;

(d) probabilitatea ca delegatul să aibă un interes legat de rezultatul unui serviciu sau al unei activităţi prestate în beneficiul AFIA sau al FIA;

(e) probabilitatea ca delegatul să beneficieze de stimulente financiare sau de altă natură pentru a favoriza interesul altui client în detrimentul intereselor FIA sau ale investitorilor în FIA;

(f) probabilitatea ca delegatul să primească sau să urmeze să primească din partea unei alte persoane decât AFIA un stimulent pentru serviciile de administrare a portofoliului colectiv prestate în beneficiul AFIA și al FIA pe care acesta le administrează, sub formă de bani, bunuri sau servicii, pe lângă comisionul sau remunerarea standard pentru serviciul respectiv.

(2) Se poate considera că funcţia de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor este separată funcţional și ierarhic de alte sarcini cu care ar putea intra în conflict numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) persoanele implicate în sarcini de administrare a portofoliului nu sunt implicate și în îndeplinirea unor sarcini potenţial incompatibile, cum ar fi sarcinile de control;

(b) persoanele implicate în sarcini de administrare a riscurilor nu sunt implicate și în îndeplinirea unor sarcini potenţial incompatibile, cum ar fi sarcinile operaţionale;

(c) persoanele implicate în funcţii de administrare a riscurilor nu sunt supravegheate de persoanele responsabile de îndeplinirea sarcinilor operaţionale;

(d) separarea este asigurată în întreaga structură ierarhică a delegatului, până la nivelul organului său de conducere, iar respectarea acesteia este examinată de organul de conducere și, dacă este cazul, de funcţia de supraveghere a delegatului.

(3) Se consideră că potenţialele conflicte de interese au fost depistate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA numai dacă:

(a) AFIA se asigură că delegatul ia toate măsurile necesare pentru a depista, gestiona și monitoriza posibilele conflicte de interese care pot apărea între delegat și AFIA, FIA sau investitorii FIA. AFIA se asigură că delegatul dispune de proceduri care corespund celor prevăzute la articolele 31-34.

(b) AFIA se asigură că delegatul îi comunică potenţialele conflicte de interese, precum și procedurile și măsurile care urmează să fie adoptate de acesta pentru a gestiona astfel de conflicte de interese. AFIA comunică aceste elemente FIA și investitorilor FIA, în conformitate cu articolul 36.

▼B

Articolul 81

Acordul pentru subdelegare și notificarea acesteia

(1) O subdelegare intră în vigoare atunci când AFIA își exprimă acordul în scris.

Un acord general dat în prealabil de către AFIA nu este considerat acord în sensul articolului 20 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2011/61/UE.

(2) În conformitate cu articolul 20 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, notificarea trebuie să conţină detalii privind delegatul, denumirea autorităţii competente pe lângă care este autorizat sau înregistrat subdelegatul, funcţiile delegate, FIA la care se referă subdelegarea, un exemplar al acordului scris al AFIA și data prevăzută pentru intrarea în vigoare a subdelegării.

Articolul 82

Entităţile de tip „cutie poștală” și AFIA în cazul cărora nu se mai consideră că administrează un FIA

(1) Un AFIA este considerat o entitate de tip „cutie poștală” și nu mai este considerat administratorul FIA cel puţin în următoarele situaţii:

(a) AFIA nu mai deţine competenţele și resursele necesare pentru supravegherea sarcinilor delegate și administrarea riscurilor aferente delegării;

(b) AFIA nu mai are competenţa de a lua decizii în domeniile-cheie care ţin de responsabilitatea conducerii superioare sau nu mai are competenţa de a exercita funcţii superioare de conducere, în special în ceea ce privește implementarea politicii generale de investiţii și a strategiilor de investiţii;

(c) AFIA își pierde drepturile contractuale de a ancheta, a inspecta, a avea acces sau a da instrucţiuni delegaţilor săi sau exercitarea acestor drepturi devine imposibilă în practică;

(d) AFIA deleagă îndeplinirea funcţiilor de administrare a investiţiilor în așa fel încât funcţiile delegate depășesc cu o marjă considerabilă funcţiile de administrare a investiţiilor îndeplinite de AFIA. La evaluarea amplorii delegărilor, autorităţile competente evaluează întreaga structură de delegare, ţinând seama nu numai de activele administrate prin delegare, ci și de următoarele criterii calitative:

(i) tipurile de active în care a investit FIA, sau AFIA acţionând în numele FIA, și importanţa activelor administrate prin delegare pentru profilul de risc și de randament al FIA;

(ii) importanţa activelor administrate prin delegare pentru realizarea obiectivelor de investiţii ale FIA;

▼B

(iii) repartiţia geografică și sectorială a investiţiilor FIA;

(iv) profilul de risc al FIA;

(v) tipul de strategii de investiţii pe care se bazează FIA sau AFIA care acţionează în numele FIA;

(vi) tipurile de sarcini delegate în raport cu cele păstrate; precum și

(vii) configurarea delegaţilor și a subdelegaţilor, sfera geografică de activitate și structura corporativă a acestora, inclusiv felul delegării, respectiv dacă delegarea este sau nu conferită unei entităţi care aparţine aceleiași corporaţii ca și AFIA.

(2) Comisia va monitoriza, în lumina evoluţiilor pieţei, aplicarea prezentului articol. Comisia va revizui situaţia după doi ani și va lua, dacă este necesar, măsurile adecvate pentru a preciza mai detaliat condiţiile în care se va aprecia că AFIA și-a delegat funcţiile în asemenea măsură încât a devenit o entitate de tip „cutie poștală” și nu mai poate fi considerat administratorul FIA.

(3) AEVMP poate elabora orientări pentru a asigura o evaluare coerentă a structurilor de delegare în întreaga Uniune.

CAPITOLUL IV

DEPOZITARUL

SECŢIUNEA 1

Detaliile contractului scris

[Articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 83

Detalii privind contractul

(1) Între depozitar, pe de o parte, și AFIA și/sau FIA, pe de altă parte, se încheie un contract prin care este numit depozitarul, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE. Contractul include cel puţin următoarele elemente:

(a) o descriere a serviciilor care urmează să fie prestate de către depozitar și a procedurilor care urmează să fie adoptate pentru fiecare tip de activ în care FIA poate investi și care este apoi încredinţat depozitarului;

(b) o descriere a modului în care trebuie să fie îndeplinită funcţia de păstrare și de supraveghere, în funcţie de tipurile de active și regiunile geografice în care FIA intenţionează să investească. În ceea ce privește sarcinile de custodie, această descriere include liste de ţări și procedurile de adăugare și/sau de retragere a unor ţări din lista respectivă. Aceste elemente trebuie să fie conforme cu informaţiile referitoare la activele în care FIA poate investi, incluse în regulile, actele constitutive și în documentele de ofertă ale FIA;

▼B

(c) o declarație care să ateste că răspunderea depozitarului nu este afectată de delegarea funcțiilor sale de custodie, cu excepția cazului în care acesta este exonerat de răspundere în conformitate cu articolul 21 alineatele (13) și (14) din Directiva 2011/61/UE;

(d) perioada de valabilitate și condițiile pentru modificarea și rezilierea contractului, inclusiv situațiile care ar putea conduce la rezilierea contractului și detaliile privind procedura de reziliere și, dacă este cazul, procedurile prin care depozitarul trebuie să transmită toate informațiile relevante entității care îi succede;

(e) obligațiile de confidențialitate care se aplică părților în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile. Aceste obligații trebuie să nu diminueze capacitatea autorităților competente de a avea acces la documentele și informațiile pertinente;

(f) mijloacele și procedurile prin care depozitarul transmite AFIA sau FIA toate informațiile relevante de care acesta are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv pentru a exercita orice drepturi aferente activelor, precum și pentru a dispune în timp util de o imagine exactă a conturilor FIA;

(g) mijloacele și procedurile prin care AFIA sau FIA transmite toate informațiile relevante sau asigură depozitarului acces la toate informațiile de care acesta are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv procedurile prin care se asigură că depozitarul va primi informații de la alte părți numite de FIA sau de AFIA;

(h) informații care să indice dacă depozitarul sau o parte terță căreia îi sunt delegate funcțiile de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE poate reutiliza activele care i-au fost încredințate și, dacă este cazul, condițiile în care poate avea loc această reutilizare;

(i) procedurile care trebuie urmate atunci când se are în vedere o modificare a regulilor, a actelor constitutive sau a documentelor de ofertă ale FIA, cu detalierea situațiilor în care depozitarul trebuie să fie informat sau în care este necesar acordul său înainte de efectuarea modificării;

(j) întregul schimb necesar de informații dintre FIA, AFIA, o parte terță care acționează în numele FIA sau al AFIA, pe de o parte, și depozitarul, pe de altă parte, referitor la vânzarea, subscrierea, răscumpărarea directă, emiterea, anularea și răscumpărarea prin intermediul unei piețe reglementate de acțiuni sau unități ale FIA;

(k) întregul schimb necesar de informații dintre FIA, AFIA, o parte terță care acționează în numele FIA sau al AFIA, pe de o parte, și depozitarul, pe de altă parte, cu privire la îndeplinirea de către depozitar a funcției de supraveghere și control;

(l) atunci când părțile la contract intenționează să desemneze o parte terță pentru a îndeplini o parte a sarcinilor care îi revin fiecăreia dintre ele, angajamentul de a furniza în mod regulat detalii privind orice parte terță numită și, la cerere, informații privind criteriile utilizate pentru selectarea părții terțe și măsurile preconizate pentru monitorizarea activității desfășurate de partea terță selectată;

▼B

(m) informaţii privind sarcinile și responsabilităţile părţilor la contract în ceea ce privește obligaţiile legate de prevenirea spălării banilor și a finanţării terorismului;

(n) informaţii privind toate conturile de numerar deschise în numele FIA, sau al AFIA acţionând în numele FIA, precum și procedurile prin care se asigură faptul că depozitarul va fi informat în cazul în care este deschis un cont nou în numele FIA sau al AFIA acţionând în numele FIA;

(o) detalii privind procedurile de escaladare utilizate de depozitar, inclusiv identitatea persoanelor din cadrul FIA și/sau al AFIA care trebuie contactate de către acesta atunci când lansează o astfel de procedură;

(p) angajamentul depozitarului de a informa AFIA dacă acesta constată că separarea activelor nu este, sau nu mai este, suficientă pentru a asigura protecţia împotriva insolvenţei unei părţi terţe căreia îi sunt delegate funcţii de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE într-o anumită jurisdicţie;

(q) procedurile care asigură faptul că depozitarul, în vederea îndeplinirii sarcinilor sale, are capacitatea de a se informa în privinţa activităţii AFIA și/sau a FIA și de a evalua calitatea informaţiilor transmise, inclusiv prin accesul la registrele contabile ale FIA și/sau ale AFIA sau prin vizite la faţa locului;

(r) procedurile care asigură faptul că AFIA și/sau FIA pot examina performanţele depozitarului în ceea ce privește respectarea obligaţiilor contractuale ale acestuia.

(2) Detaliile mijloacelor și ale procedurilor prevăzute la literele (a)-(r) sunt descrise în contractul de numire a depozitarului sau în orice modificare ulterioară a acestuia.

(3) Contractul de numire a depozitarului sau modificările ulterioare ale acestuia la care se face referire la alineatul (2) sunt redate în scris.

(4) Părţile pot conveni să transmită pe cale electronică toate sau o parte din informaţiile pe care și le comunică, cu condiţia să asigure înregistrarea adecvată a acestor informaţii.

(5) Cu excepţia cazului în care legislaţia naţională prevede altfel, nu trebuie să existe obligaţia de a încheia un acord scris specific pentru fiecare FIA; este posibil ca AFIA și depozitarul să încheie un acord-cadru în care să fie indicate FIA administrate de AFIA respectiv și care fac obiectul acordului.

(6) Trebuie indicată legislaţia naţională aplicabilă contractului de numire a depozitarului, precum și orice acord ulterior.

▼B

SECȚIUNEA 2

Criterii generale de evaluare a reglementării și a supravegherii prudențiale care se aplică depozitarilor din țări terțe

[Articolul 21 alineatul (6) litera (b) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 84

Criteriile de evaluare a reglementării și a supravegherii prudențiale care se aplică unui depozitar dintr-o țară terță

În sensul articolului 21 alineatul (6) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, eficacitatea reglementării și a supravegherii prudențiale care se aplică unui depozitar stabilit într-o țară terță, măsura în care acestea au aceleași efecte ca cele prevăzute de dreptul Uniunii și aplicarea efectivă a acestora sunt evaluate în funcție de următoarele criterii:

(a) depozitarul este supus autorizării și supravegherii continue de către o autoritate publică competentă care dispune de resurse adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor sale;

(b) legislația țării terțe stabilește criterii pentru autorizarea ca depozitar care să aibă același efect ca și cele stabilite pentru accesul la activitatea instituțiilor de credit sau a firmelor de investiții din cadrul Uniunii;

(c) cerințele de capital impuse depozitarului în țara terță au același efect ca și cele în vigoare în UE, în funcție de natura entității din cadrul Uniunii cu care este asimilat depozitarul – instituție de credit sau firmă de investiții;

(d) condițiile de operare care se aplică unui depozitar în țara terță au același efect ca și cele prevăzute pentru instituțiile de credit sau pentru firmele de investiții din Uniune, în funcție de natura depozitarului;

(e) cerințele privind exercitarea sarcinilor specifice de depozitar al unui FIA prevăzute în legislația țării terțe au același efect ca și cele prevăzute la articolul 21 alineatele (7)-(15) din Directiva 2011/61/UE, în măsurile sale de punere în aplicare și în legislația națională relevantă;

(f) legislația țării terțe prevede aplicarea unor măsuri de asigurare a respectării legii care au un efect de descurajare suficient de mare în cazul încălcării de către depozitar a cerințelor și a condițiilor prevăzute la literele (a)-(e).

SECȚIUNEA 3

Funcțiile depozitarului, diligența necesară și obligația de separare

[Articolul 21 alineatele (7)-(9) și alineatul (11) litera (c) și litera (d) punctul (iii) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 85

Monitorizarea numerarului – cerințe generale

(1) În cazul în care un cont de numerar este menținut sau deschis la o entitate menționată la articolul 21 alineatul (7) din Directiva 2011/61/UE în numele FIA, în numele AFIA acționând în numele

▼B

FIA sau în numele depozitarului acționând în numele FIA, AFIA se asigură că se furnizează depozitarului, la începerea îndeplinirii sarcinilor sale și ulterior în permanență, toate informațiile utile de care acesta are nevoie pentru a se conforma obligațiilor care îi revin.

(2) Pentru a avea acces la toate informațiile privind conturile de numerar ale FIA și pentru a avea o imagine clară a tuturor fluxurilor de numerar ale FIA, depozitarului trebuie să i se comunice cel puțin următoarele elemente:

(a) în momentul desemnării sale, informații privind toate conturile de numerar deschise în numele FIA sau în numele AFIA acționând în numele FIA;

(b) deschiderea oricărui cont de numerar nou de către FIA sau de către AFIA acționând în numele FIA;

(c) toate informațiile referitoare la conturile de numerar deschise la o entitate terță; aceste informații trebuie comunicate direct de entitățile terțe în cauză.

Articolul 86

Monitorizarea fluxurilor de numerar ale FIA

Depozitarul asigură monitorizarea corectă și eficace a fluxurilor de numerar ale FIA, în special cel puțin prin acțiunile următoare:

(a) se asigură că tot numerarul FIA se contabilizează în conturi deschise la entitățile menționate la articolul 18 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/73/CE pe piețele relevante pe care conturile de numerar sunt obligatorii pentru operațiunile FIA și care fac obiectul unei reglementări și unei supravegheri prudențiale care are același efect ca legislația Uniunii, este aplicată cu eficacitate și este în acord cu principiile stabilite la articolul 16 din Directiva 2006/73/CE;

(b) instituie proceduri eficace și adecvate pentru reconcilierea tuturor mișcărilor de numerar și pentru efectuarea acestor reconcilieri zilnic sau, în cazul mișcărilor de numerar cu frecvență redusă, atunci când au loc astfel de mișcări de numerar;

(c) instituie proceduri corespunzătoare pentru a identifica, la încheierea zilei de lucru, fluxurile de numerar semnificative și în special pe cele care ar putea prezenta inconsecvențe cu activitățile FIA;

(d) revizuiește periodic adecvarea acestor proceduri, inclusiv printr-o revizuire completă a procesului de reconciliere, cel puțin o dată pe an, și se asigură de includerea în procesul de reconciliere a conturilor de numerar deschise în numele FIA, în numele AFIA acționând în numele FIA sau în numele depozitarului acționând în numele FIA;

▼B

(e) monitorizează în permanenţă rezultatele reconcilierilor și ale acţiunile întreprinse ca urmare a oricăror neconcordanţe depistate în cadrul procedurilor de reconciliere și informează AFIA dacă o neregulă nu a fost rectificată fără întârzieri nejustificate și, totodată, autorităţile competente dacă situaţia nu poate fi clarificată și/sau corectată;

(f) controlează corespondenţa dintre propriile înregistrări referitoare la poziţiile de numerar și cele ale AFIA. AFIA se asigură că toate instrucţiunile și informaţiile referitoare la un cont de numerar deschis la o parte terţă sunt transmise depozitarului, astfel încât acesta să poată efectua propriile proceduri de reconciliere.

Articolul 87

Sarcini referitoare la subscrieri

AFIA se asigură că se furnizează depozitarului informaţii cu privire la plăţile efectuate de către investitori sau în numele acestora la subscrierea de acţiuni sau de unităţi ale unui FIA la încheierea fiecărei zile de lucru, în cazul în care FIA, AFIA sau o parte care acţionează în numele acestora, cum ar fi un agent de transfer, primește astfel de plăţi sau un ordin din partea investitorului. AFIA se asigură că depozitarul primește orice alte informaţii relevante de care are nevoie pentru a se asigura că plăţile sunt apoi înregistrate în conturile de numerar deschise în numele FIA, în numele AFIA acţionând în numele FIA sau în numele depozitarului în conformitate cu dispoziţiile articolului 21 alineatul (7) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 88

Instrumente financiare care trebuie ţinute în custodie

(1) Instrumentele financiare care aparţin FIA, sau AFIA acţionând în numele FIA, și care nu pot fi livrate depozitarului în formă fizică trebuie incluse în domeniul de aplicare al obligaţiilor de custodie ale depozitarului, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) acestea sunt titluri transferabile, inclusiv titluri transferabile care încorporează instrumente financiare derivate, astfel cum sunt menţionate la articolul 51 alineatul (3) ultimul paragraf din Directiva 2009/65/CE și la articolul 10 din Directiva 2007/16/CE a Comisiei ([1]), instrumente ale pieţei monetare sau unităţi ale organismelor de plasament colectiv;

(b) acestea pot fi înregistrate sau ţinute direct sau indirect într-un cont în numele depozitarului.

(2) Instrumentele financiare care, în conformitate cu legislaţia naţională aplicabilă, sunt numai înregistrate direct în numele FIA la emitent sau la agentul acestuia, cum ar fi un registrar sau un agent de transfer, nu trebuie ţinute în custodie.

(3) Instrumentele financiare care aparţin FIA, sau AFIA acţionând în numele FIA, și care pot fi livrate depozitarului în formă fizică trebuie incluse întotdeauna în domeniul de aplicare al funcţiilor de custodie ale depozitarului.

([1]) JO L 79, 20.3.2007, p. 11.

▼B

Articolul 89

Sarcini de păstrare referitoare la activele ţinute în custodie

(1) Pentru a se conforma obligaţiilor prevăzute la articolul 21 alineatul (8) litera (a) din Directiva 2011/61/UE în ceea ce privește instrumentele financiare care trebuie ţinute în custodie, un depozitar trebuie să se asigure, cel puţin, că:

(a) instrumentele financiare sunt înregistrate în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (a) punctul (ii) din Directiva 2011/61/UE;

(b) înregistrările și conturile separate sunt păstrate astfel încât să se asigure acurateţea acestora și, în special, corespondenţa cu instrumentele financiare și numerarul păstrate pentru FIA;

▼M1

(c) se efectuează ori de câte ori este necesar reconcilieri între conturile și evidenţele interne ale depozitarului și cele ale oricărei părţi terţe căreia îi sunt delegate funcţii de custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE;

▼B

(d) se acordă grija cuvenită instrumentelor financiare ţinute în custodie pentru a asigura un nivel ridicat de protecţie a investitorilor;

(e) sunt evaluate și monitorizate toate riscurile de custodie relevante din întregul lanţ de custodie, iar AFIA este informat cu privire la orice riscuri semnificative identificate;

(f) se adoptă dispoziţii organizatorice adecvate pentru minimizarea riscului de pierdere sau de diminuare a valorii instrumentelor financiare sau a drepturilor aferente respectivelor instrumente financiare ca urmare a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a înregistrării inadecvate sau a neglijenţei;

(g) este verificat dreptul de proprietate al FIA sau al AFIA acţionând în numele FIA asupra activelor.

▼M1

În ceea ce privește litera (c) de la primul paragraf, frecvenţa reconcilierilor se stabilește pe baza următoarelor elemente:

(a) activitatea obișnuită de tranzacţionare a FIA;

(b) tranzacţiile care se realizează în afara activităţii obișnuite de tranzacţionare;

(c) tranzacţiile care au loc în contul oricărui alt client ale cărui active sunt ţinute în custodie de partea terţă în același cont de instrumente financiare ca și activele FIA.

▼M1

(2) În cazul în care un depozitar și-a delegat funcțiile de custodie unei părți terțe, în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, acesta rămâne în continuare supus cerințelor prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(e) din prezentul articol. Depozitarul se asigură, de asemenea, că partea terță respectă cerințele de la alineatul (1) literele (b)-(g) și obligațiile de separare prevăzute la articolul 99.

▼B

(3) Sarcinile de păstrare ale unui depozitar menționate la alineatele (1) și (2) se aplică, din motive de transparență, activelor suport deținute de structurile financiare și/sau juridice controlate direct sau indirect de FIA sau de AFIA acționând în numele FIA.

Cerința menționată la primul paragraf nu se aplică structurilor de tip fond de fonduri sau de tip „master-feeder”, în cazul în care fondurile suport au un depozitar care le ține activele în custodie.

Articolul 90

Sarcini de păstrare în ceea ce privește verificarea dreptului de proprietate și ținerea evidenței

(1) AFIA furnizează depozitarului, la începerea îndeplinirii sarcinilor sale și ulterior în permanență, toate informațiile relevante de care are nevoie acesta pentru a respecta obligațiile care îi revin în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (b) din Directiva 2011/61/UE și se asigură că depozitarul primește toate informațiile relevante de la părțile terțe.

(2) Pentru a se conforma obligațiilor menționate la articolul 21 alineatul (8) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, un depozitar trebuie să îndeplinească cel puțin condițiile următoare:

(a) să aibă acces fără întârzieri nejustificate la toate informațiile relevante de care are nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor de verificare a drepturilor de proprietate și de ținere a evidenței, inclusiv la informațiile relevante care trebuie furnizate depozitarului de către părți terțe;

(b) să dispună de informații suficiente și fiabile pentru a se convinge că FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, deține dreptul de proprietate asupra activelor;

(c) să înscrie într-un registru activele asupra cărora este convins că FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, deține dreptul de proprietate. Pentru a se conforma acestei obligații, depozitarul:

(i) înscrie în registru, pe numele FIA, activele, inclusiv valorile noționale ale acestora, asupra cărora este convins că FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, deține dreptul de proprietate;

(ii) este în măsură să prezinte în orice moment un inventar cuprinzător și actualizat al activelor FIA, care să cuprindă și valorile noționale ale acestora.

▼B

În scopul alineatului (2) litera (c) punctul (ii), depozitarul se asigură că există proceduri pentru ca activele înregistrate să nu poată fi alocate, transferate, schimbate sau livrate fără ca el însuși, sau delegatul său, să fie informat cu privire la astfel de tranzacţii și că părţile terţe relevante îi acordă acces, fără întârzieri nejustificate, la documentele justificative privind fiecare tranzacţie și fiecare poziţie. AFIA se asigură că părţile terţe furnizează depozitarului, fără întârzieri nejustificate, certificate sau alte documente justificative ori de câte ori are loc o vânzare sau o achiziţionare de active sau o acţiune a unei întreprinderi care are ca rezultat emiterea de instrumente financiare și cel puţin o dată pe an.

(3) În orice caz, un depozitar se asigură că AFIA adoptă și aplică proceduri corespunzătoare pentru a verifica dacă activele achiziţionate de FIA administrate sunt corect înregistrate în numele FIA, sau în numele AFIA acţionând în numele FIA, și pentru a verifica coerenţa dintre poziţiile din evidenţele AFIA și activele asupra cărora depozitarul este convins că FIA, sau AFIA acţionând în numele FIA, deţine dreptul de proprietate. AFIA se asigură că toate instrucţiunile și informaţiile relevante referitoare la activele FIA sunt transmise depozitarului, astfel încât acesta să își poată efectua propria procedură de verificare sau de reconciliere.

(4) Depozitarul stabilește și pune în aplicare o procedură de escaladare pentru situaţiile în care este detectată o anomalie, care să includă informarea AFIA și a autorităţilor competente în cazul în care situaţia nu poate fi clarificată și/sau remediată.

(5) Sarcinile de păstrare ale unui depozitar menţionate la alineatele (1)-(4) se aplică, din motive de transparenţă, activelor suport deţinute de structurile financiare și/sau juridice instituite de FIA, sau de AFIA acţionând în numele FIA, cu scopul de a investi în active suport și care sunt controlate direct sau indirect de FIA sau de AFIA acţionând în numele FIA.

Cerinţa menţionată la primul paragraf nu se aplică structurilor de tip fond de fonduri sau de tip „master-feeder”, în cazul în care fondurile suport au un depozitar care îndeplinește funcţia de verificare a drepturilor de proprietate și pe cea de ţinere a evidenţei pentru activele lor.

Articolul 91

Obligaţiile de raportare ale brokerilor principali

(1) În cazul în care a fost numit un broker principal, AFIA se asigură că de la data numirii este în vigoare un contract în temeiul căruia brokerul principal are în special obligaţia de a pune la dispoziţia depozitarului o declaraţie pe un suport durabil care să conţină următoarele informaţii:

(a) valorile elementelor enumerate la alineatul (3) la încheierea fiecărei zi de lucru;

▼B

(b) orice alte date necesare pentru a se asigura faptul că depozitarul FIA are informații actualizate și exacte privind valoarea activelor a căror păstrare a fost delegată în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE.

(2) Declarația menționată la alineatul (1) este pusă la dispoziția depozitarului FIA până cel târziu la încheierea zilei de lucru care urmează după ziua la care aceasta se referă.

(3) Elementele menționate la alineatul (1) litera (a) includ:

(a) valoarea totală a activelor deținute de brokerul principal pentru FIA, în cazul în care funcțiile de păstrare sunt delegate în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, valoarea fiecăruia dintre următoarele elemente:

(i) împrumuturile în numerar acordate FIA și dobânzile acumulate;

(ii) titlurile care trebuie relivrate de FIA în temeiul pozițiilor scurte deschise asumate în numele său;

(iii) sumele de decontare curente care trebuie plătite de FIA în temeiul oricăror contracte futures;

(iv) încasările în numerar provenite din vânzări în lipsă deținute de brokerul principal aferente pozițiilor scurte asumate în numele FIA;

(v) marjele în numerar deținute de brokerul principal aferente contractelor futures deschise încheiate în numele FIA. Această obligație este cumulativă cu obligațiile prevăzute la articolele 87 și 88.

(vi) expunerile cu exigibilitate imediată ajustate la valoarea de piață ale oricărei tranzacții OTC efectuată în numele FIA;

(vii) totalul obligațiilor garantate ale FIA față de brokerul principal; și

(viii) toate celelalte active care au legătură cu FIA;

(b) valoarea altor active menționate la articolul 21 alineatul (8) litera (b) din Directiva 2011/61/UE deținute în garanție de brokerul principal pentru tranzacții garantate încheiate în cadrul unui contract de brokeraj principal;

(c) valoarea activelor asupra cărora brokerul principal și-a exercitat un drept de utilizare a activelor FIA;

(d) o listă cu toate instituțiile la care brokerul principal deține sau poate deține numerar al FIA într-un cont deschis în numele FIA, sau în numele AFIA acționând în numele FIA, în conformitate cu articolul 21 alineatul (7) din Directiva 2011/61/UE.

▼B

Articolul 92

Sarcini de supraveghere – cerințe generale

(1) La momentul numirii sale, depozitarul evaluează riscurile legate de natura, dimensiunea și complexitatea strategiei FIA și organizării AFIA, în vederea elaborării unor proceduri de supraveghere adecvate FIA și activelor în care investește acesta, care sunt ulterior implementate și aplicate. Aceste proceduri se actualizează periodic.

(2) În îndeplinirea sarcinilor sale de supraveghere prevăzute la articolul 21 alineatul (9) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul efectuează controale și verificări *ex post* ale proceselor și procedurilor care ţin de responsabilitatea AFIA, a FIA sau a unei părţi terţe numite. Depozitarul se asigură în toate situaţiile că există o procedură adecvată de reconciliere și de verificare, care este implementată și aplicată și face obiectul unor revizuiri frecvente. AFIA se asigură că toate instrucţiunile referitoare la activele și operaţiunile FIA sunt transmise depozitarului, astfel încât acesta să își poată efectua propria procedură de verificare sau de reconciliere.

(3) Depozitarul stabilește o procedură de escaladare clară și cuprinzătoare pentru tratarea cazurilor în care depistează potenţiale nereguli în cursul exercitării sarcinilor sale de supraveghere, ale cărei detalii sunt puse la dispoziţia autorităţilor competente ale AFIA, la cererea acestora.

(4) AFIA furnizează depozitarului, la începerea îndeplinirii sarcinilor sale și ulterior în permanenţă, toate informaţiile relevante de care acesta are nevoie pentru a respecta obligaţiile care îi revin în conformitate cu articolul 21 alineatul (9) din Directiva 2011/61/UE, inclusiv informaţiile care trebuie furnizate depozitarului de către părţi terţe. AFIA se asigură, în special, că depozitarul poate avea acces la registrele contabile și poate efectua vizite la faţa locului la sediul AFIA și la sediul oricărui prestator de servicii numit de FIA sau de AFIA, cum ar fi administratorii sau evaluatorii externi, și/sau poate revizui rapoartele și declaraţiile privind certificările externe recunoscute întocmite de auditori independenţi sau de alţi experţi, pentru a se asigura că procedurile în vigoare sunt adecvate și pertinente.

Articolul 93

Sarcini referitoare la subscrieri și răscumpărări

Pentru a se conforma dispoziţiilor articolului 21 alineatul (9) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul îndeplinește următoarele cerinţe:

1. se asigură că FIA, AFIA sau entitatea numită a stabilit, implementează și aplică o procedură adecvată și consecventă pentru:

   (i) reconcilierea ordinelor de subscriere cu încasările provenite din subscrieri și a numărului de unităţi sau de acţiuni emise cu încasările provenite din subscrieri primite de FIA;

▼B

(ii) reconcilierea ordinelor de răscumpărare cu răscumpărările plătite și a numărului de unităţi sau de acţiuni anulate cu răscumpărările plătite de FIA;

(iii) verificarea cu regularitate a caracterului adecvat al procedurii de reconciliere.

În sensul punctelor (i), (ii) și (iii), depozitarul trebuie, în special, să verifice în mod regulat concordanţa dintre numărul total de unităţi sau de acţiuni ale FIA din conturile FIA și numărul total de acţiuni sau de unităţi în circulaţie care apar în registrul FIA;

2. se asigură și verifică cu regularitate că procedurile privind vânzarea, emisiunea, reachiziţionarea, răscumpărarea și anularea de acţiuni sau de unităţi ale FIA respectă legislaţia naţională în vigoare și regulile sau actele constitutive ale FIA și verifică dacă aceste proceduri sunt aplicate efectiv;

3. frecvenţa verificărilor efectuate de depozitar trebuie să corespundă frecvenţei subscrierilor și răscumpărărilor.

Articolul 94

Sarcini referitoare la evaluarea acţiunilor sau a unităţilor

(1) În vederea respectării dispoziţiilor articolului 21 alineatul (9) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul:

(a) verifică în permanenţă dacă s-au stabilit și s-au aplicat proceduri adecvate și consecvente pentru evaluarea activelor FIA în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și cu măsurile de punere în aplicare a acesteia, precum și cu regulile și actele constitutive ale FIA; și

(b) se asigură că politicile și procedurile de evaluare sunt aplicate efectiv și revizuite în mod periodic.

(2) Procedurile depozitarului trebuie aplicate cu o frecvenţă care corespunde frecvenţei prevăzute pentru politica de evaluare a FIA, definită la articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și în măsurile de punere în aplicare a acesteia.

(3) În cazul în care depozitarul consideră că valoarea acţiunilor sau a unităţilor FIA nu a fost calculată în conformitate cu legislaţia aplicabilă, cu regulile FIA sau cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE, acesta informează AFIA și/sau FIA și se asigură că se iau măsuri corective în timp util în interesul investitorilor FIA.

(4) În cazul în care a fost numit un evaluator extern, depozitarul verifică dacă numirea evaluatorului extern a fost efectuată în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și cu măsurile de punere în aplicare a acesteia.

Articolul 95

Sarcini referitoare la executarea instrucţiunilor AFIA

În vederea respectării dispoziţiilor articolului 21 alineatul (9) litera (c) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul efectuează cel puţin acţiunile următoare:

▼B

(a) stabilește și aplică proceduri adecvate pentru a verifica dacă FIA și AFIA respectă legislația și reglementările aplicabile, precum și regulile și actele constitutive ale FIA. În special, depozitarul monitorizează respectarea de către FIA a restricțiilor privind investițiile și a limitelor efectului de levier stabilite în documentele de ofertă ale FIA. Aceste proceduri sunt proporționale cu natura, dimensiunea și complexitatea FIA;

(b) stabilește și aplică o procedură de escaladare pentru tratarea cazurilor în care FIA încalcă una dintre restricțiile sau limitele menționate la litera (a).

Articolul 96

Sarcini referitoare la decontarea la timp a tranzacțiilor

(1) În vederea conformării la dispozițiile articolului 21 alineatul (9) litera (d) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul stabilește o procedură pentru a detecta orice situație în cazul în care o contraprestație aferentă operațiunilor care implică activele FIA, sau ale AFIA acționând în numele FIA, nu este remisă FIA în termenele uzuale, informează AFIA și, în cazul în care situația nu a fost remediată, solicită restituirea instrumentele financiare de către contrapartidă, dacă este posibil.

(2) În cazul în care tranzacțiile nu au loc pe o piață reglementată, termenele uzuale trebuie să fie evaluate cu privire la condițiile tranzacțiilor (contracte cu instrumente financiare derivate OTC sau investiții în active imobile sau în societăți necotate).

Articolul 97

Sarcini referitoare la distribuția veniturilor FIA

(1) În vederea respectării dispozițiilor de la articolul 21 alineatul (9) litera (e) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul:

(a) se asigură că procedura de calcul a venitului net după declararea de către AFIA este aplicată în conformitate cu regulile și actele constitutive ale FIA și cu legislația națională în vigoare;

(b) se asigură că sunt luate măsurile corespunzătoare în cazul în care auditorii FIA au exprimat rezerve în privința situațiilor financiare anuale. FIA sau AFIA acționând în numele FIA furnizează depozitarului toate informațiile cu privire la rezervele referitoare la situațiile financiare care au fost exprimate; precum și

(c) verifică exhaustivitatea și acuratețea plăților de dividende, după declararea acestora de către AFIA, și, dacă este cazul, de cote de profit.

(2) În cazul în care un depozitar consideră că procedura de calculare a veniturilor nu a fost aplicată în conformitate cu legislația aplicabilă sau cu regulile sau actele constitutive ale FIA, acesta informează AFIA și/sau FIA și se asigură că au fost luate în timp util măsuri de remediere în interesul investitorilor FIA.

▼B

Articolul 98

Diligenţa necesară

(1) Pentru a-și îndeplini obligaţiile prevăzute la articolul 21 alineatul (11) litera (c) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul instituie și aplică o procedură de diligenţă necesară formalizată în mod adecvat pentru selectarea și monitorizarea continuă a delegatului. Această procedură este reexaminată periodic, cel puţin o dată pe an, și pusă la dispoziţia autorităţilor competente, la cererea acestora.

(2) La selectarea și numirea unei părţi terţe căreia îi sunt delegate funcţiile de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul procedează cu toată competenţa, grija și diligenţa care se impun pentru a se asigura că încredinţarea instrumentelor financiare acestei părţi terţe comportă un nivel de protecţie corespunzător. Depozitarul întreprinde cel puţin următoarele acţiuni:

(a) evaluează cadrul juridic și de reglementare, inclusiv riscul de ţară, riscul de custodie și caracterul executoriu al contractelor părţii terţe. În particular, această evaluare permite depozitarului să determine implicaţiile potenţiale ale insolvenţei părţii terţe pentru activele și drepturile FIA. În cazul în care un depozitar constată că separarea activelor nu este suficientă pentru a asigura protecţia împotriva insolvenţei din cauza dreptului ţării în care este situată partea terţă, acesta trebuie să informeze de îndată AFIA;

(b) evaluează dacă practicile, procedurile și controalele interne ale părţii terţe sunt adecvate pentru a se asigura că instrumentele financiare ale FIA sau ale AFIA acţionând în numele FIA fac obiectul unui nivel ridicat de grijă și protecţie;

(c) evaluează dacă puterea financiară și reputaţia părţii terţe corespund sarcinilor delegate. Această evaluare se bazează pe informaţiile furnizate de partea terţă potenţială, precum și pe alte date și informaţii, în cazul în care sunt disponibile;

(d) se asigură că partea terţă dispune de capacităţile operaţionale și tehnologice necesare pentru a efectua sarcinile de custodie delegate cu un grad satisfăcător de protecţie și securitate.

▼M1

(2a) Contractul prin care depozitarul numește o parte terţă care să ţină în custodie active ale clienţilor depozitarului care sunt FIA trebuie să conţină cel puţin următoarele dispoziţii:

(a) o garanţie a dreptului depozitarului la informare, inspecţie și acces la evidenţele și conturile relevante ale părţii terţe care ţine active în custodie, pentru a permite depozitarului să își îndeplinească obligaţiile de supraveghere și de diligenţă și, în special, pentru a permite depozitarului:

(i) să identifice toate entităţile din lanţul de custodie;

(ii) să verifice dacă există o concordanţă între cantitatea de instrumente financiare identificate înregistrate în conturile de instrumente financiare deschise în registrele depozitarului în

▼M1

numele FIA sau în numele AFIA care acţionează în contul FIA și cantitatea de instrumente financiare identificate care sunt ţinute în custodie de partea terţă pentru FIA respectiv, astfel cum este înregistrată în contul de instrumente financiare deschis în registrele părţii terţe;

(iii) să verifice dacă există o concordanţă între cantitatea de instrumente financiare identificate care sunt înregistrate și ţinute într-un cont de instrumente financiare deschis la depozitarul central de titluri de valoare („CSD”) al emitentului sau la agentul său, în numele unei părţi terţe în contul clienţilor săi și cantitatea de instrumente financiare identificate care este înregistrată în conturile de instrumente financiare deschise în registrele depozitarului în numele fiecăruia dintre clienţii săi care este FIA sau în numele AFIA care acţionează în contul FIA;

(b) detalii privind drepturile și obligaţiile echivalente convenite între partea terţă și o altă parte terţă, în cazul delegării mai departe a funcţiilor de custodie.

▼B

(3) Depozitarul procedează cu toată competenţa, grija și diligenţa necesare la reexaminarea periodică și la monitorizarea continuă, pentru a se asigura că partea terţă continuă să îndeplinească criteriile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și condiţiile stabilite la articolul 21 alineatul (11) litera (d) din Directiva 2011/61/UE. În acest sens, depozitarul întreprinde cel puţin următoarele acţiuni:

(a) monitorizează performanţa părţii terţe și respectarea de către aceasta a standardelor depozitarului;

(b) se asigură că partea terţă respectă standarde înalte de grijă, prudenţă și diligenţă în îndeplinirea sarcinilor sale de custodie și în special că aceasta separă efectiv instrumentele financiare, în conformitate cu cerinţele prevăzute de articolul 99;

(c) analizează riscurile aferente deciziei de a încredinţa activele părţii terţe și notifică fără întârzieri nejustificate FIA sau AFIA în privinţa oricărei modificări a acestor riscuri. Această evaluare se bazează pe informaţii furnizate de partea terţă și pe alte date și informaţii, în cazul în care sunt disponibile. Atunci când pieţele trec prin perioade de turbulenţă sau în cazul în care a fost identificat un risc, frecvenţa și domeniul de aplicare ale analizei se majorează. În cazul în care un depozitar constată că separarea activelor nu mai este suficientă pentru a asigura protecţia împotriva insolvenţei din cauza dreptului ţării în care este situată partea terţă, acesta trebuie să informeze de îndată AFIA.

(4) În cazul în care partea terţă delegă altei entităţi funcţiile care i-au fost delegate, condiţiile și criteriile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) se aplică mutatis mutandis.

(5) Depozitarul monitorizează respectarea articolului 21 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE.

▼B

(6) Depozitarul elaborează planuri de urgenţă pentru fiecare piaţă pe care acesta numește o parte terţă în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE pentru îndeplinirea unor sarcini de păstrare. Un astfel de plan de urgenţă trebuie să includă identificarea unui furnizor alternativ, dacă există.

(7) Depozitarul ia măsuri, inclusiv rezilierea contractului, care sunt în interesul FIA și al investitorilor acestuia atunci când delegatul nu mai respectă cerinţele.

Articolul 99

Obligaţia de separare

▼M1

(1) În cazul în care funcţii de păstrare au fost delegate integral sau parţial unei părţi terţe, depozitarul trebuie să se asigure că partea terţă căreia îi sunt delegate funcţiile de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE acţionează în conformitate cu obligaţia de separare prevăzută la articolul 21 alineatul (11) litera (d) punctul (iii) din directiva menţionată, asigurând și verificând dacă partea terţă:

(a) înregistrează corect toate instrumentele financiare identificate în contul de instrumente financiare care este deschis în registrele părţii terţe pentru a ţine în custodie instrumente financiare pentru clienţii depozitarului, care nu include instrumentele financiare care aparţin depozitarului și părţii terţe și celorlalţi clienţi ai părţii terţe, astfel încât depozitarul să poată verifica concordanţa cantităţii de instrumente financiare identificate înregistrate în conturile deschise în registrele depozitarului în numele fiecăruia dintre clienţii săi care este FIA sau în numele AFIA care acţionează în contul FIA;

(b) ţine toate evidenţele și conturile de instrumente financiare necesare care să îi permită depozitarului, în orice moment și fără întârziere, să diferenţieze activele clienţilor depozitarului de propriile active ale părţii terţe, de activele celorlalţi clienţi ai părţii terţe și de activele ţinute în custodie pentru depozitar în contul acestuia din urmă;

(c) ţine evidenţele și conturile de instrumente financiare într-un mod care să asigure acurateţea acestora și, în special, concordanţa acestora cu activele păstrate pentru clienţii care sunt FIA ai depozitarului, astfel încât depozitarul să poată stabili în orice moment și cu precizie natura, locaţia și statutul de proprietate ale activelor respective;

(d) îi prezintă depozitarului, în mod regulat și în orice caz ori de câte ori apare o modificare, o declaraţie în care detaliază activele clienţilor depozitarului care sunt FIA;

(e) efectuează ori de câte ori este necesar reconcilieri între conturile de instrumente financiare și evidenţele sale interne și cele ale părţii terţe căreia i-au fost delegate funcţii de custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE.

Frecvenţa cu care se efectuează reconcilierile se stabilește în conformitate cu articolul 89 alineatul (1);

▼M1

(f) introduce dispoziţii organizatorice adecvate pentru minimizarea riscului de pierdere sau diminuare a valorii instrumentelor financiare sau a drepturilor aferente respectivelor instrumente financiare ca urmare a utilizării abuzive a instrumentelor financiare, a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a evidenţei inadecvate sau a neglijenţei;

(g) în cazul în care partea terţă este una dintre entităţile menţionate la articolul 18 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/73/CE care face obiectul unei reglementări prudenţiale și al unei supravegheri efective care are același efect ca și dreptul Uniunii și este aplicată efectiv, depozitarul ia măsurile necesare pentru a se asigura că numerarul FIA este păstrat în unul sau în mai multe conturi, în conformitate cu articolul 21 alineatul (7) din Directiva 2011/61/UE.

▼B

(2) În cazul în care un depozitar și-a delegat funcţiile de custodie unei părţi terţe în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, monitorizarea respectării de către partea terţă a obligaţiilor de separare garantează că instrumentele financiare aparţinând clienţilor săi sunt protejate de orice insolvenţă a părţii terţe în cauză. În cazul în care, în conformitate cu legislaţia aplicabilă, în special cu legislaţia referitoare la proprietate sau insolvenţă, cerinţele prevăzute la alineatul (1) nu sunt suficiente pentru a atinge acest obiectiv, depozitarul evaluează ce măsuri suplimentare trebuie luate pentru a reduce la minimum riscul apariţiei pierderilor și pentru a menţine un nivel de protecţie corespunzător.

▼M1

(2a) Atunci când un depozitar își deleagă funcţiile de custodie unei părţi terţe situate într-o ţară terţă în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, pe lângă cerinţele de la alineatul (1) de la prezentul articol, depozitarul trebuie să se asigure că:

(a) depozitarul primește consultanţă juridică din partea unei persoane fizice sau juridice independente care confirmă că legislaţia aplicabilă din domeniul insolvenţei recunoaște următoarele:

(i) separarea activelor clienţilor depozitarului de propriile active ale părţii terţe, de activele celorlalţi clienţi ai părţii terţe și de activele ţinute în custodie de partea terţă în contul depozitarului;

(ii) activele clienţilor depozitarului care sunt FIA nu fac parte din patrimoniul părţii terţe în caz de insolvenţă;

(iii) activele clienţilor depozitarului care sunt FIA nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între creditorii părţii terţe căreia îi sunt delegate funcţii de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE sau pentru a fi realizate în beneficiul acestor creditori;

▼M1

(b) partea terţă ia următoarele măsuri:

(i) se asigură că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la litera (a) în momentul încheierii acordului de delegare cu depozitarul, precum și în permanenţă pe întreaga durată a delegării;

(ii) informează imediat depozitarul în cazul în care oricare dintre condiţiile menţionate la punctul (i) nu mai este îndeplinită;

(iii) informează depozitarul în legătură cu orice modificare a legislaţiei aplicabile în domeniul insolvenţei și a aplicării sale efective.

(3) Alineatele (1), (2) și (2a) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o parte terţă căreia îi sunt delegate funcţii de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE a decis să delege toate sau o parte din funcţiile de păstrare unei alte părţi terţe în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) al treilea paragraf din Directiva 2011/61/UE.

▼B

SECŢIUNEA 4

Pierderea instrumentelor financiare, exonerarea de răspundere și motive obiective

[Articolul 21 alineatele (12) și (13) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 100

Pierderea unui instrument financiar ţinut în custodie

(1) Se consideră că s-a produs pierderea unui instrument financiar ţinut în custodie în sensul articolului 21 alineatul (12) din Directiva 2011/61/UE în cazul în care este îndeplinită oricare dintre următoarele condiţii în ceea ce privește un instrument financiar ţinut în custodie de depozitar sau de o parte terţă căreia i-a fost delegată custodia unor instrumente financiare ţinute în custodie:

(a) se demonstrează că un drept de proprietate declarat de FIA nu este valabil fie pentru că a încetat să existe, fie pentru că nu a existat niciodată;

(b) FIA a fost privat definitiv de dreptul său de proprietate asupra instrumentului financiar;

(c) FIA este definitiv incapabil să dispună direct sau indirect de instrumentul financiar.

(2) Constatarea de către AFIA a pierderii unui instrument financiar are loc printr-un proces formalizat, la care autorităţile competente au acces cu ușurinţă. Odată constatată o pierdere, aceasta se notifică imediat investitorilor pe un suport durabil.

(3) Un instrument financiar ţinut în custodie nu este considerat pierdut în sensul articolului 21 alineatul (12) din Directiva 2011/61/UE dacă un FIA este privat definitiv de dreptul de proprietate asupra unui anumit instrument, dar acest instrument este înlocuit cu sau este transformat în alt instrument financiar sau alte instrumente financiare.

(4) În cazul insolvabilităţii părţii terţe căreia i-a fost delegată custodia instrumentului financiar ţinut în custodie, pierderea instrumentului financiar ţinut în custodie este constatată de AFIA de îndată ce există certitudinea îndeplinirii uneia dintre condiţiile enumerate la alineatul (1).

▼B

Certitudinea referitoare la îndeplinirea uneia dintre condiţiile prevăzute la alineatul (1) există cel târziu la sfârșitul procedurii de insolvenţă. AFIA și depozitarul monitorizează îndeaproape procedura de insolvenţă pentru a determina dacă toate sau o parte dintre instrumentele financiare încredinţate părţii terţe căreia i-a fost delegată custodia instrumentelor financiare au fost efectiv pierdute.

(5) Pierderea unui instrument financiar ţinut în custodie se constată indiferent dacă condiţiile enumerate la alineatul (1) sunt rezultatul unor fraude, al neglijenţei sau al altor comportamente intenţionate sau neintenţionate.

Articolul 101

Exonerarea de răspundere în temeiul articolului 21 alineatul (12) din Directiva 2011/61/UE

(1) Răspunderea unui depozitar în temeiul articolului 21 alineatul (12) al doilea paragraf din Directiva 2011/61/UE nu este antrenată dacă depozitarul poate dovedi că sunt îndeplinite toate condiţiile de mai jos:

(a) evenimentul care a condus la pierdere nu este rezultatul unei acţiuni sau al unei omisiuni a depozitarului sau a unei părţi terţe căreia i-a fost delegată custodia instrumentelor financiare ţinute în custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (a) din Directiva 2011/61/UE;

(b) depozitarul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să împiedice producerea evenimentului care a condus la pierdere, în pofida adoptării tuturor măsurilor de precauţie care revin unui depozitar diligent, astfel cum se reflectă acestea în practicile uzuale din sectorul de profil;

(c) depozitarul nu ar fi putut evita pierderea în pofida unor eforturi de diligenţă necesară riguroase și cuprinzătoare.

Această condiţie poate fi considerată îndeplinită atunci când depozitarul s-a asigurat că depozitarul și a treia parte căreia i-a fost delegată custodia instrumentelor financiare ţinute în custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (a) din Directiva 2011/61/UE au întreprins toate acţiunile următoare:

(i) stabilirea, implementarea, aplicarea și menţinerea unor structuri și a unor proceduri și asigurarea unor cunoștinţe de specialitate adecvate și proporţionale cu natura și complexitatea activelor FIA, pentru a depista în timp util și a monitoriza în permanenţă evenimentele externe care pot conduce la pierderea unui instrument financiare ţinut în custodie;

(ii) evaluarea permanentă a măsurii în care oricare dintre evenimentele depistate în temeiul primului punct prezintă un risc semnificativ de pierdere a unui instrument financiar ţinut în custodie;

▼B

(iii) informarea AFIA în privința riscurilor semnificative și luarea măsurilor necesare, după caz, pentru a preveni sau pentru a atenua pierderea instrumentelor financiare ţinute în custodie, în cazul în care au fost depistate evenimente externe reale sau potenţiale susceptibile de a prezenta un risc semnificativ de pierdere a unui instrument financiar ţinut în custodie.

(2) Cerinţele prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) pot fi considerate îndeplinite în următoarele situaţii:

(a) fenomene naturale aflate în afara controlului sau a influenţei omului;

(b) adoptarea unui act cu putere de lege, a unui decret, a unei reglementări, a unei decizii sau a unui ordin de către orice guvern sau organism guvernamental, inclusiv instanţe judecătorești, care afectează instrumentele financiare ţinute în custodie;

(c) războaie, revolte sau alte tulburări majore.

(3) Cerinţele prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) nu se consideră îndeplinite în cazuri cum ar fi erorile de contabilitate, defecţiunile de funcţionare, frauda, neaplicarea cerinţelor de separare la nivelul depozitarului sau al unei părţi terţe căreia i-a fost delegată custodia instrumentele financiare ţinute în custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (a) din Directiva 2011/61/UE.

(4) Prezentul articol se aplică mutatis mutandis în cazul în care depozitarul și-a transferat răspunderea în conformitate cu articolul 21 alineatele (13) și (14) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 102

Motive obiective pentru contractarea de către depozitar a unei exonerări de răspundere

(1) Motivele obiective pentru contractarea unei exonerări de răspundere în conformitate cu articolul 21 alineatul (13) din Directiva 2011/61/UE sunt:

(a) limitate la circumstanţele precise și concrete care caracterizează o anumită activitate;

(b) conforme cu politicile și deciziile depozitarului.

(2) Motivele obiective sunt stabilite de fiecare dată când depozitarul intenţionează să contracteze o exonerare de răspundere.

(3) Se consideră că depozitarul are motive obiective pentru contractarea unei descărcări de răspundere în conformitate cu articolul 21 alineatul (13) din Directiva 2011/61/UE atunci când acesta poate demonstra că nu a avut altă opţiune decât delegarea sarcinilor sale de custodie unei părţi terţe. Acest lucru este valabil în special în cazul în care:

(a) legislaţia unei ţări terţe prevede obligaţia ca anumite instrumente financiare să fie ţinute în custodie de o entitate locală și există entităţi locale care îndeplinesc criteriile pentru delegare stabilite la articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE; sau

▼B

(b) AFIA insistă să își păstreze o investiţie într-o anumită jurisdicţie în pofida avertismentelor transmise de către depozitar referitoare la riscul ridicat al acestei decizii.

CAPITOLUL V

CERINȚE DE TRANSPARENȚĂ, EFECTUL DE LEVIER, NORME REFERITOARE LA ȚĂRILE TERȚE ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII PRIVIND CONSECINȚELE POTENȚIALE ALE ACTIVITĂȚII AFIA

SECŢIUNEA 1

Raportul anual, comunicarea de informaţii către investitori și raportarea către autorităţile competente

[Articolul 22 alineatul (2) literele (a)-(e), articolul 23 alineatul (4) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 103

Principii generale pentru raportul anual

Toate informaţiile furnizate în raportul anual, inclusiv informaţiile prevăzute în prezenta secţiune, trebuie prezentate într-un mod care să le asigure gradul relevant de materialitate, credibilitatea, comparabilitatea și claritatea. Raportul anual conţine informaţiile de care au nevoie investitorii în ceea ce privește anumite structuri ale FIA.

Articolul 104

Conţinutul și formatul bilanţului sau ale situaţiei activelor și pasivelor și ale contului de venituri și cheltuieli

(1) Bilanţul sau situaţia activelor și pasivelor trebuie să conţină cel puţin următoarele elemente și posturi în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2011/61/UE:

(a) „active”, reprezentând resurse controlate de FIA ca urmare a unor evenimente trecute și de la care FIA se așteaptă să derive beneficii economice viitoare. Activele se clasifică în următoarele posturi:

(i) „investiţii”, inclusiv, dar fără a se limita la titluri de creanţă și de capital, bunuri imobile și proprietăţi și instrumente financiare derivate;

(ii) „numerar și echivalent de numerar”, inclusiv, dar fără a se limita la casă, depozite la vedere și investiţii lichide pe termen scurt eligibile;

(iii) „creanţe”, inclusiv, dar fără a se limita la creanţele aferente dividendelor și dobânzilor, investiţiile vândute, sumele datorate de brokeri și „cheltuieli în avans”, inclusiv, dar fără a se limita la sume plătite în avans aferente cheltuielilor FIA;

▼B

(b) „pasive”, reprezentând obligaţiile actuale ale FIA rezultate din evenimente anterioare, a căror decontare se așteaptă să determine pentru FIA o ieșire de resurse care încorporează beneficii economice. Pasivele se clasifică în următoarele posturi:

(i) „datorii”, inclusiv, dar fără a se limita la sumele de plată aferente achiziționării de investiţii sau răscumpărării de unităţi sau acţiuni în FIA, sumele datorate brokerilor și „cheltuieli înregistrate în avans”, inclusiv, dar fără a se limita la datorii aferente comisioanelor de administrare, comisioanelor de consiliere, comisioanelor de performanţă, dobânzilor și altor cheltuieli angajate în cursul operaţiunilor FIA;

(ii) „împrumuturi”, inclusiv, dar fără a se limita la sumele de plată la bănci și alte contrapartide;

(iii) „alte datorii”, inclusiv, dar fără a se limita la sumele datorate contrapartidelor pentru garanţii la returnarea titlurilor împrumutate, venituri înregistrate în avans, dividende și distribuiri de plată;

(c) „active nete”, reprezentând interesul rezidual în activele FIA după deducerea tuturor pasivelor sale.

(2) Contul de venit și cheltuieli cuprinde cel puţin următoarele elemente și posturi:

(a) „venituri”, care reprezintă orice majorări ale beneficiilor economice intervenite în cursul perioadei contabile sub forma intrărilor de active, a măririi valorii activelor sau a diminuării pasivelor care au drept rezultat creșteri ale activelor nete, altele decât cele legate de contribuţii din partea investitorilor. Veniturile se clasifică în următoarele posturi:

(i) „venituri din investiţii”, care pot fi împărţite în continuare după cum urmează:

— „venituri din dividende”, referitoare la dividendele pe investiţii de capital la care are dreptul FIA;

— „venituri din dobânzi”, referitoare la dobânda titlurilor de creanţe sau a numerarului la care are dreptul FIA;

— „venituri din chirii”, referitoare la veniturile din chirii provenite din investiţiile în proprietăţi la care are dreptul FIA;

(ii) „profit realizat din investiţii”, care reprezintă profitul realizat din cesionarea investiţiilor;

(iii) „profit nerealizat din investiţii”, care reprezintă profitul realizat din reevaluarea investiţiilor; precum și

(iv) „alte venituri”, inclusiv, dar fără a se limita la veniturile provenite din titluri împrumutate și din surse diverse;

▼B

(b) „cheltuieli”, reprezentând reduceri ale beneficiilor economice în cursul perioadei contabile, sub forma ieșirilor de active, a scăderii valorii activelor sau a contractării de datorii care conduc la scăderea valorii activelor nete, altele decât cele aferente distribuirilor către investitori. Cheltuielile se clasifică în următoarele posturi:

— „comisioanele de administrare sau de consiliere în investiţii”, reprezentând comisioanele contractuale datorate consultantului sau AFIA;

— „alte cheltuieli”, inclusiv, dar fără a se limita la comisioane de administrare, onorarii profesionale, comisioane de custodie și dobânzi. Elementele individuale, dacă sunt semnificative prin natura lor, ar trebui să fie comunicate separat;

— „pierdere realizată din investiţii”, care reprezintă pierderea realizată din cesionarea investiţiilor;

— „pierdere nerealizată din investiţii”, care reprezintă pierderea realizată din reevaluarea investiţiilor;

(c) „venituri sau cheltuieli nete”, reprezentând excedentul de venituri în raport cu cheltuielile sau de cheltuieli în raport cu veniturile, după caz.

(3) Structura, nomenclatura și terminologia elementelor-rând trebuie să se conformeze standardelor de contabilitate aplicabile sau regulilor adoptate de către FIA și trebuie să respecte legislaţia în vigoare în locul în care este stabilit FIA. Aceste posturi pot fi modificate sau extinse pentru a se asigura respectarea dispoziţiilor de mai sus.

(4) Vor fi prezentate posturi, rubrici și subtotaluri suplimentare atunci când o astfel de prezentare este relevantă pentru înţelegerea poziţiei financiare a unui FIA din bilanţ sau din situaţia activelor și pasivelor sau a performanţelor financiare ale unui FIA din conţinutul și formatul contului de venituri și cheltuieli. În cazul în care acest lucru este relevant, în notele la situaţiile financiare sunt prezentate informaţii suplimentare. Scopul notelor este să furnizeze descrieri sau defalcări ale elementelor prezentate în situaţiile primare și informaţii privind elementele care nu îndeplinesc condiţiile pentru a fi recunoscute în aceste situaţii.

(5) Fiecare clasă semnificativă de elemente similare este prezentată separat. Elementele individuale trebuie comunicate, în măsura în care sunt semnificative. Nivelul de semnificaţie este evaluat în conformitate cu cerinţele cadrului contabil adoptat.

(6) Prezentarea și clasificarea elementelor din bilanţ sau din situaţia activelor și pasivelor sunt menţinute de la o perioadă contabilă de raportare la următoarea, cu excepţia cazului în care este evident că o altă prezentare sau o altă clasificare ar fi mai potrivită, de exemplu atunci când o schimbare a strategiei de investiţii conduce la modificarea tiparelor de tranzacţionare sau din cauză că un standard de contabilitate impune o modificare a prezentării.

▼B

(7) Cu privire la conținutul și formatul contului de venituri și cheltuieli prezentat în anexa IV, toate elementele de venituri și cheltuieli sunt recunoscute într-o perioadă dată în contul de venit și cheltuieli, cu excepția cazului în care un standard de contabilitate adoptat de FIA conține dispoziții diferite.

Articolul 105

Raportul privind activitățile din exercițiul financiar

(1) Raportul privind activitățile din exercițiul financiar include cel puțin:

(a) o imagine de ansamblu a activităților de investiții din cursul anului sau al perioadei în cauză, precum și o imagine de ansamblu a portofoliului FIA de la sfârșitul anului sau al perioadei;

(b) o imagine de ansamblu a performanțelor FIA la nivelul anului sau al perioadei în cauză;

(c) modificările semnificative, astfel cum sunt definite mai jos în informațiile enumerate la articolul 23 din Directiva 2011/61/UE, care nu sunt deja incluse în situațiile financiare.

(2) Raportul include o analiză echitabilă și echilibrată a activităților și a performanțelor FIA, care conține, de asemenea, o descriere a principalelor riscuri și incertitudini economice sau investiționale cu care s-ar putea confrunta FIA.

(3) În măsura în care este necesar pentru înțelegerea activităților de investiții sau a performanțelor FIA, analiza include indicatori-cheie financiari și nefinanciari relevanți pentru FIA respectiv. Informațiile furnizate în raport sunt conforme cu normele naționale din locul unde este stabilit FIA.

(4) Informațiile din raportul privind activitățile din exercițiul financiar fac parte din raportul consiliului de administrație sau al administratorilor de investiții, în măsura în care acesta este, de obicei, prezentat împreună cu situațiile financiare ale FIA.

Articolul 106

Modificări semnificative

(1) Orice modificări ale informațiilor sunt considerate semnificative în sensul articolului 22 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2011/61/UE dacă există o probabilitate semnificativă ca un investitor rațional care ia cunoștință de astfel de informații să își reconsidere investiția în FIA, inclusiv pentru că astfel de informații ar putea afecta capacitatea unui investitor de a-și exercita drepturile în legătură cu investițiile sale sau ar aduce atingere în alt mod intereselor unuia sau ale mai multor investitori în FIA.

(2) Pentru a se conforma dispozițiilor de la articolul 22 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2011/61/UE, AFIA evaluează modificările informațiilor la care se face referire la articolul 23 din Directiva 2011/61/UE pe parcursul exercițiului financiar în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

▼B

(3) Informaţiile sunt prezentate în conformitate cu cerinţele din standardele contabile și din normele contabile adoptate de către FIA, împreună cu o descriere a oricărui impact potenţial sau anticipat asupra FIA și/sau asupra investitorilor în FIA. Se efectuează comunicări suplimentare atunci când conformitatea cu exigenţele specifice din standardele contabile și din normele contabile pot fi insuficiente pentru a permite investitorilor să înţeleagă impactul modificărilor.

(4) În cazul în care informaţiile care trebuie comunicate în conformitate cu alineatul (1) nu fac obiectul standardelor de contabilitate aplicabile unui FIA sau normelor sale contabile, o descriere a modificării semnificative este prezentată împreună cu orice impact potenţial sau anticipat asupra FIA și/sau asupra investitorilor în FIA.

Articolul 107

Comunicarea remuneraţiilor

(1) La transmiterea informaţiilor prevăzute la articolul 22 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2011/61/UE, trebuie precizat dacă remuneraţia totală se referă sau nu la oricare dintre următoarele:

(a) remuneraţia totală a întregului personal al AFIA, cu indicarea numărului de beneficiari;

(b) remuneraţia totală a personalului AFIA implicat complet sau parţial în activităţile FIA, cu indicarea numărului de beneficiari;

(c) proporţia dintre remuneraţia totală a personalului AFIA care poate fi atribuită FIA, cu indicarea numărului de beneficiari.

(2) După caz, remuneraţia totală pentru exerciţiul financiar menţionează, de asemenea, comisionul de performanţă plătit de FIA.

(3) În cazul în care informaţiile sunt comunicate la nivelul AFIA, se prezintă o alocare sau o defalcare pentru fiecare FIA, în măsura în care aceste informaţii există sau sunt disponibile cu uşurinţă. Această comunicare include o descriere a modului în care s-a realizat alocarea sau defalcarea.

(4) AFIA furnizează informaţii generale referitoare la criteriile financiare și nefinanciare ale politicilor și ale practicilor de remunerare pentru categoriile relevante de personal, pentru a permite investitorilor să evalueze stimulentele create. În conformitate cu principiile prevăzute în anexa II din Directiva 2011/61/UE, AFIA comunică cel puţin informaţiile necesare pentru a asigura înţelegerea profilului de risc al FIA și măsurile pe care le adoptă pentru a evita sau a gestiona conflictele de interese.

▼B

Articolul 108

Comunicările periodice către investitori

(1) Informaţiile menţionate la articolul 23 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE sunt prezentate într-o manieră clară și ușor de înţeles.

(2) La comunicarea procentajului din activele FIA care face obiectul unor măsuri speciale derivând din natura nelichidă a acestora în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, AFIA:

(a) oferă o imagine de ansamblu asupra oricăror măsuri speciale în vigoare, incluzând informaţia dacă acestea se referă la conturi de tip *side pocket*, limite de răscumpărare sau alte măsuri similare, metodologia de evaluare aplicată activelor care fac obiectul acestor măsuri și modul în care se aplică în cazul acestor active comisioanele de administrare și de performanţă;

(b) comunică aceste informaţii ca parte a raportărilor periodice ale FIA către investitori, în conformitate cu regulile sau cu actele constitutive ale FIA, sau în același timp cu punerea la dispoziţie a prospectului și a documentelor de ofertă și cel puţin în același timp cu punerea la dispoziţie sau publicarea raportului anual, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

Procentajul din activele FIA care face obiectul unor măsuri speciale, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (5), se calculează ca valoare netă a activelor supuse unui regim special împărţită la valoarea activului net al FIA în cauză.

(3) Pentru orice noi măsuri de administrare a lichidităţii FIA în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, AFIA:

(a) pentru fiecare FIA pe care îl administrează care nu este un FIA de tip închis care nu utilizează efectul de levier, comunică investitorilor ori de câte ori face modificări ale sistemelor și ale procedurilor de administrare a lichidităţilor menţionate la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE care sunt semnificative în conformitate cu articolul 106 alineatul (1);

(b) anunţă imediat investitorii dacă activează limitări ale răscumpărărilor, conturi de tip *side pocket* sau măsuri speciale similare sau dacă decid să suspende răscumpărările;

▼B

(c) oferă o imagine de ansamblu asupra modificărilor aduse măsurilor privind lichiditatea, indiferent dacă acestea reprezintă sau nu măsuri speciale. Dacă este cazul, sunt incluse condiţiile în care este permisă răscumpărarea și circumstanţele care determină când se aplică libertatea de decizie a conducerii. De asemenea, se includ orice restricţii ale dreptului de vot sau de alt tip aplicabile, durata blocării răscumpărărilor sau orice prevederi referitoare la prioritate sau la aplicarea unei metode prorata în ceea ce privește limitarea sau suspendarea răscumpărărilor.

(4) Comunicarea profilului de risc al FIA în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE indică:

(a) măsurile de evaluare a sensibilităţii portofoliului FIA la riscurile cele mai relevante la care este sau poate fi expus FIA;

(b) dacă limitele de risc stabilite de AFIA au fost sau este posibil să fie depășite, precum și, în cazul în care aceste limite de risc au fost depășite, o descriere a circumstanţelor și a măsurilor corective luate.

Aceste informaţii sunt comunicate ca parte a raportărilor periodice ale FIA către investitori, în conformitate cu regulile sau actele constitutive ale acestuia, sau în același timp cu punerea la dispoziţie a prospectului și a documentelor de ofertă și cel puţin în același timp cu punerea la dispoziţie sau publicarea raportului anual, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

(5) Sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE indică principalele caracteristici ale sistemelor de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea riscurilor la care este sau poate fi expus fiecare FIA. În cazul unei modificări, comunicarea include informaţii referitoare la modificare și la impactul preconizat al acesteia asupra FIA și a investitorilor săi.

Informaţiile sunt comunicate ca parte a raportărilor periodice ale FIA către investitori, în conformitate cu regulile sau actele constitutive ale FIA, sau în același timp cu punerea la dispoziţie sau publicarea prospectului și a documentelor de ofertă și cel puţin în același timp cu punerea la dispoziţie sau publicarea raportului anual, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 109

Comunicările regulate către investitori

(1) Informaţiile menţionate la articolul 23 alineatul (5) din Directiva 2011/61/UE sunt prezentate într-o manieră clară și ușor de înţeles.

▼B

(2) Informaţiile privind modificările nivelului maxim al efectului de levier, calculat în conformitate cu metoda brută și cu metoda angajamentului și orice drept de reutilizare a garanţiilor reale sau a oricăror garanţii în cadrul acordurilor privind utilizarea efectului de levier sunt furnizate fără întârzieri nejustificate și includ:

(a) nivelul maxim al efectului de levier original și revizuit, calculate în conformitate cu articolele 7 și 8, prin care efectul de levier se calculează ca expunere relevantă împărţită la valoarea activului net al FIA;

(b) natura drepturilor acordate pentru reutilizarea garanţiilor reale;

(c) natura garanţiilor acordate; și

(d) detalii privind modificările referitoare la prestatorii de servicii care se referă la unul dintre elementele de mai sus.

(3) Informaţii privind valoarea totală a efectului de levier, calculată în conformitate cu metoda brută și cu metoda angajamentului utilizate de FIA sunt comunicate ca parte a raportării periodice a FIA către investitori, în conformitate cu regulile sau cu actele constitutive ale acestuia, sau în același timp cu punerea la dispoziţie a prospectului și a documentelor de ofertă și cel puţin în același timp cu punerea la dispoziţie sau publicarea raportului anual, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 110

Raportare către autorităţile competente

(1) În vederea respectării dispoziţiilor de la articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf și de la articolul 3 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2011/61/UE, AFIA furnizează următoarele informaţii în cadrul raportării către autorităţile competente:

(a) principalele instrumente pe care le tranzacţionează, inclusiv o defalcare a instrumentelor financiare și a altor active, precum și strategiile de investiţii ale FIA și ariile geografice și sectoriale în care se concentrează investiţiile acestora;

(b) pieţele al căror membru este sau pe care tranzacţionează în mod activ;

(c) diversificarea portofoliului FIA, inclusiv, dar fără a se limita la expunerile sale principale și cele mai importante concentrări.

Informaţiile sunt furnizate cât mai curând posibil și în termen de cel mult o lună de la sfârșitul perioadei menţionate la alineatul (3). Dacă FIA este un fond de fonduri, AFIA poate prelungi această perioadă cu 15 zile.

▼B

(2) Pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA pe care îl comercializează în Uniune, AFIA furnizează autorităţilor competente din statul membru de origine următoarele informaţii în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE:

(a) procentajul din activele FIA care face obiectul unor măsuri speciale, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (5) din prezentul regulament, decurgând din natura nelichidă a acestora, astfel cum se menţionează la articolul 23 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2011/61/UE;

(b) orice măsură nouă de administrare a lichidităţii FIA;

(c) sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea riscului de piaţă, a riscului de lichiditate, a riscului de contrapartidă și a altor riscuri, inclusiv a riscului operaţional;

(d) profilul actual de risc al FIA, inclusiv:

(i) profilul de risc de piaţă al investiţiilor FIA, inclusiv randamentul preconizat și volatilitatea FIA în condiţii normale de piaţă;

(ii) profilul de lichiditate al investiţiilor FIA, inclusiv profilul de lichiditate al activelor FIA, profilul condiţiilor de răscumpărare și condiţiile de finanţare oferite FIA de contrapartide;

(e) informaţii privind principalele categorii de active în care a investit FIA, inclusiv valoarea de piaţă a poziţiilor lungi și a poziţiilor scurte, volumul de tranzacţionare și performanţa în cursul perioadei de raportare; precum și

(f) rezultatele simulărilor de criză periodice în situaţii normale și excepţionale, efectuate în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) litera (b) și cu articolul 16 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2011/61/UE.

(3) Informaţiile menţionate la alineatele (1) și (2) sunt raportate după cum urmează:

(a) semestrial de către AFIA care administrează portofolii de FIA în cazul cărora totalul activelor administrate, calculat în conformitate cu articolul 2, depășește pragul de 100 de milioane EUR sau 500 de milioane EUR prevăzut la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și, respectiv, (b) din Directiva 2011/61/UE, dar nu depășește 1 miliard EUR pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA pe care îl comercializează în Uniune;

(b) trimestrial de către AFIA care administrează portofolii de FIA în cazul cărora totalul activelor administrate, calculat în conformitate cu articolul 2, depășește 1 miliard EUR, pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA pe care îl comercializează în Uniune;

▼B

(c) trimestrial de către AFIA care fac obiectul cerinţelor menţionate la prezentul alineat litera (a), pentru fiecare FIA în cazul căruia totalul activelor administrate, inclusiv orice active dobândite prin utilizarea efectului de levier, depășește 500 de milioane EUR, în legătură cu FIA respectiv;

(d) anual de către AFIA pentru fiecare FIA administrat care nu utilizează efectul de levier care, în conformitate cu politica sa principală de investiţii, investește în societăţi și emitenţi necotaţi pentru a dobândi controlul.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA poate considera oportun și necesar pentru exercitarea funcţiilor acesteia să impună prezentarea tuturor sau a unei părţi din informaţii cu o frecvenţă mai mare.

(5) AFIA care administrează unul sau mai multe FIA în cazul cărora au evaluat că utilizează efectul de levier într-o măsură semnificativă în conformitate cu articolul 111 din prezentul regulament prezintă informaţiile prevăzute la articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE la data impusă prin alineatul (2) din prezentul articol.

(6) AFIA prezintă informaţiile menţionate la alineatele (1), (2) și (5) în conformitate cu modelul de raportare *pro forma* prevăzut în anexa IV.

(7) În conformitate cu articolul 42 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, pentru AFIA din afara UE orice trimitere la autorităţile competente din statul membru de origine este interpretată ca trimitere la autoritatea competentă a statului membru de referinţă.

Articolul 111

Utilizarea „în mod substanţial” a efectului de levier

(1) Se consideră că efectul de levier este utilizat în mod substanţial în sensul articolului 24 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE atunci când expunerea unui FIA, calculată potrivit metodei angajamentului în conformitate cu articolul 8 din prezentul regulament, depășește triplul valorii activului net.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite cerinţele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, AFIA furnizează informaţii în conformitate cu articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE autorităţilor competente din statele membre de origine respective, în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 110 alineatul (3) din prezentul regulament.

SECŢIUNEA 2

AFIA care administrează FIA cu efect de levier

[Articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 112

Restricţii privind administrarea FIA

(1) Principiile stabilite în prezentul articol se aplică pentru a se preciza circumstanţele în care autorităţile competente își exercită competenţa de a impune AFIA limitări ale nivelului efectului de levier sau alte restricţii.

▼B

(2) Atunci când se evaluează informaţiile primite în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), articolul 15 alineatul (4), articolul 24 alineatul (4) sau articolul 24 alineatul (5) din Directiva 2011/61/UE, o autoritate competentă ia în considerare măsura în care utilizarea efectului de levier de către AFIA sau interacţiunea acestuia cu un grup de AFIA sau cu alte instituţii financiare poate contribui la acumularea unor riscuri sistemice în sistemul financiar sau a unor riscuri de creare de pieţe dezordonate.

(3) Autorităţile competente iau în considerare cel puţin următoarele aspecte în evaluarea pe care o efectuează:

(a) circumstanţele în care expunerea unui FIA sau a mai multor FIA, inclusiv expunerile rezultate din poziţii de finanţare sau de investiţii asumate de AFIA pe cont propriu sau în numele FIA ar putea constitui o sursă importantă de risc de piaţă, risc de lichiditate sau risc de contrapartidă pentru o instituţie financiară;

(b) circumstanţele în care activităţile AFIA sau, de exemplu, interacţiunea cu un grup de AFIA sau cu alte instituţii financiare, în special în ceea ce privește tipurile de active în care investește FIA și tehnicile utilizate de AFIA prin efectul de levier contribuie sau ar putea contribui la o spirală descendentă a preţurilor instrumentelor financiare sau a altor active într-un mod care ameninţă viabilitatea unor astfel de instrumente financiare sau a unor alte active;

(c) criterii, cum ar fi tipul de FIA, strategia de investiţii a AFIA referitoare la FIA în cauză, condiţiile de piaţă în care operează AFIA și FIA și eventualele efecte prociclice care ar putea rezulta din impunerea de către autorităţile competente de limite sau alte restricţii cu privire la utilizarea efectului de levier de către AFIA în cauză;

(d) criterii, cum ar fi mărimea unui FIA sau a mai multor FIA și orice impact asociat asupra unui anumit sector de piaţă, concentrarea riscurilor pe anumite pieţe în care investesc FIA sau mai multe FIA, orice risc de contagiune către alte pieţe dinspre o piaţă unde au fost identificate riscuri, probleme de lichiditate pe anumite pieţe la un moment dat, amploarea divergenţei dintre active și pasive în strategia de investiţii a unui anumit AFIA sau evoluţii neregulate ale preţurilor activelor în care poate investi FIA.

SECŢIUNEA 3

Norme specifice referitoare la ţările terţe

[Articolul 34 alineatul (1), articolul 35 alineatul (2), articolul 36 alineatul (1), articolul 37 alineatul (7) litera (d), articolul 40 alineatul (2) litera (a) și articolul 42 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 113

Cerinţe generale

(1) Acordurile de cooperare acoperă toate situaţiile și toţi actorii posibili prevăzuţi în capitolul VII din Directiva 2011/61/UE, luând în considerare situarea AFIA, situarea FIA și activitatea AFIA.

▼B

(2) Acordurile de cooperare se realizează în formă scrisă.

(3) Acordurile de cooperare stabilesc cadrul specific pentru consultare, cooperare și schimbul de informații în scopuri de supraveghere și control al respectării legislației între autoritățile competente din UE și autoritățile de supraveghere din țări terțe.

(4) Acordurile de cooperare includ o clauză specifică care prevede transferul informațiilor primite de o autoritate competentă din Uniune de la o autoritate de supraveghere dintr-o țară terță către alte autorități competente din Uniune, către AEVMP sau către CERS, conform dispozițiilor Directivei 2011/61/UE.

Articolul 114

Mecanisme, instrumente și proceduri

(1) Acordurile de cooperare stabilesc mecanismele, instrumentele și procedurile necesare pentru a permite autorităților competente din Uniune să aibă acces la toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul Directivei 2011/61/UE.

(2) Acordurile de cooperare stabilesc mecanismele, instrumentele și procedurile necesare pentru a permite efectuarea inspecțiilor la fața locului necesare pentru exercitarea obligațiilor ce incumbă autorității competente din Uniune în temeiul Directivei 2011/61/UE. Inspecțiile la fața locului se realizează în mod direct de către autoritatea competentă a Uniunii sau de către autoritatea competentă a țării terțe, cu asistența autorității competente din Uniune.

(3) Acordurile de cooperare stabilesc mecanismele, instrumentele și procedurile necesare pentru ca autoritatea competentă din țara terță să asiste autoritățile competente din Uniune atunci când este necesară asigurarea respectării legislației Uniunii și a legislației naționale de punere în aplicare încălcate de o entitate stabilită într-o țară terță, în conformitate cu legislația națională și internațională care se aplică autorității în cauză.

Articolul 115

Protecția datelor

Acordurile de cooperare garantează că transferul datelor și a analizei datelor către țări terțe se efectuează exclusiv în conformitate cu articolul 52 din Directiva 2011/61/UE.

SECȚIUNEA 4

Schimbul de informații referitoare la posibilele consecințe sistemice ale activității AFIA

[Articolul 53 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 116

Schimbul de informații referitoare la posibilele consecințe sistemice ale activității AFIA

În sensul articolului 53 din Directiva 2011/61/UE, autoritățile competente ale statelor membre responsabile pentru autorizarea sau supravegherea AFIA în temeiul directivei citate schimbă cu autoritățile competente din alte state membre și cu AEVMP și CERS cel puțin următoarele informații:

▼B

(a) informaţiile primite în conformitate cu articolul 110, ori de câte ori aceste informaţii pot fi relevante pentru monitorizarea consecinţelor potenţiale ale activităţilor unor AFIA individuale sau ale mai multor AFIA în mod colectiv asupra stabilităţii instituţiilor financiare relevante din punct de vedere sistemic și a funcţionării ordonate a pieţelor pe care sunt active AFIA, precum și pentru reacţia la aceste consecinţe;

(b) informaţiile primite de la autorităţile din ţări terţe, ori de câte ori acest lucru este necesar pentru monitorizarea riscurilor sistemice;

(c) analiza informaţiilor menţionate la literele (a) și (b) și evaluarea oricărei situaţii în care se consideră că activităţile unuia sau ale mai multor AFIA supravegheate sau ale unuia sau ale mai multor FIA aflate în administrarea acestora pot contribui la acumularea de riscuri sistemice în sistemul financiar, de riscuri de pieţe dezordonate sau de riscuri la adresa creșterii economice pe termen lung;

(d) măsurile luate în cazul în care activităţile unuia sau ale mai multor AFIA supravegheate sau ale unuia sau ale mai multor FIA aflate în administrarea acestora prezintă riscuri sistemice sau pun în pericol funcţionarea ordonată a pieţelor pe care sunt active acestea.

CAPITOLUL VI

DISPOZIŢII FINALE

Articolul 117

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 22 iulie 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Metode de creştere a expunerii unui FIA

1. Împrumuturi în numerar negarantate: La investirea împrumuturilor în numerar acestea au tendinţa de a mări expunerea FIA cu suma totală a acestor împrumuturi. Prin urmare, expunerea minimă este reprezentată întotdeauna de valoarea împrumutului. Aceasta ar putea fi mai mare în cazul în care valoarea investiţiei realizate cu împrumutul este mai mare decât suma împrumutată. Pentru a evita dubla contabilizare, împrumuturile în numerar utilizate pentru a finanţa expunerea nu sunt incluse în calcul. În cazul în care împrumuturile în numerar nu sunt investite, ci rămân sub formă de numerar sau echivalent de numerar, astfel cum este definit la articolul 7 litera (a), acestea nu vor mări expunerea FIA.

2. Împrumuturi în numerar garantate: Împrumuturile în numerar garantate sunt similare împrumuturilor în numerar negarantate, dar împrumutul poate fi garantat printr-un coș de active sau printr-un singur activ. În cazul în care împrumuturile în numerar nu sunt investite, ci rămân sub formă de numerar sau echivalent de numerar, astfel cum este definit la articolul 7 litera (a), acestea nu vor mări expunerea FIA.

3. Împrumuturi convertibile: Împrumuturile convertibile reprezintă datorii achiziţionate care permit titularului sau emitentului, în anumite condiţii, să transforme datoria respectivă în alt activ. Expunerea FIA este valoarea de piaţă a unor astfel de împrumuturi.

4. Swap-uri pe rata dobânzii: Un swap pe rata dobânzii este un acord de schimb al fluxurilor de numerar generate de rata dobânzii, calculate la valoarea principalului noţional, la intervale specificate (datele de plată) pe durata de valabilitate a acordului. Obligaţiile de plată ale fiecărei părţi se calculează în funcţie de o rată a dobânzii bazată pe expunerile noţionale.

5. Contracte pe diferenţe: Un contract pe diferenţă (CFD) este un acord între două părţi – investitor și furnizorul de CFD – prin care o parte plătește celeilalte o sumă corespunzând variaţiei preţului unui activ suport. În funcţie de sensul în care variază preţul, una dintre părţi plătește celeilalte diferența din momentul încheierii contractului până în momentul în care acesta ia sfârșit. Expunerea este valoarea de piaţă a activului suport. Același tratament trebuie aplicat speculaţiilor pe spreaduri financiare (*financial spread bets*).

6. Contracte futures: Un contract futures este un acord de cumpărare sau vânzare a unei anumite cantităţi dintr-o valoare mobiliară, o monedă, o marfă, un index sau alt activ, la o anumită dată viitoare și la un preţ convenit dinainte. Expunerea este valoarea de piaţă a activelor suport echivalente.

7. Swap-uri globale de randament: Un swap global de randament este un acord prin care o parte (plătitorul global de randament) transferă performanţa economică globală a obligaţiei de referinţă celeilalte părţi (receptorul global de randament). Performanţa economică totală include veniturile din dobânzi și comisioane, câștigurile sau pierderile rezultate din evoluţiile pieţei și pierderile din credite. Expunerea FIA este valoarea de piaţă a activelor de referinţă echivalente care au o incidenţă asupra performanţei economice a swap-ului.

8. Contracte forward: Un contract forward este un acord bilateral personalizat privind schimbul unui activ sau al unor fluxuri de numerar la o dată de decontare ulterioară și la un preţ la termen (forward) convenit la data tranzacţionării. Una dintre părţile la contractul forward este cumpărătorul (poziţie lungă), care convine să plătească preţul la termen (forward) la data decontării. Cealaltă parte este vânzătorul (poziţie scurtă), care convine să primească preţul la termen (forward). Încheierea unui contract forward nu necesită, de regulă, plata unui comision. Expunerea FIA este valoarea de piaţă a activului suport echivalent. Aceasta poate fi înlocuită cu valoarea noţională a contractului, în cazul în care această alegere este mai prudentă.

▼B

9. Opţiuni: O opţiune este un contract care oferă cumpărătorului, care plătește un comision (primă), dreptul, dar nu și obligaţia, de a cumpăra sau de a vinde o anumită cantitate dintr-un activ subiacent la un preţ convenit (preţ de exercitare) la sau până la data expirării contractului. Există opţiuni de cumpărare (*call*) și opţiuni de vânzare (*put*). Expunerea fondului se înscrie între o expunere potenţial nelimitată și o expunere limitată la cea mai mare valoare dintre prima plătită și valoarea de piaţă a opţiunii în cauză. Între aceste două limite, expunerea este determinată sub forma echivalentului poziţiei suport ajustat în funcţie de delta (valoarea delta a unei opţiuni măsoară sensibilitatea preţului opţiunii exclusiv la preţul activului suport). Aceeași abordare trebuie adoptată pentru instrumente financiare derivate încorporate, de exemplu produsele structurate. Structura ar trebui defalcată în părţile sale componente și trebuie avut în vedere în mod corespunzător efectul diverselor niveluri de expuneri la instrumente financiare derivate.

10. Acorduri de răscumpărare: Un acord de răscumpărare are loc în mod obișnuit atunci când un FIA „vinde” titlurile unui partener reverse-repo și este de acord să le cumpere din nou în viitor, la un preţ convenit. În urma acestei tranzacţii, FIA va contracta un cost de finanţare și va fi, prin urmare, nevoit să reinvestească încasările în numerar (practic garanţii reale sub formă de numerar) pentru a genera un randament mai mare decât costul de finanţare contractat. Această reinvestire a „garanţiilor reale sub formă de numerar” înseamnă că riscul de piaţă suplimentar va fi suportat de FIA și, prin urmare, trebuie luat în considerare în calculul expunerii globale. Riscurile și beneficiile economice ale titlurilor „vândute” rămân asociate FIA. De asemenea, o tranzacţie repo va genera aproape întotdeauna un efect de levier la reinvestirea garanţiilor reale sub formă de numerar. În cazul în care în cadrul tranzacţiei se primesc garanţii reale sub altă formă decât numerarul, iar aceste garanţii sunt utilizate în continuare în cadrul altei tranzacţii repo sau al unui acord de împrumutare de titluri, valoarea expunerii globale trebuie să includă valoarea de piaţă integrală a garanţiilor. Expunerea FIA este majorată cu sumele reinvestite din garanţia reală sub formă de numerar.

11. Acorduri reverse repo: Această tranzacţie are loc atunci când un FIA „achiziţionează” titluri de valoare de la un partener repo și convine să le vândă în viitor la un preţ convenit. FIA se angajează în mod normal în aceste tranzacţii pentru a obţine un randament de tip piaţă monetară cu riscuri scăzute, iar titlurile „achiziţionate” servesc drept garanţie. Prin urmare, nu se generează expunere globală și FIA nu își asumă riscurile și beneficiile care decurg din titlurile de valoare „achiziţionate”, cu alte cuvinte nu există riscuri de piaţă suplimentare. Cu toate acestea, este posibil ca titlurile de valoare „achiziţionate” să fie utilizate ca parte a unei tranzacţii repo sau de împrumut de titluri, conform descrierii de mai sus, caz în care valoarea expunerii globale trebuie să includă valoarea de piaţă integrală a titlurilor. Riscurile economice și beneficiile aferente titlurilor de valoare achiziţionate rămân asociate contrapartidei, prin urmare acest lucru nu majorează expunerea FIA.

12. Acorduri de împrumut de titluri de valoare: Un FIA care se angajează într-o tranzacţie de împrumut de titluri de valoare împrumută un titlu de valoare unei contrapartide care primește cu împrumut titlul de valoare (care în mod normal face acest lucru pentru a acoperi o vânzare în lipsă fizică) în schimbul unui comision convenit. Partea care primește cu împrumut titlul de valoare va pune la dispoziţia FIA garanţii reale sub formă de numerar sau sub altă formă decât numerarul. Numai în cazul în care garanţiile reale sub formă de numerar sunt reinvestite în alte instrumente decât cele definite la articolul 7 litera (a) se va genera expunere globală. Dacă garanţiile reale sub altă formă decât numerarul sunt utilizate în continuare în cadrul unei tranzacţii repo sau al unei alte tranzacţii de împrumut de titluri de valoare, valoarea expunerii globale trebuie să includă valoarea de piaţă integrală a titlurilor de valoare, conform descrierii de mai sus. Se generează expunere în măsura în care garanţiile reale sub formă de numerar au fost reinvestite.

▼B

13. Acorduri de luare cu împrumut de titluri de valoare: Un FIA implicat în luarea cu împrumut de titluri de valoare ia cu împrumut un titlu de valoare de la o contrapartidă care dă cu împrumut titluri de valoare, în schimbul unui comision convenit. FIA va vinde apoi titlul de valoare pe piaţă. FIA deţine în acest moment o poziţie scurtă pe acel titlu de valoare. În măsura în care încasările în numerar din vânzare sunt reinvestite, acest lucru va majora, de asemenea, expunerea FIA. Expunerea este valoarea de piaţă a titlurilor suport. Expunerea se majorează în măsura în care numerarul primit este reinvestit.

14. Swap-uri pe riscul de credit: Un swap pe riscul de credit (CDS) este un instrument financiar derivat de credit care oferă cumpărătorului protecţie, care constă de obicei în recuperarea integrală, în cazul în care entitatea de referinţă se găsește în incapacitate de plată sau este victima unui eveniment de credit. În schimb, vânzătorul de CDS primește de la cumpărător un comision periodic, numit spread. Pentru vânzătorul protecţiei, expunerea este cea mai mare valoare dintre valoarea de piaţă a activelor suport de referinţă și valoarea noţională a creditului pe riscul de credit. Pentru cumpărătorul protecţiei, expunerea este valoarea de piaţă a activului suport de referinţă.

▼B

ANEXA II

Metodologii de conversie pentru instrumentele financiare derivate

1. Următoarele metode de conversie se aplică următoarei liste neexhaustive de instrumente financiare derivate standard:

(a) Contracte futures

— Contracte futures pe obligaţiuni: numărul de contracte * dimensiunea noţională a contractului * preţul de piaţă al obligaţiunii de referinţă cel mai ieftin de livrat

— Contracte futures pe rata dobânzii: numărul de contracte * dimensiunea noţională a contractului

— Contracte futures pe monedă: numărul de contracte * dimensiunea noţională a contractului

— Contracte futures pe titluri de capital: numărul de contracte * dimensiunea noţională a contractului * preţul de piaţă al titlurilor de capital suport

— Contracte futures pe indici: numărul de contracte * dimensiunea noţională a contractului * nivelul indicelui

(b) Opţiuni standard (*plain vanilla*) (de cumpărare sau de vânzare, cumpărate sau vândute)

— Opţiuni standard pe obligaţiuni: valoarea noţională a contractului * valoarea de piaţă a obligaţiunii suport de referinţă * delta

— Opţiuni standard pe titluri de capital: numărul de contracte * dimensiunea noţională a contractului * valoarea de piaţă a titlurilor de capital suport * delta

— Opţiuni standard pe rata dobânzii: valoarea noţională a contractului * delta

— Opţiuni standard pe monedă: valoarea noţională a contractului pentru segmentul valutar * delta

— Opţiuni standard pe indici: numărul de contracte * dimensiunea noţională a contractului * nivelul indicelui * delta

— Opţiuni standard pe contracte futures: numărul de contracte * dimensiunea noţională a contractului * valoarea de piaţă a activului suport * delta

— Instrumente de tip swaption standard: suma obţinută în urma conversiei contractului swap suport utilizând metoda angajamentului * delta

— Certificate cu opţiune (*warrants*) şi drepturi: numărul de acţiuni/obligaţiuni * valoarea de piaţă a instrumentului suport de referinţă * delta

▼B

(c) Swap-uri

— Swap-uri standard pe rata dobânzii fixă/variabilă și pe rata inflației: valoarea noțională a contractului

— Swap-uri valutare: valoarea noțională a segmentului/segmentelor valutar(e)

— Operațiuni de swap valutar încrucișat pe rata dobânzii: valoarea noțională a segmentului/segmentelor valutar(e)

— Swap-uri simple pe randamentul global: valoarea de piață a activului/activelor suport de referință

— Swap-uri complexe pe randamentul global: valoarea de piață totală subiacentă a ambelor segmente ale swap-ului pe randamentul global

— Swap-uri pe riscul de credit cu un singur emițător:

Vânzătorul de protecție – cea mai mare valoare dintre valoarea de piață a activului suport de referință și valoarea noțională a swap-ului pe riscul de credit.

Cumpărătorul protecției – valoarea de piață a activului suport de referință.

— Contracte pe diferențe: numărul de acțiuni/obligațiuni * valoarea de piață a instrumentului suport de referință

(d) Contracte forward

— Contracte valutare forward: valoarea noțională a segmentului/segmentelor valutar(e)

— Contracte forward pe rate: valoarea noțională

(e) Expunere cu efect de levier la indici cu efect de levier încorporat

Un instrument financiar derivat care creează expunere cu efect de levier la un indice suport sau la indici care încorporează expunere cu efect de levier la portofoliul lor trebuie să aplice abordarea standard bazată pe angajamente aplicabilă activelor în cauză.

2. Următoarele metode de conversie se aplică listei neexhaustive cu instrumente financiare care încorporează instrumente financiare derivate:

— Obligațiuni convertibile: numărul de acțiuni referință * valoarea de piață a acțiunilor suport de referință * delta

— Instrumente de tip *credit linked note*: valoarea de piață a activului suport de referință

— Titluri de valoare achitate parțial: numărul de acțiuni/obligațiuni * valoarea de piață a instrumentului suport de referință

— Certificate cu opțiune (*warrants*) și drepturi: numărul de acțiuni/obligațiuni * valoarea de piață a instrumentului suport de referință * delta

▼B

3. Listă exemplificativă cu instrumente financiare derivate nestandard și aplicarea metodologiei bazate pe angajamente aferente:

— Swap-uri pe varianță: swap-urile pe varianță sunt contracte care permit investitorilor să obțină expunere la varianța (volatilitatea la pătrat) unui activ suport și în particular să substituie volatilitatea implicită curentă cu volatilitatea viitoare realizată (sau istorică). În conformitate cu practicile pieței, prețul de exercitare (strike) și valoarea noțională a variantei sunt exprimate în funcție de volatilitate. Pentru valoarea noțională a variantei, formula este următoarea:

$$\text{Varianta notionala} = \frac{\text{vega notionala}}{2 \times \text{strike}}$$

Valoarea noțională vega reprezintă o măsură teoretică a profitului sau a pierderii rezultate dintr-o modificare cu 1 % a volatilității.

Întrucât volatilitatea realizată nu poate fi mai mică de zero, pierderea maximă aferentă unei poziții lungi într-un swap este cunoscută. Pierderea maximă aferentă unei poziții scurte într-un swap este adesea limitată prin aplicarea unui plafon de volatilitate. Cu toate acestea, în lipsa unui plafon, pierderile potențiale aferente unei poziții scurte într-un swap sunt nelimitate.

Metoda de conversie care trebuie utilizată pentru un anumit contract la momentul t este următoarea:

Valoarea noțională a variantei * varianța$_t$ (curentă) (fără plafon de volatilitate)

Valoarea noțională a variantei * min [varianța$_t$ (curentă)^2; plafonul de volatilitate] (cu plafon de volatilitate)

unde: varianța$_t$ (curentă) este o funcție a pătratului volatilității implicite și realizate, mai precis:

$$\text{varianta(curenta)}_t = \frac{t}{T} \times \text{volatilitatea realizata } (0,t)^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{volatilitatea implicita } (t,T)^2$$

— Swap-uri pe volatilitate

Prin analogie cu swap-urile pe varianță, în cazul swap-urilor pe volatilitate ar trebui aplicate următoarele formule de conversie:

— Valoarea noțională vega * volatilitatea$_t$ (curentă) (fără plafon de volatilitate)

— Valoarea noțională vega * [volatilitate$_t$ (curentă); plafon de volatilitate] (cu plafon de volatilitate)

unde volatilitatea$_t$ (curentă) este o funcție a volatilității realizate și implicite.

4. Opțiuni cu barieră (*knock-in knock-out*)

Numărul de contracte * dimensiunea noțională a contractului * valoarea de piață a titlurilor de capital suport * delta

▼B

ANEXA III

Reguli de compensare în durată

1. Un instrument financiar derivat pe rata dobânzii se convertește în poziția echivalentă pe activul său suport în conformitate cu următoarea metodologie:

   Poziția echivalentă pe activul suport al fiecărui instrument financiar derivat pe rata dobânzii se calculează ca durata sa împărțită la durata țintă a FIA și înmulțită cu poziția echivalentă a activului suport:

$$\text{poziția echivalentă pe activul suport} = \frac{\text{durata}_{\text{IFD}}}{\text{durata}_{\text{tinta}}} \times \text{VC}_{\text{derivat}}$$

   unde:

   — *durată*$_{\text{IFD}}$ este durata instrumentului financiar derivat (sensibilitatea la variații ale ratei dobânzii a valorii de piață a instrumentului financiar derivat);

   — *durată*$_{\text{țintă}}$ este în concordanță cu strategia de investiții, cu pozițiile direcționale și cu nivelul preconizat de risc în orice moment, în caz contrar valoarea fiind regularizată. Aceasta este, de asemenea, conformă cu durata portofoliului în condiții normale de piață;

   — VC$_{\text{derivat}}$ este valoarea convertită a poziției pe instrumente financiare derivate, astfel cum este definită în anexa II.

2. Pozițiile echivalente pe activele suport, calculate în conformitate cu alineatul (1), se compensează după cum urmează:

   (a) Fiecare instrument financiar derivat pe rata dobânzii este atribuit intervalului de scadență corespunzător din următoarea scară a scadențelor:

   Intervale de scadență

   1. 0-2 ani

   2. 2-7 ani

   3. 7-15 ani

   4. > 15 ani

   (b) Pozițiile echivalente lungi și scurte pe activele suport se compensează în interiorul fiecărui interval de scadență. Valoarea pozițiilor lungi compensate cu poziții scurte reprezintă valoarea compensată pentru intervalul de scadență respectiv.

   (c) Începând cu cel mai mic interval de scadență, sumele compensate între două intervale de scadență învecinate se calculează prin compensarea valorii poziției reziduale necompensate lungi (sau scurte) din intervalul de scadență (i) cu valoarea poziției reziduale necompensate lungi (sau scurte) din intervalul de scadență (i + 1).

▼B

(d) Începând cu cel mai mic interval de scadenţă, sumele compensate între două intervale de scadenţă neînvecinate, separate de un alt interval de scadenţă, se calculează prin compensarea valorii poziţiei reziduale necompensate lungi (sau scurte) din intervalul de scadenţă (i) cu valoarea poziţiei reziduale necompensate lungi (sau scurte) din intervalul de scadenţă (i + 2).

(e) Valoarea compensată se calculează între poziţiile reziduale necompensate lungi și scurte din cele două intervale de scadenţă cele mai îndepărtate.

3. FIA își calculează expunerile ca sumă a valorilor absolute:

— 0 % din valoarea compensată pentru fiecare interval de scadenţă;

— 40 % din valorile compensate între două intervale de scadenţă învecinate (i) și (i + 1);

— 75 % din valorile compensate între două intervale de scadenţă neînvecinate, separate de un alt interval de scadenţă, respectiv între intervalele de scadenţă (i) și (i + 2);

— 100 % din valorile compensate între cele două intervale de scadenţă cele mai îndepărtate; și

— 100 % din poziţiile reziduale necompensate.

▼B

ANEXA IV

Modele de raportare: AFIA

[Articolul 3 alineatul (3) litera (d) și articolul 24 din Directiva 2011/61/UE]

Informații referitoare la AFIA care trebuie furnizate

[Articolul 3 alineatul (3) litera (d) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

		Cea mai importantă piață/cel mai important instrument	A doua cea mai importantă piață/al doilea cel mai important instrument	A treia cea mai importantă piață/al treilea cel mai important instrument	A patra cea mai importantă piață/al patrulea cel mai important instrument	A cincea cea mai importantă piață/al cincilea cel mai important instrument
1	**Pieţele principale pe care tranzacţionează în numele FIA pe care le administrează**					
2	**Instrumentele principale pe care le tranzacţionează în numele FIA pe care le administrează**					
3	**Valorile activelor aflate în administrare pentru toate FIA administrate, calculate conform dispoziţiilor de la articolul 2**	**În moneda de referinţă (dacă este aceeași pentru toate FIA)**		**În EUR**		
	Furnizaţi denumirea oficială a pieţelor, localizarea și jurisdicţia căreia îi aparţin					

Lista detaliată a tuturor FIA administrate de AFIA

trebuie furnizată la cerere pentru fiecare sfârșit de trimestru

[Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2011/61/CE]

Denumirea FIA	Codul de identificare al fondului						Data creării	Tipul de fond [fonduri speculative, fonduri cu capital privat, fonduri imobiliare, fonduri de fonduri, altele (*)]	VAN	FIA din UE: Da/ Nu

(*) Pentru răspunsul „altele” precizaţi strategia care descrie cel mai bine tipul respectiv de FIA.

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referinţă a FIA.

02013R0231 — RO — 01.04.2020 — 001.001 — 98

▼B

Modele de raportare: FIA

[Articolul 3 alineatul (3) litera (d) și articolul 24 din Directiva 2011/61/UE]

Informații referitoare la FIA care trebuie furnizate

[Articolul 3 alineatul (3) litera (d) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

	Tip de date		Date raportate	
	Identificarea FIA			
1	**Denumirea FIA**		FIA din UE: da/nu	
2	**Administratorul fondului** *(Denumirea juridică și codul standard, dacă există)*		AFIA din UE: da/nu	
3	**Codurile de identificare ale fondului**, după caz			
4	**Data creării FIA**			
5	**Domiciliul FIA**			
6	**Identificarea brokerului principal al/brokerilor principali ai FIA** *(Denumirea juridică și codul standard, dacă există)*			
7	**Moneda de referință a FIA în conformitate cu ISO 4217 și activele aflate în administrare, calculate conform dispozițiilor de la articolul 2**		Monedă	Total active administrate
8	**Jurisdicția căreia îi aparțin cele trei principale surse de finanțare** (cu excluderea unităților sau a acțiunilor FIA cumpărate de investitori)			
9	**Tipul predominant de FIA** (*selectați o variantă*)		Fond speculativ Fond cu capital privat Fond imobiliar Fond de fonduri Altele Niciunul	

▼B

	Tip de date	Date raportate	
10	**Detalierea strategiilor de investiţii** *(Realizaţi o detaliere a strategiilor de investiţii ale FIA în funcţie de tipul predominant de FIA ales la întrebarea 1. A se vedea notele orientative pentru informaţii suplimentare privind completarea acestei rubrici.)*		
		Indicaţi strategia care descrie cel mai bine strategia FIA	Proporţia în VAN (%)
	(a) Strategii de fonduri speculative *(Completaţi această rubrică dacă aţi selectat „fond speculativ” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1.)*		
	Indicaţi strategiile de fonduri speculative care descriu cel mai bine strategiile FIA Acţiuni: poziţii lungi predominante (*long bias*) Acţiuni: poziţii lungi/poziţii scurte Acţiuni: poziţii neutre (*market neutral*) Acţiuni: poziţii scurte predominante (*short bias*) Valoare relativă: arbitraj pe titluri cu venit fix (*fixed income arbitrage*) Valoare relativă: arbitraj pe obligaţiuni convertibile Valoare relativă: arbitraj pe volatilitate Generat de un eveniment: dificultăţi/restructurare (*distressed/restructuring*) Generat de un eveniment: arbitraj de risc/arbitraj de fuziune (*risk arbitrage/merger arbitrage*) Generat de un eveniment: capitaluri proprii, situaţii speciale Credit: poziţii lungi/poziţii scurte Credit: împrumuturi garantate cu active Macro Contracte futures administrate/Consilier tranzacţionare (*Managed Futures/CTA*): fundamental Contracte futures administrate/Consilier tranzacţionare (*Managed Futures/CTA*): cantitativ Fond speculativ cu strategii multiple Alte strategii de fonduri speculative		
	(b) Strategii cu capital privat *(Completaţi această rubrică dacă aţi selectat „fond cu capital privat” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1.)*		

▼B

	Tip de date	Date raportate	
	Indicați strategiile cu capital privat care descriu cel mai bine strategiile FIA Capital de risc Capital de creștere Capital de tip mezanin Fond cu capital privat cu strategii multiple Alte strategii de fonduri cu capital privat		
	(c) Strategii imobiliare *(Completați această rubrică dacă ați selectat „fond imobiliar” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1.)*		
	Indicați strategiile imobiliare care descriu cel mai bine strategiile FIA Bunuri imobile rezidențiale Proprietăți imobile comerciale Bunuri imobile industriale Fond imobiliar cu strategie multiplă Altă strategie imobiliară		
	(d) Strategii de tip fond de fonduri *(Completați această rubrică dacă ați selectat „fond de fonduri” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1.)*		
	Indicați strategia de tip fond de fond care descrie cel mai bine strategiile FIA Fond de fonduri speculative Fond de fonduri cu capital privat Alt fond de fonduri		
	(e) Alte strategii *(Completați această rubrică dacă ați selectat „altele” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1.)*		
	Indicați strategia din categoria „altele” care descrie cel mai bine strategiile FIA Fond de produse de bază Fond de capital Fond cu venit fix Fond de infrastructură Alte fonduri		

▼B

	Tip de date			Date raportate	
	Expunerile principale și cele mai importante concentrări				
11	**Instrumente principale tranzacționate de FIA**				
		Tipul de instrument/codul instrumentului	Valoare (calculată conform articolului 3 din Directiva AFIA)	Poziție lungă/scurtă	
	Cel mai important instrument				
	Al doilea cel mai important instrument				
	Al treilea cel mai important instrument				
	Al patrulea cel mai important instrument				
	Al cincilea cel mai important instrument				
12	**Concentrare geografică**				
	Prezentați o defalcare geografică a investițiilor deținute de FIA, în procente din valoarea totală a activului net al FIA			*% din VAN*	
	Africa				
	Asia și Pacific (cu excepția Orientului Mijlociu)				
	Europa (SEE)				
	Europa (state din afara SEE)				
	Orientul Mijlociu				
	America de Nord				
	America de Sud				
	Regiuni supranaționale/multiple				

▼B

	Tip de date						Date raportate
13	**10 expuneri principale ale FIA la data raportării** (cu valorile absolute cele mai mari):						
		Tip de activ/ pasiv	Denumirea/descrierea elementului de activ/ pasiv	Valoare (calculată în conformitate cu articolul 3	% din valoare de piaţă brută	Poziţie lungă/scurtă	Contrapartidă (după caz)
	1						
	2						
	3						
	4						
	5						
	6						
	7						
	8						
	9						
	10						
14	**Cele mai importante cinci concentraţii de portofoliu:**						
		Tip de activ/ pasiv	Denumirea/descrierea piaţei	Valoarea expunerii agregate (calculată în conformitate cu articolul 3	% din valoare de piaţă brută	Poziţie lungă/scurtă	Contrapartidă (dacă este relevant)
	1						
	2						
	3						
	4						
	5						

▼B

	Tip de date	Date raportate	
15	**Dimensiunea tipică a tranzacției/poziției** *(Completați această rubrică dacă ați selectat „fond cu capital privat” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1)*	*[Alegeți o variantă]* Foarte mică Mică Mijlocie inferioară Mijlocie superioară Importantă Foarte importantă	
16	**Piețele principale pe care tranzacționează FIA**		
	Introduceți denumirea și codul de identificare (ex. codul MIC), dacă este disponibil, pentru piața cu cea mai mare expunere		
	Introduceți denumirea și codul de identificare (ex. codul MIC), dacă este disponibil, pentru piața cu a doua expunere ca mărime		
	Introduceți denumirea și codul de identificare (ex. codul MIC), dacă este disponibil, pentru piața cu a treia expunere ca mărime		
17	**Concentrația investitorilor**		
	Precizați procentajul aproximativ din capitalurile proprii ale FIA deținut de cei cinci beneficiari efectivi care dețin cele mai mari participații în FIA (ca procentaj din unitățile/acțiunile emise de FIA; **precizați beneficiarii efectivi, dacă aceștia sunt cunoscuți sau identificabili)**		
	Defalcarea concentrației investitorilor în funcție de statutul acestora (a se folosi estimări în cazul în care nu sunt disponibile informații exacte):	%	
	— Clienți profesionali [astfel cum sunt definiți în Directiva 2004/39/CE (MiFID)]: — Investitori obișnuiți:		

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referință a FIA.

▼B

Informaţii referitoare la FIA care trebuie furnizate autorităţilor competente

[Articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2011/61/CE]

	Tip de date		Date raportate	
	Identificarea FIA			
1	**Denumirea FIA**		FIA din UE: da/nu	
2	**Administratorul fondului**		AFIA din UE: da/nu	
1	Denumirea FIA			
2	Administratorul fondului			
3	Codurile de identificare a fondului, după caz			
4	Data creării FIA			
5	Moneda de referinţă a FIA **în conformitate cu ISO 4217 și activele aflate în administrare, calculate conform dispoziţiilor de la articolul 2**		Monedă	Total active administrate
6	Identificarea brokerului principal al/brokerilor principali ai FIA			
7	Jurisdicţiile cărora le aparţin cele trei surse de finanţare principale			
	Instrumente tranzacţionate și expunerile individuale			
8	**Expunerile individuale pe care le tranzacţionează și principalele categorii de active în care FIA a investit la data raportării:**			
	(a) Titluri de valoare		*Valoare lungă*	*Valoare scurtă*
	Numerar și echivalente de numerar			
	Din care:	*Certificate de depozit*		
		Efecte de comerţ		
		Alte depozite		
		Alte elemente de numerar și echivalente de numerar (cu excepţia instrumentelor de datorie suverană)		
	Titluri de capital tranzacţionate			

▼B

	Tip de date		Date raportate	
	Din care:	*Emise de instituţii financiare*		
		Alte titluri de capital tranzacţionate		
	Titluri de capital netranzacţionate			
	Obligaţiuni corporative care nu au fost emise de instituţii financiare			
	Din care:	*Categoria investiţii*		
		Categoria speculativă (non-investment grade)		
	Obligaţiuni corporative emise de instituţii financiare			
	Din care:	*Categoria investiţii*		
		Categoria speculativă (non-investment grade)		
	Obligaţiuni suverane			
	Din care:	*Obligaţiuni UE cu scadenţă reziduală de 0-1 ani*		
		Obligaţiuni UE cu scadenţă reziduală > 1 an		
		Obligaţiuni non-G10 cu scadenţă reziduală de 0-1 ani		
		Obligaţiuni non-G10 cu scadenţă reziduală > 1 an		
	Obligaţiuni convertibile care nu au fost emise de instituţii financiare			
	Din care:	*Categoria investiţii*		
		Categoria speculativă (non-investment grade)		
	Obligaţiuni convertibile emise de instituţii financiare			
	Din care:	*Categoria investiţii*		
		Categoria speculativă (non-investment grade)		
	Împrumuturi			
	Din care:	*Împrumuturile cu efect de levier*		
		Alte împrumuturi		
	Produse structurate/securitizate			

▼B

	Tip de date		Date raportate	
	Din care:	*Titluri garantate cu active (ABS)*		
		Titluri garantate cu ipoteci rezidenţiale (RMBS)		
		Titluri garantate cu ipoteci comerciale (CMBS)		
		Titluri „de agenţie” garantate cu ipoteci (agency MBS)		
		Efecte de comerţ garantate cu active (ABCP)		
		Obligaţiuni garantate cu creanţe/obligaţiuni garantate cu portofoliul de credite (CDO/CLO)		
		Certificate structurate		
		Produse tranzacţionate la bursă (ETP)		
		Altele		
	(b) Instrumente financiare derivate		*Valoare lungă*	*Valoare scurtă*
	Instrumente financiare derivate pe titluri de capital			
	Din care:	*Referitoare la instituţii financiare*		
		Alte instrumente financiare derivate pe titluri de capital		
	Instrumente financiare derivate cu venit fix			
	Swap-uri pe riscul de credit (CDS)			
	Din care:	*CDS financiare cu o singură entitate de referinţă* (single name financial CDS)		
		CDS suverane cu o singură entitate de referinţă (single name sovereign CDS)		
		Alte CDS cu o singură entitate de referinţă (single name other CDS)		

▼B

	Tip de date		Date raportate	
		CDS cu indici		
		Exotice (inclusiv tranşe de risc de credit – credit default tranche)		
			Valoare brută	
	Piaţă valutară (în scopuri investiţionale)			
	Instrumente financiare derivate pe rata dobânzii			
			Valoare lungă	*Valoare scurtă*
	Instrumente financiare derivate pe produse de bază			
	Din care:	*Energie*		
		din care:		
		— *Ţiţei*		
		— *Gaz natural*		
		— *Energie electrică*		
		Metale preţioase		
		din care: — *Aur*		
		Alte produse de bază		
		din care:		
		— *Metale industriale*		
		— *Şeptel*		
		— *Produse agricole*		
	Alte instrumente financiare derivate			
	(c) Active fizice (reale/corporale)		*Valoare lungă*	
	Fizice: Bunuri imobile			
	Din care:	*Bunuri imobile rezidenţiale*		

▼B

	Tip de date		Date raportate	
		Proprietăți imobile comerciale		
	Fizice: produse de bază			
	Fizice: lemn			
	Fizice: artă și obiecte de colecție			
	Fizice: mijloace de transport			
	Fizice: altele			
	(d) Organisme de plasament colectiv		*Valoare lungă*	
	Investiții în OPC operate/administrate de AFIA			
	Din care:	*Fonduri de piață monetară și OPC de administrare a lichidităților*		
		Fonduri tranzacționate la bursă (ETF)		
		Alte OPC		
	Investiții în OPC care nu sunt operate/administrate de AFIA			
	Din care:	*Fonduri de piață monetară și OPC de administrare a lichidităților*		
		Fonduri tranzacționate la bursă (ETF)		
		Alte OPC		
	(e) Investiții în alte clase de active		*Valoare lungă*	*Valoare scurtă*
	Total altele			
9	**Volumul de tranzacționare pentru fiecare clasă de active în lunile de raportare**			
	(a) Titluri de valoare		*Valoare de piață*	
	Numerar și echivalente de numerar			
	Titluri de capital tranzacționate			
	Titluri de capital netranzacționate			
	Obligațiuni corporative care nu au fost emise de instituții financiare			
	Din care:	*Categoria investiții*		

▼B

	Tip de date		Date raportate	
		Categoria speculativă (non-investment grade)		
	Obligaţiuni corporative emise de instituţii financiare			
	Obligaţiuni suverane			
	Din care:	*Obligaţiuni suverane emise de state membre ale UE*		
		Obligaţiuni suverane emise de state care nu sunt membre ale UE		
	Obligaţiuni convertibile			
	Împrumuturi			
	Produse structurate/securitizate			
	(b) Instrumente financiare derivate		*Valoare noţională*	*Valoare de piaţă*
	Instrumente financiare derivate pe titluri de capital			
	Instrumente financiare derivate cu venit fix			
	Swap-uri pe riscul de credit (CDS)			
	Piaţă valutară (în scopuri investiţionale)			
	Instrumente financiare derivate pe rata dobânzii			
	Instrumente financiare derivate pe produse de bază			
	Alte instrumente financiare derivate			
	(c) Active fizice (reale/corporale)		*Valoare de piaţă*	
	Fizice: produse de bază			
	Fizice: bunuri imobile			
	Fizice: lemn			
	Fizice: artă și obiecte de colecţie			
	Fizice: mijloace de transport			
	Fizice: altele			
	(d) Organisme de plasament colectiv			
	(e) Alte clase de active			
	Moneda expunerilor			

▼B

	Tip de date		Date raportate	
10	**Valoarea lungă și scurtă totală a expunerilor (înainte de asigurare împotriva riscurilor valutare) pentru următoarele monede:**		*Valoare lungă*	*Valoare scurtă*
	AUD			
	CAD			
	CHF			
	EUR			
	GBP			
	HKD			
	JPY			
	USD			
	Altele			
11	**Dimensiunea tipică a tranzacției/poziției** **(Completați această rubrică dacă ați selectat mai sus „fond cu capital privat” ca tip predominant de FIA)**		*[Alegeți o variantă]* Foarte mică (< 5 m EUR) Mică (5 m EUR până la < 25 m EUR) Mijlocie inferioară (25 m EUR până la < 150 m EUR) Mijlocie superioară (150 m EUR până la 500 m EUR) Importantă (500 m € până la 1mld EUR) Foarte importantă (1 mld EUR și mai mare)	

▼B

	Tip de date		Date raportate	
12	**Influenţă dominantă [a se vedea articolul 1 din Directiva 83/349/CEE a Consiliului (JO L 193, 18.7.1983, p. 1)]** *(Completaţi această rubrică dacă aţi selectat mai sus „fond cu capital privat” ca tip predominant de FIA; completaţi pentru fiecare societate asupra căreia FIA are o influenţă dominantă în sensul de la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE; nu se completează dacă nu există o astfel de influenţă dominantă)*	*Denumire*	*% din drepturile de vot*	*Tipul tranzacţiei*
	Profilul de risc al FIA			
	1. Profilul de risc de piaţă			
13	**Randamentul anual al investiţiilor/RIR în condiţii normale de piaţă (în %)**			
	Factorul delta net al capitalului propriu (*net Equity Delta*)			
	DV01 net:			
	CS01 net:			
	2. Profilul de risc al contrapartidei			
14	**Mecanismele de tranzacţionare şi compensare**			
	(a) Procentajul estimat (ca valoare de piaţă) al titlurilor de valoare tranzacţionate: *(nu se completează dacă nu există titluri tranzacţionate)*		*%*	
	Pe o bursă reglementată			
	Pe piaţa extrabursieră (OTC)			
	(b) Procentajul estimat (ca volum de tranzacţionare) de instrumente financiare derivate tranzacţionate: *(nu se completează dacă nu există instrumente financiare derivate tranzacţionate)*		*%*	
	Pe o bursă reglementată			
	Pe piaţa extrabursieră (OTC)			
	(c) Procentajul estimat (ca volum de tranzacţionare) de instrumente financiare derivate compensate: *(nu se completează dacă nu există instrumente financiare derivate tranzacţionate)*		*%*	
	De o contraparte centrală (CCP)			

▼B

	Tip de date		Date raportate	
	Bilateral			
	(d) Procentajul estimat (ca valoare de piaţă) al tranzacţiilor repo compensate: *(nu se completează dacă nu există tranzacţii repo)*		*%*	
	De o contraparte centrală (CCP)			
	Bilateral			
	Trilateral			
15	**Valoarea garanţiilor reale și a altor mijloace de garantare a creditelor pe care FIA le-a furnizat contrapartidelor**			
	(a) Valoarea garanţiei reale furnizate sub formă de numerar și echivalente de numerar			
	(b) Valoarea garanţiei reale furnizate sub formă sub forma altor titluri de valoare (cu excluderea numerarului și a echivalentelor de numerar)			
	(c) Valoarea altor garanţii reale și a altor mijloace de garantare a creditelor (inclusiv valoarea nominală a acreditivelor și a mijloacelor similare de garantare a creditelor furnizate unor părţi terţe)			
16	**Referitor la valoarea garanţiilor reale și a altor mijloace de garantare a creditelor pe care fondul care prezintă declaraţia le-a furnizat contrapartidelor: care este procentajul din această valoare care a fost reipotecat de contrapartide?**			
17	**Cele mai mari cinci expuneri la contrapartide (în afara CCP)**			
	(a) Identificaţi primele cinci contrapartide faţă de care FIA are expunerea netă la riscul de contrapartidă cea mai mare ca valoare de piaţă, măsurată ca procentaj din VAN al FIA		*Denumire*	*Expunere totală*
	Contrapartida 1			
	Contrapartida 2			
	Contrapartida 3			
	Contrapartida 4			
	Contrapartida 5			
	(b) Identificaţi primele cinci contrapartide care au expunerea netă la riscul de contrapartidă al FIA cea mai mare ca valoare de piaţă, măsurată ca procentaj din VAN al FIA		*Denumire*	*Expunere totală*
	Contrapartida 1			
	Contrapartida 2			
	Contrapartida 3			

▼B

	Tip de date						Date raportate	
	Contrapartida 4							
	Contrapartida 5							
18	**Compensare directă prin contrapărți centrale (CCP)**							
	(a) În cursul perioadei de raportare FIA a compensat tranzacții direct prin CCP?						Da Nu (în caz de răspuns negativ, săriți peste restul întrebării și treceți la întrebarea 21)	
	(b) Dacă ați răspuns „da” la întrebarea 18(a), identificați primele trei contrapărți centrale (CCP) din punctul de vedere al expunerii nete la riscul de credit						*Denumire*	*Valoare deținută*
	CCP 1 (nu se completează dacă nu este aplicabil)							
	CCP 2 (nu se completează dacă nu este aplicabil)							
	CCP 3 (nu se completează dacă nu este aplicabil)							
	3. Profilul de lichiditate							
	Profilul de lichiditate al portofoliului							
19	**Profilul de lichiditate al investitorilor** Procentajul din portofoliu care poate fi lichidat în termen de:							
	1 zi sau mai puțin	2-7 zile	8-30 de zile	31-90 de zile	91-180 de zile	181-365 de zile	peste 365 de zile	
20	**Valoarea numerarului care nu face obiectul unor restricții (*unencumbered cash*)**							
	Profilul de lichiditate al investitorilor							
21	**Profilul de lichiditate al investitorilor** **Procentajul din capitalul investitorilor care poate fi răscumpărat în termen de (exprimat ca procentaj din VAN al FIA)**							
	1 zi sau mai puțin	2-7 zile	8-30 de zile	31-90 de zile	91-180 de zile	181-365 de zile	peste 365 de zile	
22	**Răscumpărarea de către investitori**							
	(a) FIA oferă investitorilor în mod obișnuit drepturi de retragere/răscumpărare?						Da	Nu

▼B

	Tip de date		Date raportate	
	(b) Care este frecvența răscumpărărilor realizate de investitori (în cazul claselor multiple de acțiuni sau de unități raportați pentru clasa care reprezintă cea mai mare proporție din VAN)		*[alegeți o variantă]* Zilnic Săptămânal O dată la două săptămâni Lunar Trimestrial Semestrial Anual Altele N/A	
	(c) Care este perioada de preaviz solicitată investitorilor pentru răscumpărări, în zile? *(în cazul claselor multiple de active sau unități, raportați perioada de notificare ponderată în funcție de active)*			
	(d) Care este perioada de restricționare (*lock-up*) a investitorilor, în zile (în cazul claselor multiple de active sau unități, raportați perioada de notificare ponderată în funcție de active)			
23	**Măsuri speciale și tratament preferențial**			
	(a) La data raportării, ce procentaj din VAN al FIA este supus următoarelor măsuri:		*% din VAN*	
	Conturi de tip *side pocket*			
	Limite de răscumpărare (*gates*)			
	Suspendarea tranzacționării			
	Alte măsuri de administrare a activelor nelichide (*vă rugăm să precizați care*)		[Tip]	[%]
	(b) Indicați procentajul din valoarea activului net al FIA care face în prezent obiectul măsurilor speciale din cauza naturii lor nelichide în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (a) din Directiva AFIA, inclusiv cele de la întrebarea 25(a)?			
	Măsuri speciale ca procentaj din VAN			
	(c) Există investitori care obțin tratament preferențial sau dreptul la tratament preferențial (de exemplu, printr-un act adițional), făcând prin urmare obiectul obligației de comunicare către investitorii FIA în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) litera (j) din Directiva AFIA?			

▼B

	Tip de date						Date raportate	
	(d) Dacă răspunsul la litera (c) este „da”, vă rugăm să indicaţi orice tratament preferenţial acordat:						(Da sau Nu)	
	Privind comunicarea/raportarea către investitori							
	Privind condiţii de lichiditate diferite acordate investitorilor							
	Privind perceperea de comisioane diferite de la investitori							
	Alte tratamente preferenţiale decât cele specificate anterior							
24	**Prezentarea unei defalcări a proprietăţii asupra unităţilor FIA în funcţie de grupurile de investitori (ca procentaj din VAN al FIA; precizaţi beneficiarii efectivi, dacă aceştia sunt cunoscuţi sau identificabili)**							
25	**Surse lichide de finanţare**							
	(a) Prezentaţi valoarea agregată a împrumuturilor contractate de FIA și a finanţării sub formă de numerar aflate la dispoziţia FIA (inclusiv toate liniile de credit din care s-au efectuat și din care nu s-au efectuat trageri, cu angajament și fără angajament, precum și orice finanţare la termen)							
	(b) Repartizaţi suma raportată la litera (a) în perioadele indicate mai jos, în funcţie de perioada cea mai lungă pentru care creditorul se angajează prin contract să furnizeze finanţarea în cauză:							
	1 zi sau mai puţin	2-7 zile	8-30 de zile	31-90 de zile	91-180 de zile	181-365 de zile	peste 365 de zile	
	4. Împrumuturile și riscul de expunere							
26	**Valoarea împrumuturilor de numerar sau titluri de valoare reprezentate de:**							
	Împrumuturi în numerar negarantate:							
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — printr-un broker principal:							
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — prin (reverse) repo:							
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — prin alte mijloace:							
27	**Valoarea împrumuturilor încorporate în instrumente financiare**							
	Instrumente financiare derivate tranzacţionate la bursă: expunerea brută minus marja furnizată							
	Instrumente financiare derivate OTC: expunerea brută minus marja furnizată							
28	**Valoarea titlurilor luate cu împrumut pentru poziţii scurte:**							
29	**Expunerea brută a structurilor financiare și/sau juridice controlate de FIA, conform dispoziţiilor de la considerentul 78 din Directiva AFIA**							
	Structura financiară și/sau juridică							

▼B

	Tip de date		Date raportate	
	Structura financiară și/sau juridică			
	Structura financiară și/sau juridică			
	…			
30	**Efectul de levier al FIA**			
	(a) calculat conform metodei brute			
	(b) calculat conform metodei angajamentului			
	5. Aspecte referitoare la riscul operațional și alte riscuri			
31	**Numărul total de poziții deschise**			
32	**Profilul de risc istoric**			
	(a) Randamentul anual al investițiilor sau RIR a FIA în decursul perioadei de raportare (suma brută înainte de perceperea comisioanelor de administrare și de performanță, exprimată ca procentaj)			
	Prima lună a perioadei de raportare			
	A doua lună a perioadei de raportare			
	…			
	…			
	Ultima lună a perioadei de raportare			
	(b) Randamentul anual al investițiilor sau RIR a FIA în decursul perioadei de raportare (suma netă după perceperea comisioanelor de administrare și de performanță, exprimată ca procentaj)			
	Prima lună a perioadei de raportare			
	A doua lună a perioadei de raportare			
	…			
	…			
	Ultima lună a perioadei de raportare			
	(c) Modificarea valorii activului net al FIA în decursul perioadei de raportare (exprimată ca procentaj, incluzând impactul subscrierilor și al răscumpărărilor)			
	Prima lună a perioadei de raportare			
	A doua lună a perioadei de raportare			
	…			

▼B

	Tip de date		Date raportate	
	…			
	Ultima lună a perioadei de raportare			
	(d) Subscrieri în decursul perioadei de raportare			
	Prima lună a perioadei de raportare			
	A doua lună a perioadei de raportare			
	…			
	…			
	Ultima lună a perioadei de raportare			
	(e) Răscumpărări în decursul perioadei de raportare			
	Prima lună a perioadei de raportare			
	A doua lună a perioadei de raportare			
	…			
	…			
	Ultima lună a perioadei de raportare			

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referinţă a FIA.

Rezultatele simulărilor de criză

Indicaţi **rezultatele simulărilor de criză** efectuate în conformitate cu **articolul 15 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2011/61/UE***(riscurile asociate fiecărei poziţii de investiţii a FIA şi efectul lor global asupra portofoliului FIA poate fi identificat, măsurat, administrat şi monitorizat în mod corect şi permanent, inclusiv prin utilizarea procedurilor adecvate de simulare de criză) (text liber)*

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referinţă a FIA.

Indicaţi **rezultatele simulărilor de criză** efectuate în conformitate cu **articolul 16 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2011/61/UE.** (*AFIA efectuează cu regularitate simulări de criză, în condiţii de lichiditate normală şi excepţională, care le permit să evalueze şi să monitorizeze în consecinţă riscul de lichiditate al FIA*) *(text liber)*

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referinţă a FIA.

▼B

Informaţii referitoare la FIA care trebuie furnizate autorităţilor competente

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2011/61/CE]

	Tip de date	Date raportate	
1	**Referitor la valoarea garanţiilor reale și a altor mijloace de garantare a creditelor pe care FIA care prezintă declaraţia le-a furnizat contrapartidelor: care este procentajul din această valoare care a fost reipotecat de contrapartide?**		
	Împrumuturile și riscul de expunere		
2	**Valoarea împrumuturilor de numerar sau titluri de valoare reprezentate de:**		
	Împrumuturi în numerar negarantate:		
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — printr-un broker principal:		
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — prin (reverse) repo:		
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — prin alte mijloace:		
3	**Valoarea împrumuturilor încorporate în instrumente financiare**		
	Instrumente financiare derivate tranzacţionate la bursă: expunerea brută minus marja furnizată		
	Instrumente financiare derivate OTC: expunerea brută minus marja furnizată		
4	**Cele mai mari cinci surse de împrumut de numerar sau de titluri de valoare (poziţii scurte):**		
	Cea mai mare:		
	A doua cea mai mare:		
	A treia cea mai mare:		
	A patra cea mai mare:		
	A cincea cea mai mare:		
5	**Valoarea titlurilor de valoare luate cu împrumut pentru poziţii scurte:**		
6	**Expunerea brută a structurilor financiare și/sau juridice controlate de FIA, conform dispoziţiilor de la considerentul 78 din Directiva AFIA**		

▼B

	Tip de date	Date raportate	
	Structura financiară și/sau juridică		
	Structura financiară și/sau juridică		
	Structura financiară și/sau juridică		
	...		
7	**Efectul de levier al FIA:**		
	(a) Metoda brută		
	(b) Metoda angajamentului		

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referință a FIA.